

WETGEVINGSDOSSIER VII

Staatsbladsstraat 8

B - 1000 Brussel

T +32 (0)2 227 54 70

F +32 (0)2 227 54 79

info@advocaat.be

ondernemingsnummer 0267.393.267

**Commentaar bij de wet van 22 juli 2018 tot wijziging van
het Burgerlijk Wetboek en
diverse andere bepalingen wat
het huwelijksvermogensrecht betreft
en tot wijziging van de wet van 31 juli 2017
tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat
de erfenissen en de giften betreft en
tot wijziging van diverse bepalingen ter zake (*Wet Wijziging
Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet*)**

Dr. Ulrike CERULUS, juriste studiedienst

Brussel, 31 augustus 2018

INHOUD

Voorwoord.....	4
I. Inleiding.....	5
<u>HOOFDSTUK I. Overzicht en analyse van de wijzigingen krachtens de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet</u>	5
AFDELING 1. Overzicht van de wijzigingen	5
AFDELING 2. Analyse van de wijzigingen	6
§1. Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek	6
A. Wijziging van art. 299 BW inzake verlies van overlevingsrechten bij echtscheiding (art. 2 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	7
B. Wijziging van art. 733, eerste lid BW inzake kloving van de nalatenschap en invoering van een nieuw art. 754/1 BW (art. 3 en 5 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)	8
C. Wijziging van art. 745 <i>bis</i> BW inzake het erfrecht van de langstlevende echtgenoot (art. 4 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	8
D. Uniformisering van de regeling voor heling van nalatenschapsgoederen in art. 792 BW en heling van goederen van het gemeenschappelijk vermogen, de tussen echtgenoten bestaande onverdeeldheid of de verrekenmassa in art. 1389/3 BW (ter vervanging van 1448 BW) (art. 6 en 10 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	9
E. Wijziging van art. 1388 BW inzake het Valkeniersbeding (art. 7 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	10
F. Invoering van de nieuwe artikelen 1389/1 en 1389/2 (ter vervanging van artt. 1446-1447 BW) inzake de preferentiële toewijzing (artt. 8-9 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Erfwet). 11	
G. Wijziging van art. 1395 BW met betrekking tot de verplichting voor de notaris om bepaalde aktes te registreren in het centraal huwelijksovereenkomstenregister (art. 11 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	13
H. Wijziging van de artikelen 1399, derde lid; 1400, 1401, 1404, 1405 en 1406 BW met betrekking tot het secundair huwelijksvermogensstelsel (artt. 12-17 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	13
I. Wijziging van de artikelen 1417 en 1419 BW inzake het bestuur van het gemeenschappelijk vermogen (artt. 18-19 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	19
J. Wijziging van de artikelen 1429 <i>bis</i> , 1430, 1432, 1440, 1442, tweede lid, 1446, 1447 en 1448 BW inzake de ontbinding en vereffening-verdeling van het gemeenschappelijk vermogen (artt. 20-27 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)	19
K. Wijziging van de artikelen 1452 en 1455 BW inzake de inbreng en het recht van terugname, alsook verduidelijking van art. 1465 BW inzake de kwalificatie van huwelijksvoordelen bij	

aanwezigheid van niet-gemeenschappelijke kinderen (artt. 28-30 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)	21
L. Wijziging van de reeds bestaande artikelen 1466-1469 BW teneinde het stelsel van scheiding van goederen beter wettelijk te omkaderen, invoering van een wettelijke regeling voor het verrekenbeding van aanwinsten in de nieuwe artikelen 1469/1-13 BW, alsook invoering van een nieuw artikel 1474/1 BW dat een rechterlijke billijkheidscorrectie mogelijk maakt bij de ontbinding van het stelsel van scheiding van goederen (artt. 31-49 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)	23
M. Afschaffing van art. 1595 BW inzake het verbod van verkoop tussen echtgenoten (art. 50 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	32
§2. Wijziging van de wet van 16 mei 1900 tot erfregeling van de kleine nalatenschappen (art. 51 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	33
§3. Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek (artt. 52-54 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	33
§4. Wijzigingen van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister (artt. 55-57 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	33
§5. Wijzigingen van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake (artt. 58-74 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)	33
§6. Hercodificatie (art. 75 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).....	43
<u>HOOFDSTUK II. Overzicht van inwerkingtreddings- en overgangsbepalingen</u>	44
AFDELING 1. Inwerkingtreddingsbepalingen	44
AFDELING 2. Overgangsbepalingen.....	44
§1. Artikel 76.....	44
§2. Artikel 77	44
§3. Artikel 78.....	44
§4. Artikel 79.....	45
<u>HOOFDSTUK III. Overzicht standpunten van de OVB</u>	46
<u>HOOFDSTUK IV. Wettekst en voorbereidende werken</u>	53
<u>HOOFDSTUK V. Concordantietabel.....</u>	54

Voorwoord

Waarde confraters,

De wijziging van het huwelijksvermogensrecht en de reparatie van de Erfwet werd reeds geruime tijd geleden al in de media aangekondigd. Ook in de OrdeExpress van 9 augustus 2018 werd u op de hoogte gebracht van deze wetswijziging, alsook van het feit dat een wetgevingsdossier daaromtrent in de maak was. Thans bezorgen wij u dan ook via een uitgebreid wetgevingsdossier een grondige analyse van de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet dd. 22 juli 2018.

De formule van de wetgevingsdossiers is u reeds welbekend. Na een algemeen overzicht van de doorgevoerde wijzigingen, worden vervolgens deze wijzigingen geanalyseerd waarbij telkenmale wordt verwezen naar de relevante overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen. Nadien kan u een link terugvinden naar de tekst van de wet zelf en de voorbereidende werken. Tot slot werd een concordantietabel opgemaakt om voor u de aan de wettekst doorgevoerde wijzigingen duidelijk in beeld te brengen.

Aangezien velen onder u in aanraking (zullen) komen met het huwelijksvermogensrecht en erfrecht, biedt dit wetgevingsdossier een antwoord op verschillende concrete vragen, waarbij telkenmale de *ratio* van de doorgevoerde wijziging wordt toegelicht en desgevallend voorbeelden een en ander verduidelijken. Onder meer de volgende vragen komen aan bod:

- Wat houdt de rechterlijke billijkheidscorrectie in bij een stelsel van scheiding van goederen? En hoe heeft de wetgever meer algemeen het stelsel van scheiding van goederen wettelijk omkaderd (bv. verrekenbeding van aanwinsten)?
- Welk huwelijksvermogensrechtelijk statuut hebben vennootschapsaandelen, beroepsgoederen en cliënteel?
- In welke mate moeten kinderen het vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner dulden op de goederen die ze erven? En meer algemeen, welke reparaties heeft de wetgever doorgevoerd aan de Erfwet en waarom (bv. wijzigingen aan de erfovereenkomst)?

Met veel toewijding heeft de OVB dit dossier voor u opgesteld. Er rest ons dan ook uitsluitend nog u veel leesplezier toe te wensen.

Confraterneel,

Dr. Ulrike Cerulus

Juriste studiedienst OVB

Wetgevingsdossier

Inleiding

1. In dit wetgevingsdossier wordt de wet van 22 juli 2018 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en diverse andere bepalingen wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake doorgelicht ten behoeve van de advocatuur. Vooreerst wordt een algemeen overzicht gegeven van de doorgevoerde wijzigingen die vervolgens geval per geval specifiek worden ontleed en toegelicht (HOOFDSTUK I.). In een tweede hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van de verschillende inwerkingtredings- en overgangsbepalingen van de wet (HOOFDSTUK II.), om daarna in een derde hoofdstuk te duiden welke standpunten de OVB heeft verdedigd ten behoeve van de advocaten en de rechtzoekenden (HOOFDSTUK III.). Het wetgevingsdossier wordt tot slot beëindigd met de opname van de wettekst en de memorie van toelichting (HOOFDSTUK IV.), alsook met de opname van een concordantietabel (HOOFDSTUK V.). Op die manier kan de praktijk snel en eenvoudig nagaan welke wetsbepalingen werden gewijzigd en op welk punt ze werden gewijzigd, wat wordt aangeduid in vet.

HOOFDSTUK I. Overzicht en analyse van de wijzigingen krachtens de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

AFDELING 1. Overzicht van de wijzigingen

2. In het Belgisch Staatsblad van 27 juli 2018 verscheen de langverwachte wet tot wijziging van het huwelijksvermogensrecht en tot wijziging van de Erfwet van 31 juli 2017.¹ In dit eerste hoofdstuk wordt ten behoeve van de advocatuur een algemeen overzicht gegeven van de doorgevoerde wijzigingen. Uit de voorbereidende werken blijkt dat deze wijzigingen zijn opgebouwd rond drie hoofddoelstellingen, met name “- *een verfijning van de regels van het wettelijk stelsel*; - *een betere wettelijke omkadering van het stelsel van scheiding van goederen en van de bedingen die de echtgenoten daaraan kunnen toevoegen*; - *een zoektocht naar nieuwe evenwichten inzake de positie van de langstlevende echtgenoot in het huwelijksvermogensrecht en het erfrecht*”.²

De wet bestaat uit negen hoofdstukken die de doorgevoerde wijzigingen groeperen, meer bepaald:

- Hoofdstuk 1: Inleidende bepaling (art. 1 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 2: Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek (artt. 2-50 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 3: Wijziging van de wet van 16 mei 1900 tot erfregeling van de kleine nalatenschappen (art. 51 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 4: Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek (artt. 52-54 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

¹ Wet van 22 juli 2018 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en diverse andere bepalingen wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *BS* 27 juli 2018 (hierna: ‘Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet’).

² Wetsvoorstel 13 december 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake (DOC 54-2848/001), 3 (hierna: ‘wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 542848/001)’).

- Hoofdstuk 5: Wijzigingen van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister (artt. 55-57 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 6: Wijzigingen van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake (artt. 58-74 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 6 (*sic*): Hercodificatie (art. 75 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 7 (*sic*): Overgangsbepalingen (artt. 76-79 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- Hoofdstuk 8 (*sic*): Inwerkingtreding (art. 80 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

AFDELING 2. Analyse van de wijzigingen

3. In wat volgt wordt eerst de wijziging van het Burgerlijk Wetboek toegelicht (§1). Daarna worden de wijzigingen aan de wet kleine nalatenschappen (§2), het Gerechtelijk Wetboek (§3) en de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister (§4) uiteengezet. Tot slot wordt het wetgevingsdossier beëindigd met een analyse van de reparatie doorgevoerd aan de Erfwet (§5) en met een toelichting bij de machtiging tot codificatie die aan de Koning in dit alles wordt toegekend (§6).

§1. Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

4. De wijzigingen die worden aangebracht aan het Burgerlijk Wetboek kunnen onder de volgende noemers worden samengebracht:

- A. Wijziging van art. 299 BW inzake verlies van overlevingsrechten bij echtscheiding (art. 2 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- B. Wijziging van art. 733, eerste lid BW inzake kloving van de nalatenschap en invoering van een nieuw art. 754/1 BW (art. 3 en 5 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- C. Wijziging van art. 745*bis* BW inzake het erfrecht van de langstlevende echtgenoot (art. 4 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- D. Uniformisering van de regeling voor heling van nalatenschapsgoederen in art. 792 BW en heling van goederen van het gemeenschappelijk vermogen, de tussen echtgenoten bestaande onverdeeldheid of de verrekenmassa in art. 1389/3 BW (ter vervanging van 1448 BW) (art. 6 en 10 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- E. Wijziging van art. 1388 BW inzake het Valkeniersbeding (art. 7 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- F. Invoering van de nieuwe artikelen 1389/1 en 1389/2 (ter vervanging van artt. 1446-1447 BW) inzake de preferentiële toewijzing (artt. 8-9 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Erfwet)
- G. Wijziging van art. 1395 BW met betrekking tot de verplichting voor de notaris om bepaalde aktes te registreren in het centraal huwelijksovereenkomstenregister (art. 11 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

- H. Wijziging van de artikelen 1399, derde lid; 1400, 1401, 1404, 1405 en 1406 BW met betrekking tot het secundair huwelijksvermogensstelsel (artt. 12-17 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- I. Wijziging van de artikelen 1417 en 1419 BW inzake het bestuur van het gemeenschappelijk vermogen (artt. 18-19 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- J. Wijziging van de artikelen 1429*bis*, 1430, 1432, 1440, 1442, tweede lid, 1446, 1447 en 1448 BW inzake de ontbinding en vereffening-verdeling van het gemeenschappelijk vermogen (artt. 20-27 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- K. Wijziging van de artikelen 1452 en 1455 BW inzake de inbreng en het recht van terugname, alsook verduidelijking van art. 1465 BW inzake de kwalificatie van huwelijksvoordelen bij aanwezigheid van niet-gemeenschappelijke kinderen (artt. 28-30 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- L. Wijziging van de reeds bestaande artikelen 1466-1469 BW teneinde het stelsel van scheiding van goederen beter wettelijk te omkaderen, invoering van een wettelijke regeling voor het verrekenbeding van aanwinsten in de nieuwe artikelen 1469/1-13 BW, alsook invoering van een nieuw artikel 1474/1 BW dat een rechterlijke billijkheidscontrole mogelijk maakt bij de ontbinding van het stelsel van scheiding van goederen (artt. 31-49 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)
- M. Afschaffing van art. 1595 BW inzake het verbod van verkoop tussen echtgenoten (art. 50 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

Hierna zal elk van deze wijzigingen worden geanalyseerd waarbij niet alleen de nieuwe regeling wordt uiteengezet, maar tevens waar mogelijk ook de *ratio* van de wijziging wordt toegelicht.

A. Wijziging van art. 299 BW inzake verlies van overlevingsrechten bij echtscheiding (art. 2 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

5. Toelichting: Krachtens het oude art. 299 BW heeft, behoudens overeenkomst in tegenovergestelde zin, de echtscheiding tot gevolg dat de voordelen vervallen die de echtgenoten elkaar bij huwelijksovereenkomst en sinds het aangaan van het huwelijk hadden toegekend. Het gaat zowel om een echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk, als om een echtscheiding door onderlinge toestemming en een scheiding van tafel en bed.³

Het toepassingsgebied van deze bepaling wordt thans beperkt. Voortaan is in de wettekst van art. 299 BW sprake van een verval van ‘overlevingsrechten’ i.p.v. ‘voordelen’. Overlevingsrechten worden in de voorbereidende werken omschreven als “*rechten die onder voorwaarde van overleving tussen echtgenoten zijn overeengekomen, namelijk de contractuele erfstellingen, de begunstigen bij levensverzekering en bepaalde huwelijksvoordelen (met name het beding van vooruitmaking, het beding van ongelijke verdeling en het verblijvingsbeding)*.”⁴ Het verval van de overlevingsrechten tegenvolgt van een echtscheiding is verantwoord omdat ze hun grondslag vinden in de solidariteit tussen de echtgenoten (*affectio maritalis*) waarvan men mag aannemen dat deze na een echtscheiding niet meer voorhanden is.⁵

³ Ch. DECLERCK, W. PINTENS en K. VANWINCKELEN, *Schets van het familiaal vermogensrecht*, Brugge, die Keure, 2015, nr. 415.

⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 30.

⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 29-30.

6. Overgangsbepaling (art. 76 Wet Wijziging Huwelijkvermogensrecht en Reparatie Erfwet): Het gewijzigde artikel 299 BW is van toepassing op de echtscheidingen die volgen uit een verzoek ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018 (cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtreddings- en overgangsbepalingen).

B. Wijziging van art. 733, eerste lid BW inzake kloving van de nalatenschap en invoering van een nieuw art. 754/1 BW (art. 3 en 5 Wet Wijziging Huwelijkvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

7. Toelichting: Kloving van de nalatenschap van de *decuius* vindt plaats wanneer uitsluitend erfgenamen van de derde orde (ascendenten) of erfgenamen van de vierde orde (collateralen) tot de nalatenschap komen (art. 733 BW). Door de kloving wordt de nalatenschap in twee gedeeld en voor de ene helft toegekend aan de bloedverwanten van de vaderlijke/meemoederlijke lijn en voor de andere helft aan de bloedverwanten van de moederlijke lijn.

Door de wet van 22 juli 2018 wordt thans een zin toegevoegd aan het eerste lid van art. 733 BW waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat de kloving niet plaatsvindt “*in geval van art. 754/1 BW*”. Daarmee wordt bedoeld dat de bloedverwanten van de vierde orde (bv. een oom) die in samenloop met de langstlevende echtgenoot van de overledene tot de nalatenschap komen, voortaan niet langer *ab intestato* tot de nalatenschap worden geroepen (art. 754/1, eerste lid BW). De langstlevende echtgenoot erft met andere woorden de volledige nalatenschap in volle eigendom. Deze redenering geldt eveneens wanneer de langstlevende echtgenoot in samenloop komt met bloedverwanten van de vierde orde (bv. een tante) én met bloedverwanten van de derde orde (bv. een grootouder) (art. 754/1, tweede lid BW). Het kan immers niet redelijkerwijze worden verantwoord dat bloedverwanten van de vierde orde *niet* zouden erven wanneer ze alleen in samenloop komen met de langstlevende echtgenoot, maar *wel* zouden erven wanneer ze daarnaast ook in samenloop komen met bloedverwanten van de derde orde. Op die manier zou het intestaaterfrecht van de bloedverwanten van de vierde orde via een omweg (i.e. via de kloving) toch worden bestendigd. Dit strijdt met de *ratio* van het gewijzigde art. 745 *bis* BW (cf. nr. 9) dat het intestaaterfrecht van de bloedverwanten van de vierde orde net beoogt af te schaffen ten voordele van de langstlevende echtgenoot.⁶

Samenvattend kan worden besloten dat ingevolge het gewijzigde art. 733, eerste lid BW en het nieuwe art. 754/1 BW de bloedverwanten van de vierde orde voortaan niet *ab intestato* erven wanneer ze alleen in samenloop komen met de langstlevende echtgenoot van de overledene, alsook niet wanneer ze in samenloop komen met de langstlevende echtgenoot en met bloedverwanten van de derde orde. In beide situaties vindt immers geen kloving plaats.

8. Overgangsbepaling (art. 77 Wet Wijziging Huwelijkvermogensrecht en Reparatie Erfwet): Het gewijzigde art. 733, eerste lid BW en het nieuwe art. 754/1 BW zijn uitsluitend van toepassing op nalatenschappen opengevallen vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018 (cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtreddings- en overgangsbepalingen).

C. Wijziging van art. 745 *bis* BW inzake het erfrecht van de langstlevende echtgenoot (art. 4 Wet Wijziging Huwelijkvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

9. Toelichting: Het intestaaterfrecht van de langstlevende echtgenoot in art. 745 *bis* BW wordt op een drietal punten gewijzigd.

Ten eerste wordt het huidige onderscheid in intestaaterfrecht van de langstlevende

⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 30-31 en 34-35.

echtgenoot al naargelang het gekozen huwelijksvermogensstelsel weggewerkt.⁷ Daartoe wordt voortaan aan de langstlevende echtgenoot die gehuwd is onder een stelsel van scheiding van goederen en die tot de nalatenschap komt samen met bloedverwanten van de overledene in de opgaande lijn of diens broers, zussen of afstammelingen van dezen, een erfrecht in volle eigendom toegekend met betrekking tot het aandeel van de eerststervende in het vermogen dat *exclusief*⁸ tussen de echtgenoten in onverdeeldheid is (nieuw art. 745*bis*, §1, tweede lid, 1° BW). Deze regel geldt eveneens wanneer de echtgenoten gehuwd onder een gemeenschapsstelsel goederen exclusief tussen hen in onverdeeldheid hebben.⁹ In dat geval zal de langstlevende die in samenloop met bloedverwanten van de overledene in opgaande lijn of diens broers, zussen of afstammelingen van dezen tot de nalatenschap komt, voortaan in volle eigendom het aandeel van de eerststervende in het gemeenschappelijk vermogen erven alsook diens aandeel in de exclusief tussen hen bestaande onverdeeldheid (nieuw art. 745*bis*, §1, tweede lid, 1° BW).¹⁰ De langstlevende echtgenoot verkrijgt tevens het vruchtgebruik van de overige goederen van het eigen vermogen van de overledene, ongeacht het huwelijksvermogensstelsel (nieuw art. 745*bis*, §1, tweede lid, 2° BW).

Ten tweede wordt in art. 745*bis*, §1, derde lid BW het intestaaterfrecht van de bloedverwanten van de vierde orde opgeheven in geval van samenloop met de langstlevende echtgenoot (cf. nr. 7). In de huidige samenleving staat immers het kerngezin centraal en niet de banden met verdere familieleden. Bijgevolg komt een sterk intestaaterfrecht van verdere verwanten van de erflater die samen met de langstlevende echtgenoot tot de nalatenschap komen, niet meer overeen met de gewijzigde opvattingen en verwachtingen.¹¹

Ten derde worden een aantal formele wijzigingen aangebracht aan art. 745*bis*, §2 BW met betrekking tot het vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot op de goederen onderworpen aan de wettelijke terugkeer. Zo wordt in deze bepaling de verwijzing naar het opgeheven art. 766 BW geschrapt, en wordt de verwijzing naar art. 366, §1, eerste en tweede lid BW vervangen door een verwijzing naar art. 353-16, eerste lid, 2° BW waarin deze bepaling door de wet van 24 april 2003 werd opgenomen.¹²

10. Overgangsbepaling (art. 77 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): Het gewijzigde art. 745*bis* BW is uitsluitend van toepassing op nalatenschappen opengevallen vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018 (cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen).

D. Uniformisering van de regeling voor heling van nalatenschapsgoederen in art. 792 BW en heling van goederen van het gemeenschappelijk vermogen, de tussen echtgenoten bestaande onverdeeldheid of de verrekenmassa in art. 1389/3 BW (ter vervanging van 1448 BW) (art. 6 en 10 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

11. Toelichting: Wat de heling van nalatenschapsgoederen betreft, wordt het bestaande art. 792 BW herschreven teneinde een aantal gerezen twistpunten te beslechten. Zo wordt

⁷ Volgens het vigerende erfrecht (voor 1 september 2018) erft de langstlevende echtgenoot die in samenloop met andere erfgechtigden dan afstammelingen tot de nalatenschap komt, de volle eigendom van het deel van de eerststervende in het gemeenschappelijk vermogen en het vruchtgebruik van diens eigen vermogen. Is de langstlevende evenwel gehuwd onder scheiding van goederen, dan erft hij of zij in samenloop met andere erfgechtigden dan afstammelingen alleen het vruchtgebruik van de hele nalatenschap (Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 31).

⁸ De onverdeeldheid mag dus uitsluitend bestaan tussen de echtgenoten en niet tussen de erflater, een of meer van zijn familieleden, en zijn echtgenoot (bv. een goed geërfd door de erflater en zijn broers en zussen waarin de echtgenoot van de erflater zich heeft ingekocht) (cf. Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 32).

⁹ Men denke daarbij bv. aan een onroerend goed dat de echtgenoten samen hebben aangekocht voordat ze gehuwd waren en dat tussen hen in onverdeeldheid bestaat.

¹⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 32-33.

¹¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 33.

¹² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 33.

vooreerst het begrip ‘heling’ omschreven in het eerste lid van art. 792 BW. Voortaan is sprake van heling wanneer een erfgenaam “*te kwader trouw informatie verzwijgt of valse verklaringen aflegt met betrekking tot de samenstelling of de omvang van de nalatenschap, om hieruit voor zichzelf, ten nadele van zijn mede-erfgenamen of van de schuldeisers van de nalatenschap, een voordeel te verkrijgen, ...*”. Deze omschrijving maakt duidelijk dat bv. het te kwader trouw formuleren van aanspraken die men niet heeft heling uitmaakt. Tevens blijkt uit deze omschrijving dat het noodzakelijk is dat de erfgenaam met zijn handelen voor zichzelf een voordeel beoogde waarop hij niet gerechtigd was. Beoogde hij een voordeel voor anderen dan is geen sprake van heling.¹³ Daarnaast worden dezelfde termen gebruikt als in het reeds bestaande art. 792 BW om de sanctie voor heling te formuleren in het nieuwe art. 792, tweede lid BW, zij het dat deze termen aangepast zijn aan de verruimde definitie van heling.¹⁴ De erfgenaam die zich schuldig maakt aan heling verliest bijgevolg “*de bevoegdheid om de nalatenschap te verwerpen; al zou hij die willen verwerpen, toch blijft hij zuiver erfgenaam, zonder op enig aandeel in de geheelde goederen of waarden aanspraak te kunnen maken.*” Tot slot krijgt het begrip ‘berouw’ dat reeds algemeen aanvaard werd in rechtspraak en rechtsleer een wettelijke grondslag. Er is sprake van berouw wanneer een erfgenaam “*spontaan en tijdig de juiste en volledige informatie verstrekt of zijn valse verklaringen rechtzet*” (nieuw art. 792, derde lid BW).¹⁵ In dat geval kan de helingssanctie niet worden ingeroepen tegen deze erfgenaam.

Wat de heling van gemeenschapsgoederen betreft, wordt het toepassingsgebied van de helingssanctie bij de vereffening-verdeling van het huwelijksvermogensstelsel in art. 1448 BW veralgemeend naar alle huwelijksvermogensstelsels, en dus met andere woorden naar elke massa of elk vermogen dat tussen de echtgenoten bestaat (bv. gemeenschappelijk vermogen, verrekenmassa, onverdeeldheid). Om die reden wordt het thans bestaande art. 1448 BW verplaatst naar de algemene bepalingen van de huwelijksvermogensstelsels, en meer specifiek het nieuwe art. 1389/3 BW. Deze bepaling wordt verder in overeenstemming gebracht met de nieuwe bewoordingen van de heling van erfgoederen in art. 792 BW zoals toegelicht.¹⁶ Zodoende wordt voor heling in het erfrecht en het huwelijksvermogensrecht een uniforme regeling uitgewerkt.¹⁷

12. Overgangsbepaling (art. 77-78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): Het gewijzigde art. 792 BW is uitsluitend van toepassing op nalatenschappen opengevallen vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018 (cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen, art. 77).

Zie voor de overgangsbepalingen van het nieuwe art. 1389/3 BW *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen, art. 78.

E. Wijziging van art. 1388 BW inzake het Valkeniersbeding (art. 7 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

13. Toelichting: Overeenkomstig art. 1388, tweede lid BW kunnen de echtgenoten waarvan minstens één een of meerdere afstammelingen heeft die voortkomen uit een vorige relatie bij huwelijkscontract of bij wijzigingsakte geheel of ten dele een regeling treffen over de rechten die de ene in de nalatenschap van de andere kan uitoefenen. Daarbij mochten zij onder de oude wet niet raken aan de concrete reserve van art. 915 *bis*, §2 BW. Thans mogen de echtgenoten dit *wel* ingevolge het gewijzigde art. 1388, tweede lid BW. Voortaan kunnen echtgenoten dus een regeling treffen over hun volledig erfrecht met inbegrip van de concrete reserve. Met deze maatregel wenst de wetgever tegemoet te komen aan de noden en behoeften van nieuw samengestelde gezinnen, waar de destijds

¹³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 35.

¹⁴ Amendement nr. 25 BECQ, (DOC 54-2848/005), 7.

¹⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 36.

¹⁶ Zie daaromtrent voor de uniformisering en verduidelijking van de sanctie voor heling: amendement nr. 26 BECQ, (DOC 54-2848/005), 8.

¹⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 43.

bestaande onmogelijkheid om de concrete reserve te beperken of uit te sluiten als een obstakel werd aanzien om een tweede huwelijk aan te gaan. Het tweede huwelijk had immers tot gevolg dat het erfrecht van de kinderen uit de vorige relatie op de gezinswoning herleid werd tot blote eigendom, ook als de toekomstige echtgenoot afstand deed van zijn vruchtgebruik.¹⁸

Door het nieuwe art. 1388, tweede lid BW kunnen de echtgenoten dus elkaar het erfrecht geheel ontnemen met inbegrip van de abstracte en concrete reserve, maar kunnen ze dit ook gedeeltelijk beperken. De wettekst stipuleert immers dat de echtgenoten een regeling “*geheel of ten dele*” kunnen treffen over hun erfrecht in elkaars nalatenschap. De wetgever heeft daarbij slechts één beperking voorzien vanuit de idee dat de langstlevende echtgenoot na het overlijden van de eerststervende de tijd moet hebben om een nieuwe woning te vinden. Bijgevolg voorziet het nieuwe art. 1388, tweede lid BW dat de overeengekomen regeling “... *kan in geen geval aan de langstlevende het recht van bewoning ontnemen van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende het gezin tot voornaamste woning diende en het recht van gebruik van het daarin aanwezige huisraad voor een periode van zes maanden vanaf de dag van het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende.*” De langstlevende echtgenoot geniet zodoende gedurende een overgangperiode van zes maanden van een recht van bewoning van de gezinswoning en een recht van gebruik van de huisraad, en geen vruchtgebruik. Dit strookt met de voornoemde finaliteit van de overgangperiode. Ook in het Franse recht (art. 763 Cc) en in de Woninghuurwet wordt gebruik gemaakt van een dergelijke overgangperiode. Het past verder te vermelden dat de langstlevende echtgenoot uiteraard niet verplicht is om dit recht uit te oefenen, en dus na het overlijden van de eerststervende kan verzaken aan het recht van gebruik en bewoning.¹⁹

Tot slot wordt het nieuwe art. 1388 BW ook nog aangevuld met een derde lid waarin wordt bepaald dat de artikelen 1100/2 tot 1100/6 omtrent de erfovereenkomsten van toepassing zijn op de Valkeniersovereenkomst gesloten tussen de echtgenoten. Bijgevolg zijn de bepalingen voor erfovereenkomsten inzake de mogelijkheid voor minderjarigen en beschermde personen om een dergelijke overeenkomst te sluiten van toepassing op Valkeniersovereenkomsten, alsook de bepalingen omtrent de sanctionering van niet-toegelaten erfovereenkomsten, de gevolgen van de erfovereenkomsten, en de vorm en publiciteit van erfovereenkomsten.

14. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

F. Invoering van de nieuwe artikelen 1389/1 en 1389/2 (ter vervanging van artt. 1446-1447 BW) inzake de preferentiële toewijzing (artt. 8-9 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

15. Toelichting: De bepalingen inzake de preferentiële toewijzing van de gezinswoning, de huisraad en de beroepsgoederen worden op de hiernavolgende punten gewijzigd.

i. Uitbreiding van de preferentiële toewijzing tot alle huwelijksvermogensstelsels

16. De bepalingen inzake preferentiële toewijzing zijn voortaan van toepassing op alle echtgenoten ongeacht het huwelijksvermogensstelsel waaronder ze gehuwd zijn (dus ook indien de echtgenoten gehuwd zijn onder scheiding van goederen). De bestaande artikelen 1446-1447 BW worden daartoe verplaatst naar de algemene bepalingen van het huwelijksvermogensrecht. In het nieuwe art. 1389/1 BW kan voortaan de preferentiële toewijzing na overlijden worden teruggevonden (oud art. 1446 BW), en in art. 1389/2 BW

¹⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 36.

¹⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 37.

de preferentiële toewijzing na echtscheiding, scheiding van tafel en bed of gerechtelijke scheiding van goederen (oud art. 1447 BW). Samenvattend gesteld kunnen echtgenoten voortaan bij de beëindiging van het huwelijksvermogensstelsel de preferentiële toewijzing vorderen op bv. de gezinswoning en het huisraad in een ontbonden gemeenschap of ontbonden onverdeeldheid, voor zover althans deze onverdeeldheid *exclusief* tussen de echtgenoten bestaat (art. 1389/1 BW).²⁰ De vereiste van exclusiviteit is ingegeven vanuit de idee dat rechten van eventuele andere deelgenoten niet mogen worden geschaad.²¹

ii. Gezinswoning en/of huisraad

17. In art. 1389/1, 1° en 2° BW wordt een twistpunt beslecht dat reeds lang in de rechtsleer bestond. De formulering van deze bepaling verduidelijkt dat voortaan de preferentiële toewijzing kan worden gevraagd van de gezinswoning *en* het huisraad dan wel van de gezinswoning *of* het huisraad.²²

iii. Regeling voor beroepsgoederen

18. In art. 1389/1, 3° BW wordt de preferentiële toewijzing geregeld van roerende en onroerende goederen die een echtgenoot aanwendt voor de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf (i.e. beroepsgoederen). De beroepsactieve echtgenoot kan de preferentiële toewijzing vorderen van deze goederen wanneer ze in gemeenschap zijn of wanneer ze *exclusief* in onverdeeldheid zijn tussen de echtgenoten. Het gaat om twee types beroepsgoederen, met name goederen die *niet exclusief* worden aangewend voor de uitoefening van het beroep of de uitbating van het bedrijf van een echtgenoot (i.e. gemengd gebruik - bv. gezinswoning met daarin een tandartspraktijk van een echtgenoot) en goederen die door beide echtgenoten worden aangewend voor de *gezamenlijke uitoefening* van hun beroep of gezamenlijke uitbating van hun bedrijf. De goederen die een echtgenoot daarentegen *exclusief* gebruikt voor de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf, worden van rechtswege toegewezen aan de beroepsactieve echtgenoot aangezien het recht op deze goederen een eigen recht is krachtens het nieuwe art. 1401, §1, 6 BW, tenzij de echtgenoten samen dat beroep uitoefenen of dat bedrijf uitbaten (cf. nr. 31). De preferentiële toewijzing is in deze dan ook zonder voorwerp.²³

Verder is de regeling van de preferentiële toewijzing niet uitgebreid naar de aandelen en het cliënteel om de volgende redenen. Wat de aandelen betreft wordt de preferentiële toewijzing in het huwelijksvermogensrecht immers doorkruist door de geschillenregeling in vennootschapsrecht. Wat het cliënteel betreft is een preferentiële toewijzing onmogelijk. Het zou dan immers moeten gaan om cliënteel dat door beide echtgenoten is opgebouwd door een gezamenlijke beroepsuitoefening of door een gezamenlijke uitbating van een bedrijf. Hier rijst evenwel het probleem dat cliënteel niet kan worden verplicht om na de beëindiging van de gezamenlijke beroepsactiviteit of gezamenlijke uitbating van een bedrijf een echtgenoot te volgen.²⁴

iv. Echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk

19. In art. 1389/2, §1 BW wordt verduidelijkt dat de preferentiële toewijzing enkel kan worden gevorderd bij een echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk, alsook bij een scheiding van tafel en bed en bij een gerechtelijke scheiding van goederen. Een preferentiële toewijzing kan met andere woorden niet worden gevraagd aan de familierechtbank in geval van een echtscheiding door onderlinge toestemming. De echtgenoten moeten een eventuele preferentiële toewijzing alsdan zelf regelen in hun regelingsakte.²⁵

²⁰ zie ook in die zin het gewijzigde art. 745 *bis* BW - cf. nrs. 9-10.

²¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 39-40.

²² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 40.

²³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 40-41.

²⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 41-42.

²⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 42.

v. *Bredere beoordelingscriteria*

20. Artikel 1389/2, §2, eerste lid BW wordt in die zin gewijzigd dat de rechter niet langer het verzoek dient te beoordelen aan de hand van de moeilijk te hanteren criteria “*maatschappelijke en gezinsbelangen*” en “*de vergoedings- of vorderingsrechten van de andere echtgenoot*” (oud art. 1447 BW). Voortaan beslist de rechter “*met inachtneming van de belangen die ieder van de echtgenoten kan laten gelden en rekening houdend met de financiële mogelijkheden van degene die de opleg desgevallend zal moeten betalen.*” De wetgever wil met de nieuwe criteria het voor de rechter mogelijk maken om over te gaan tot een inclusieve afweging van alle mogelijke belangen van de echtgenoten zonder zich te moeten beperken tot bepaalde vooraf omschreven belangen.²⁶

vi. *Aanvulling van strafbare feiten voor slachtoffer van partnergeweld*

21. Het verzoek tot preferentiële toewijzing na echtscheiding uitgaande van de echtgenoot die slachtoffer is van partnergeweld wordt ingewilligd, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, voor zover de andere echtgenoot door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing als dader, mededader of medeplichtige schuldig werd bevonden (art. 1389/2, §2, tweede lid BW). Deze regels blijven behouden maar worden aangevuld met strafbare feiten teneinde art. 1389/2, §2, tweede lid BW in overeenstemming te brengen met de opsomming van strafbare feiten uit de wet van 10 december 2012 inzake de erfonwaardigheid. Dit vanuit de *ratio* dat de bepalingen inzake erfonwaardigheid van overeenkomstige toepassing zijn op de onwaardigheid om huwelijksvoordelen te verkrijgen of te behouden (art. 1429*bis*, §2 BW), wat dan ook kan worden ingeroepen bij de vereffening en verdeling van het huwelijksstelsel na echtscheiding wanneer blijkt dat de erfonwaardigheid in de zin van art. 727 BW reeds werd vastgesteld.²⁷

22. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

G. Wijziging van art. 1395 BW met betrekking tot de verplichting voor de notaris om bepaalde aktes te registreren in het centraal huwelijksvermogensregister (art. 11 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

23. Toelichting: Krachtens art. 1395 BW moet de notaris huwelijkscontracten en wijzigingsakten registreren in het centraal huwelijksvermogensregister. Ingevolge de toevoeging van een paragraaf 1/1 aan art. 1395 BW, zal de notaris dit voortaan ook moeten doen voor een akte van eigendomsverkrijging van een onroerend goed waarin een verklaring van anticipatieve inbreng is opgenomen overeenkomstig het nieuwe art. 1452, §2 BW (cf. nr. 48), voor wat die verklaring betreft (cf. nr. 78).

24. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

H. Wijziging van de artikelen 1399, derde lid; 1400, 1401, 1404, 1405 en 1406 BW met betrekking tot het secundair huwelijksvermogensstelsel (artt. 12-17 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

²⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 42.

²⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 42-43.

25. Toelichting: Inzake de kwalificatie van goederen als eigen of gemeenschappelijk in het wettelijk stelsel worden door de wet van 22 juli 2018 op verscheidene punten wijzigingen aangebracht die ertoe strekken een oplossing te bieden voor de voornaamste twistpunten. Zodoende wordt het huwelijksvermogensrechtelijk statuut van bepaalde goederen verduidelijkt. Het gaat meer specifiek om de regeling voor individuele levensverzekeringen, schade- en arbeidsongevallenvergoedingen, beroepsgoederen, aandelen en cliënteel.

De verfijning van de regels van het wettelijk stelsel is gebaseerd op drie grote krachtlijnen die duidelijk in de voorgestelde oplossingen naar voren komen. Een eerste krachtlijn betreft het onderscheid tussen 'titre' en 'finance', meer bepaald het onderscheid tussen de toewijzing van de 'hoedanigheid' (*titre*, titularis) van een goed en de vermogenswaarde van dat goed (*finance*, economische waarde resp. vermogenswaarde). Volgens een tweede krachtlijn moet er een correcte beroepsinkomstenallocatie zijn zodat in een gemeenschapsstelsel beroepsinkomsten verkregen door de uitoefening van een beroepsactiviteit tijdens het huwelijk integraal aan het gemeenschappelijk vermogen moeten toekomen. Een derde krachtlijn houdt verband met de keuze van een echtgenoot om zijn beroepsactiviteit uit te oefenen binnen of buiten een vennootschap. Deze keuze moet huwelijksvermogensrechtelijk neutraal zijn, wat inhoudt dat het niet mogelijk mag zijn voor de echtgenoot in kwestie om via een vennootschapsstructuur beroepsinkomsten te onttrekken aan het gemeenschappelijk vermogen.²⁸ Concreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

i. Bewijs van schuldvorderingen

26. Door een wijziging van art. 1399, derde lid BW wordt voortaan het bewijs van schuldvorderingen tussen echtgenoten op dezelfde wijze geleverd als het bewijs van de eigendom van een goed tussen echtgenoten. Op die manier wordt wettelijk verankerd wat tot nog toe in de rechtspraktijk soms reeds conventioneel gebeurde, zijnde de opname van een bepaling in het huwelijkscontract dat het bewijs van eigendom van een goed tussen de echtgenoten ook geldt voor het bewijs van een schuldvordering tussen de echtgenoten. Aangezien destijds een wettelijke regeling ontbrak moest het gemeen bewijsrecht worden gehanteerd. Dit kon voor problemen zorgen aangezien bv. een geschrift vereist is voor schuldvorderingen boven 375 EUR (art. 1341 BW), maar hebben echtgenoten vaak niet de gewoonte om een geschrift op te stellen voor hun schuldvorderingen. Bovendien wordt het huwelijk niet beschouwd als een "*morele onmogelijkheid*" voor de echtgenoot-schuldeiser om zich een schriftelijk bewijs te verschaffen (art. 1348 BW).²⁹

ii. Verduidelijking van de regels inzake natrekking

27. In art. 1400 BW wordt de regeling omtrent *accessorium sequitur principale* (i.e. natrekking) verduidelijkt door de schrapping van het tweede punt, volgens welke bepaling het toebehoren van eigen waardepapieren eigen is. Deze schrapping is verantwoord omdat niet kan worden verklaard waarom voor roerende goederen uitsluitend waardepapieren worden vermeld. Bijgevolg wordt in het eerste punt van het nieuwe art. 1400 BW in meer algemene bewoordingen gesteld dat "*het toebehoren van eigen goederen of rechten*", waaronder dan zowel alle onroerende als alle roerende goederen of rechten worden begrepen, eigen zijn.³⁰

iii. Huwelijksvermogensrechtelijk statuut van individuele levensverzekeringen

28. Het betreft telkenmale individuele levensverzekeringen gesloten tijdens het huwelijk. Hierbij moeten de volgende drie hypothesen worden onderscheiden:

²⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 5-10.

²⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 43.

³⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 44.

- *Een eerste hypothese* betreft de vorderbare netto-afkoopwaarde verbonden aan een individuele levensverzekeringsovereenkomst die tijdens het huwelijk door een van de echtgenoten is gesloten, en waarvan de verzekerde prestatie niet verschuldigd is bij de ontbinding van het stelsel. Deze vorderbare netto-afkoopwaarde is een eigen goed van de verzekeringnemer, eventueel mits vergoeding (nieuw art. 1400, 6 BW).³¹ De vorderbare netto-afkoopwaarde is het bedrag dat de verzekeringnemer zou krijgen wanneer hij de levensverzekering zou afkopen. Eventueel is een vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen verschuldigd waarvan het bedrag wordt begroot overeenkomstig art. 1435 BW. Dit is met name het geval voor premies die met gemeenschapsgelden werden betaald. Hierbij moet voor ogen worden gehouden dat betalingen tijdens het huwelijk worden vermoed met gemeenschapsgelden te zijn gedaan, zodat de echtgenoot die beweert dat de premies met eigen gelden werden betaald zulks moet bewijzen.³²
- *Een tweede hypothese* heeft betrekking op de verzekerde prestatie verbonden aan een individuele levensverzekeringsovereenkomst die een van de echtgenoten heeft gesloten tijdens het huwelijk en die bij de ontbinding van het stelsel door overlijden van een echtgenoot verschuldigd is ten voordele van de echtgenoot-verzekeringnemer.³³ In deze situatie heeft de langstlevende echtgenoot dus een individuele levensverzekering gesloten in zijn eigen voordeel (i.e. verzekeringnemer is tevens begunstigde) zodat de verzekerde prestatie aan hem verschuldigd is bij ontbinding van het stelsel door het overlijden van de andere echtgenoot (i.e. verzekerde). De verzekerde prestatie is dan een eigen goed van de echtgenoot-begunstigde, eventueel mits betaling van een vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen overeenkomstig art. 1435 BW voor premies die werden betaald met gemeenschapsgelden (nieuw art. 1400, 7 BW).³⁴

Heeft daarentegen de overleden echtgenoot de individuele levensverzekering afgesloten tijdens het huwelijk (i.e. verzekeringnemer), ten voordele van de andere echtgenoot (i.e. begunstigde) voor het geval van zijn eigen overlijden, dan is de verzekerde prestatie die bij de ontbinding van het stelsel door overlijden van de verzekeringnemer verschuldigd is, een eigen goed van de langstlevende echtgenoot-begunstigde, en dit zonder vergoeding (art. 1401, §2, 2 BW).³⁵ Uit de voorbereidende werken blijkt dat zelfs wanneer premies met gemeenschapsgelden werden betaald, geen vergoeding verschuldigd is omdat de aanwending van deze gemeenschapsgelden overeenstemt met de aard van het gemeenschappelijk vermogen dat als bestemmingsvermogen mag worden gehanteerd om tegemoet te komen aan de noden van de langstlevende echtgenoot. In hun huwelijksovereenkomst kunnen de echtgenoten steeds iets anders overeenkomen. Zij dienen er wel waakzaam voor te zijn dat de begunstiging van de langstlevende echtgenoot met een verzekerde prestatie die voor de helft met gemeenschapsgelden is betaald als een schenking kan worden gekwalificeerd voor zover de constitutieve bestanddelen daarvoor aanwezig zijn, met alle gevolgen van dien (bv. vatbaar voor inkorting). Ook als de premies met eigen gelden zijn betaald, is geen vergoeding voor de verzekeringsprestatie verschuldigd, maar kan deze wel

³¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 13; De tekst van art. 1400, 6 BW werd aangepast ('stelsel' i.p.v. 'huwelijk' en 'verschuldigd is' i.p.v. 'opeisbaar wordt') door amendement nr. 46 BECQ, (DOC 54-2848/009, 2-3), alsook werd de Franse tekst taalkundig verbeterd ('individueel' i.p.v. 'individuele') door amendement nr. 2 BECQ, (DOC 54-2848/003, 3).

³² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 44-49.

³³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 13.

³⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 50; De tekst van art. 1400, 7 BW werd aangepast ('stelsel' i.p.v. 'huwelijk' en 'verschuldigd is' i.p.v. 'opeisbaar wordt') door amendement nr. 46 BECQ, (DOC 54-2848/009, 2-3), alsook werd de Franse tekst taalkundig verbeterd ('individueel' i.p.v. 'individuele') door amendement nr. 2 BECQ, (DOC 54-2848/003, 3).

³⁵ De tekst van art. 1401, §2, 2 BW werd aangepast ('stelsel' i.p.v. 'huwelijk' en 'verschuldigd is' i.p.v. 'opeisbaar wordt') door amendement nr. 47 BECQ, (DOC 54-2848/009, 4), alsook werd de Franse tekst taalkundig verbeterd ('individueel' i.p.v. 'individuele') door amendement nr. 3 BECQ, (DOC 54-2848/003, 4).

als een schenking worden aanzien voor zover althans de constitutieve bestanddelen daarvoor aanwezig zijn.³⁶

- *Een derde hypothese* houdt verband met de individuele levensverzekering door een van de echtgenoten gesloten tijdens het huwelijk en waarvan de verzekeringsprestatie reeds tijdens het huwelijk werd uitgekeerd. In dat geval is de verzekerde prestatie een gemeenschappelijk goed, voor zover althans de premies voor minstens de helft met gemeenschapsgelden zijn betaald (art. 1405, §1, 8 BW).³⁷ Desgevallend heeft het eigen vermogen van een echtgenoot dat werd aangewend om premies te betalen, recht op een vergoeding van het gemeenschappelijk vermogen overeenkomstig art. 1434 BW. Hierbij moet worden opgemerkt dat wanneer een echtgenoot een som geld verkregen uit bv. een erfenis of schenking hem gedaan tijdens het huwelijk, in een levensverzekering investeert, deze levensverzekering een eigen goed is krachtens art. 1399 BW, zelfs wanneer de prestatie wordt uitgekeerd tijdens het huwelijk.³⁸

iv. *Huwelijksvermogensrechtelijk statuut van vennootschapsaandelen, beroepsgoederen en cliënteel*³⁹

29. In deze moet een onderscheid worden gemaakt tussen de ‘*titre*’ (i.e. titularis, hoedanigheid) en ‘*finance*’ (i.e. economische waarde resp. vermogenswaarde). De ‘*titre*’ van de betrokken goederen wordt geregeld in art. 1401 BW en de ‘*finance*’ in art. 1405 BW.

30. Zo bepaalt het nieuwe art. 1401, §1, 5 BW dat de lidmaatschapsrechten die verbonden zijn aan *vennootschapsaandelen* die op naam van één echtgenoot zijn ingeschreven en met (minstens voor de helft) gemeenschappelijke gelden werden verkregen, een eigen goed zijn met inbegrip van het recht om als eigenaar van deze aandelen te handelen, voor zover het althans hetzij een besloten vennootschap betreft (i.e. een vennootschap die onderworpen is aan wettelijke of statutaire regels, of overeenkomsten tussen vennoten die de overdracht van aandelen beperken), hetzij een vennootschap waarin enkel die echtgenoot zijn professionele activiteit uitoefent als zaakvoerder of beheerder. Doordat de echtgenoot als zaakvoerder of beheerder bij de leiding of het bestuur van de vennootschap betrokken is, is in dat geval vereist dat hij omwille van zijn beroepsautonomie die hoedanigheid exclusief, en dus zonder inmenging van de andere echtgenoot, tegenover de vennootschap kan uitoefenen. Een dergelijke noodzaak bestaat niet wanneer de echtgenoot-aandeelhouder louter een werknemer in de vennootschap is, in welk geval het huwelijksvermogensrechtelijk belang voorrang heeft.⁴⁰ Wat de vermogenswaarde van deze vennootschapsaandelen betreft, bepaalt art. 1405, §1, 5 BW dat deze gemeenschappelijk is. Werden voor de verkrijging van de vennootschapsaandelen gedeeltelijk eigen gelden aangewend, dan is daarvoor een vergoeding verschuldigd aan het eigen vermogen in kwestie overeenkomstig de artikelen 1434 en 1435 BW.⁴¹

31. Ook voor de *beroepsgoederen* wordt het onderscheid tussen ‘*titre*’ en ‘*finance*’ gehanteerd. Krachtens het nieuwe art. 1401, §1, 6 BW is het recht op de goederen die een echtgenoot exclusief gebruikt voor de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf eigen, met inbegrip van het recht om als eigenaar van deze beroepsgoederen te handelen, tenzij de echtgenoten dit beroep samen uitoefenen of samen het bedrijf

³⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 56-57.

³⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 13; De tekst van art. 1405, §1, 8 BW werd aangepast (‘stelsel’ i.p.v. ‘huwelijk’) door amendement nr. 48 BECQ, (DOC 54-2848/009, 5), alsook werd de Franse tekst taalkundig verbeterd (‘individueel’ i.p.v. ‘individuele’) door amendement nr. 4 BECQ, (DOC 54-2848/003, 5).

³⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 61-62.

³⁹ Zie daarover: D. PIGNOLET, “Het statuut van aandelen, beroepsgoederen en cliënteel in het wetsvoorstel tot hervorming van het huwelijksvermogensrecht”, *TEP* 2018/1, 27-42; zie voor het waarderingstijdstip van deze goederen nr. 42.

⁴⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 51-52.

⁴¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 59-60.

uitbaten.⁴² Het toepassingsgebied van deze nieuwe bepaling is zodoende veel ruimer dan het toepassingsgebied van het oude art. 1400, 6 BW waarin sprake was van “*gereedschappen en werktuigen*” en dat zich zodoende beperkte tot roerende lichamelijke goederen. Thans is deze beperking weggefallen en is de enige bekommernis van de wetgever dat de echtgenoot die een beroep uitoefent, zeggenschap heeft over de goederen die hij daarbij aanwendt. Vereist is wel dat het om goederen gaat die exclusief worden gehanteerd voor de uitoefening van het beroep of de uitbating van het bedrijf⁴³, en dus niet zowel voor privé als voor professionele doeleinden (i.e. gemengd gebruik). Tevens vereist is dat de goederen door slechts één echtgenoot worden aangewend bij de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf.⁴⁴ De vermogenswaarde van de beroepsgoederen is gemeenschappelijk wanneer ze minstens voor de helft met gemeenschapsgelden zijn verkregen (nieuw art. 1405, §1, 6 BW). Werden de beroepsgoederen gedeeltelijk met eigen gelden verworven, dan is daarvoor een vergoeding verschuldigd aan het eigen vermogen overeenkomstig de artikelen 1434 en 1435 BW.⁴⁵

32. Dezelfde redenering is van toepassing ter bepaling van het huwelijksvermogensrechtelijk statuut van *cliënteel*. Het recht op cliënteel is, met inbegrip van het recht om als eigenaar van het cliënteel te handelen, eigen aan de echtgenoot die titularis is van het beroep of bedrijf, tenzij het cliënteel is opgebouwd binnen een beroep dat de echtgenoten samen uitoefenen of een bedrijf dat ze samen uitbaten (nieuw art. 1401, §1, 7 BW). Het cliënteel van de echtgenoot in kwestie ontstaat immers omwille van de bijzondere band die enerzijds bestaat tussen de echtgenoot-beroepsbeoefenaar en anderzijds de personen die zich tot hem wenden omwille van een persoonlijke vertrouwensrelatie, de door hem aangeboden diensten of goederen, enz. (bv. arts, advocaat).⁴⁶ Opnieuw moet voor de vermogenswaarde van het cliënteel worden verwezen naar het nieuwe art. 1405, §1 BW en meer specifiek naar punt 7. Ingevolge deze bepaling is de economische waarde van het cliënteel dat tijdens het stelsel door een van de echtgenoten is opgebouwd in de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf gemeenschappelijk. Hierbij moet worden opgemerkt dat sprake is van de “economische waarde” van het cliënteel en niet van de vermogenswaarde, zoals bij de vennootschapsaandelen en de beroepsgoederen (cf. nrs. 30-31). Op die manier wil de wetgever duidelijk maken dat de waarde van het cliënteel huwelijksvermogensrechtelijk maar in aanmerking wordt genomen voor zover die te gelde kan worden gemaakt en verhandelbaar is. Een louter theoretisch te berekenen vermogenswaarde wordt daarentegen niet opgenomen in het gemeenschappelijk vermogen aangezien het niet kan worden te gelde gemaakt.⁴⁷

v. *Huwelijksvermogensrechtelijk statuut van schade- en arbeidsongevallenvergoedingen*

33. Het recht op een schadevergoeding voor persoonlijke lichamelijke of morele schade blijft eigen, zoals onder het oude recht (art. 1401, §1, 3 BW). Wat het statuut van de vergoeding zelf betreft moet evenwel een onderscheid worden gemaakt tussen schadevergoeding voor een persoonlijke ongeschiktheid en schadevergoeding voor huishoudelijke en economische ongeschiktheid. Bij persoonlijke ongeschiktheid gaat het volgens de wet om “*de niet-economisch waardeerbare gevolgen van de aantasting van de*

⁴² Het gaat dan om de feitelijke gezamenlijke beroepsuitoefening waarbij het geenszins noodzakelijk is dat de echtgenoten dezelfde hoedanigheid of beroepstitel voeren. Bv. een echtgenoot werkt als tandarts en de andere secretaris in de praktijk (cf. wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 54-55).

⁴³ In de voorbereidende werken wordt het begrip ‘bedrijf’ opgevat als “*iedere zelfstandige onderneming [bedoeld] waarbij en echtgenoot op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, onder meer door het presteren van diensten of produceren of leveren van goederen, en omvat dus elke handels-, bedrijfs-, ambachts-, of beroepsactiviteit.*” (eigen haakjes) (cf. wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 53).

⁴⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 53-55.

⁴⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 60.

⁴⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 55.

⁴⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 61.

fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer in zijn dagelijks leven (voor zover niet begrepen in de huishoudelijke activiteiten)” opgelopen door het letsel, zoals bv. pijnen, angsten of frustraties. De schadevergoeding voor persoonlijke ongeschiktheid is eigen overeenkomstig het nieuwe art. 1401, §2, 1 BW.⁴⁸ De wetgever heeft er bewust voor gekozen om geen wettelijke definitie te geven van het begrip ‘huishoudelijke en economische ongeschiktheid’ omdat het de bedoeling is dat de deelcomponenten van de opgelopen schade elkaar uitsluiten.⁴⁹ De schadevergoeding voor huishoudelijke en economische ongeschiktheid is gemeenschappelijk krachtens het nieuwe art. 1405, §1, 4 BW.

vi. Verduidelijking toepassingsgebied roerende wederbelegging

34. In art. 1404 BW wordt verduidelijkt dat slechts sprake is van roerende wederbelegging wanneer het goed voor meer dan de helft met eigen gelden betaald is. Met een dergelijke formulering van art. 1404 BW wordt deze bepaling in overeenstemming gebracht met wat reeds als dusdanig was opgenomen in art. 1402 BW voor wat de onroerende wederbelegging betreft. Tevens sluit de verduidelijking van art. 1402 BW aan bij de interpretatie van deze bepaling die door de meerderheid van de rechtsleer reeds werd gevolgd.⁵⁰

vii. Verfijning van art. 1405 BW

35. Het nieuwe art. 1405 BW bestaat voortaan uit twee paragrafen. In art. 1405, §1 BW wordt, zoals *supra* reeds aangehaald, toegelicht onder welke voorwaarden de vermogenswaarde van aandelen (nieuw art. 1405, §1, 5 BW) en beroepsgoederen (nieuw art. 1405, §1, 6 BW) resp. de economische waarde van cliënteel (nieuw art. 1405, §1, 7 BW), gemeenschappelijk is, alsook onder welke voorwaarden een tijdens het huwelijk uitgekeerde verzekeringsprestatie van een individuele levensverzekering door een van de echtgenoten gesloten tijdens het huwelijk gemeenschappelijk is (nieuw art. 1405, §1, 8 BW). Verder wordt in deze bepaling de opsomming van mogelijke beroepsinkomsten aangevuld met “*de opzeggingsvergoeding en andere uitkeringen waarop een echtgenoot wegens beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst gerechtigd is, voor het deel daarvan dat overeenstemt met de opzeggingstermijn die tijdens het stelsel loopt*”(nieuw art. 1405, §1, 1 BW). Concreet betekent dit dat wanneer de arbeidsovereenkomst van een echtgenoot wordt opgezegd bv. alvorens het huwelijk werd aangegaan, en hij een opzeggingsvergoeding krijgt voor een periode van vijftien maanden waarvan drie maanden reeds zijn verlopen bij het aangaan van het huwelijk, de resterende twaalf maanden lopen tijdens het huwelijk. Bijgevolg valt 12/15 van de opzeggingsvergoeding in het gemeenschappelijk vermogen.⁵¹ Naast beroepsinkomsten, zijn zoals onder het oude recht ook de vruchten, inkomsten en intresten van de eigen goederen van de echtgenoten gemeenschappelijk (nieuw art. 1405, §1, 2 BW), alsook de goederen geschonken of vermaakt aan de twee echtgenoten samen of aan een van hen onder beding dat die goederen gemeenschappelijk zullen zijn (nieuw art. 1405, §1, 3 BW).

Het vermoeden van gemeenschappelijkheid uit het oude art. 1405, 4 BW kan thans worden teruggevonden in het nieuwe art. 1405, §2 BW. Omwille van het grote belang van deze bepaling heeft de wetgever er bewust voor geopteerd om dit vermoeden in een afzonderlijke paragraaf op te nemen en niet op te nemen in de lijst van gemeenschappelijke goederen uit art. 1405, §1 BW.⁵²

viii. Aanpassing van art. 1406 BW

⁴⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 55-56.

⁴⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 58-59.

⁵⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 57.

⁵¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 57-58.

⁵² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 62.

36. Volgens art. 1406 BW zijn schulden die dagtekenen van voor het huwelijk en schulden ten laste van erfenissen en giften die aan de echtgenoten toevallen tijdens het huwelijk, eigen schulden. In deze bepaling wordt het woord 'huwelijk' vervangen door het woord 'stelsel', onder andere omwille van de coherentie dienaangaande met de nieuwe artikelen 1400, 1401, 1405, 1430 en 1440 BW.⁵³

37. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

I. Wijziging van de artikelen 1417 en 1419 BW inzake het bestuur van het gemeenschappelijk vermogen (artt. 18-19 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

38. Toelichting: krachtens het nieuwe art. 1417 BW verricht de echtgenoot die een beroep uitoefent alle "*bestuurshandelingen die voor deze uitoefening verantwoord zijn*" alleen. Op die manier wordt art. 1417, eerste lid BW inzake het alleenbestuur van beroepsgoederen in overeenstemming gebracht met art. 217, tweede lid BW inzake de aanschaf van verantwoorde beroepsgoederen door een echtgenoot. In beide bepalingen geldt voortaan hetzelfde criterium van "verantwoord" zijn. Bovendien wordt door deze wijziging de beroepsautonomie van elke echtgenoot benadrukt, wat noodzakelijk is om op professioneel vlak efficiënt te kunnen functioneren zodat een en ander het gemeenschappelijk vermogen ten goede komt.⁵⁴

Het tweede lid van art. 1419 BW, waarin wordt bepaald voor welke giften afgeweken wordt van de algemene regel geformuleerd in het eerste lid dat de ene echtgenoot niet zonder toestemming van de andere echtgenoot onder de levenden kan beschikken om niet over goederen die deel uitmaken van het gemeenschappelijk vermogen, wordt opgeheven. Beide uitzonderingen vermeld in art. 1419, tweede lid BW, met name de giften die krachtens art. 852 BW zijn vrijgesteld van inbreng (i.e. de kosten van voeding, van onderhoud, van opvoeding, van het aanleren van een ambacht, de gewone kosten van uitrusting, kosten van bruiloft en gebruikelijke geschenken) en de giften aan de langstlevende echtgenoot, zijn immers overbodig. Door de Erfwet van 31 juli 2017 werd art. 852 BW gewijzigd in die zin dat wordt verduidelijkt dat de aldaar opgesomde kosten geen giften zijn en om die reden niet onderworpen zijn aan inbreng. Aangezien het geen giften betreft vallen de kosten vermeld in art. 852 BW bijgevolg reeds buiten het toepassingsgebied van art. 1419, eerste lid BW. Inzake de giften aan de langstlevende echtgenoot is de opheffing verantwoord omdat er nooit echt sprake was van een uitzondering op art. 1419, eerste lid BW. De andere echtgenoot is op het moment van de schenking van gemeenschappelijke goederen aan hem immers nog geen langstlevende en moet met andere woorden toch zijn toestemming nog geven om de schenking te aanvaarden.⁵⁵

39. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

J. Wijziging van de artikelen 1429*bis*, 1430, 1432, 1440, 1442, tweede lid, 1446, 1447 en 1448 BW inzake de ontbinding en vereffening-verdeling van het gemeenschappelijk vermogen (artt. 20-27 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

⁵³ Amendement nr. 49 BECQ, (DOC 54-2848/009, 6); zie voor meer verantwoording amendement nr. 46 BECQ.

⁵⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 62-63.

⁵⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 63.

40. Toelichting: Met betrekking tot de ontbinding en vereffening-verdeling van het gemeenschappelijk worden door Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet de volgende wijzigingen aangebracht:

i. Verduidelijking van art. 1429bis BW

41. Wanneer de langstlevende echtgenoot onwaardig is om te erven van de overleden echtgenoot, dan verliest hij tevens alle voordelen die hij uit de samenstelling, de werking, de vereffening of de verdeling van het gemeenschappelijk vermogen had kunnen verkrijgen. Wel blijft hij gerechtigd op de helft van de aanwinsten, tenzij hem bij huwelijksovereenkomst een kleiner deel toekomt (art. 1429bis, §1 BW). Naar analogie met de bewoordingen van art. 1465 BW wordt in het nieuwe art. 1429bis BW de term “aanwinsten” vervangen door “*hetgeen is overgespaard van de wederzijdse inkomsten der echtgenoten.*” Op die manier wordt verwarring vermeden met de wettelijke regeling van het stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten, zoals ingevoerd door de artikelen 31-49 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet (cf. *infra* nrs. 52 e.v.).

ii. Specifiek tijdstip van waardering voor bepaalde goederen

42. Artikel 1430 BW bevat de volgorde van de verrichtingen van vereffening-verdeling. Aan dit artikel wordt een tweede paragraaf toegevoegd waarin voor bepaalde goederen in de te verdelen massa wordt afgeweken van het tijdstip van waardering dat als algemene regel geldt. Krachtens de algemene regel moeten de goederen in de te verdelen massa worden gewaardeerd op het ogenblik van de verdeling (nieuw art. 1430, §1 BW). Voor de vermogenswaarde van vennootschapsaandelen zoals bedoeld in het nieuwe art. 1401, §1, 5 BW, de vermogenswaarde van beroepsgoederen zoals bedoeld in het nieuwe art. 1401, §1, 6 BW en de economische waarde van het cliënteel zoals bedoeld in het nieuwe art. 1401, §1, 7 BW geldt evenwel het tijdstip van ontbinding van het stelsel als waarderingsmoment (cf. nrs. 29-32).⁵⁶ Voor deze goederen wordt met andere woorden de waarde op het ogenblik van ontbinding van het stelsel in de te verdelen massa opgenomen. De door de wetgever geformuleerde uitzonderingen zijn verantwoord omdat vanaf de ontbinding van het stelsel het gemeenschappelijk vermogen geen recht meer heeft op de beroepsinkomsten aangezien elke echtgenoot het exclusief recht op zijn beroepsinkomsten herwint, alsook omdat de drie voormelde goederen na de ontbinding in waarde kunnen stijgen of verminderen door toedoen van de beroepsactieve echtgenoot die het exclusief recht op deze goederen geniet.⁵⁷

iii. Bijkomende grond tot vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen

43. Wanneer een echtgenoot gelden uit het gemeenschappelijk vermogen heeft opgenomen om een eigen schuld te voldoen dan is hij ten belope van die bedragen vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen. Hij is eveneens vergoeding verschuldigd telkens wanneer hij persoonlijk voordeel uit het gemeenschappelijk vermogen heeft getrokken (art. 1432, eerste lid BW). Aan dit artikel wordt door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet een tweede lid toegevoegd waarin een bijkomende grond tot vergoeding aan het gemeenschappelijk vermogen is opgenomen. Voortaan is ook een vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen wanneer dit vermogen inkomsten misloopt omdat een echtgenoot zijn beroep uitoefent in een vennootschap waarvan de aandelen hem eigen zijn en hij als echtgenoot-vennoot en beheerder of zaakvoerder niet behoorlijk wordt vergoed voor zijn professionele activiteiten. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer de uitkeringen van de vennootschap minimaal waren omdat de winst van de vennootschap niet werd uitgekeerd aan de echtgenoot-vennoot en beheerder of zaakvoerder. In dat geval is een vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen “*voor de netto-*

⁵⁶ De tekst van art. 1430, §2 BW werd aangepast ('stelsel' i.p.v. 'huwelijk') door amendement nr. 50 BECQ, (DOC 54-2848/009, 7).

⁵⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 64-65.

beroepsinkomsten die het gemeenschappelijk vermogen niet heeft ontvangen en redelijkerwijze had kunnen ontvangen indien het beroep niet binnen een vennootschap was uitgeoefend" (nieuw art. 1432, tweede lid BW). Concreet zal de echtgenoot-eiser het recht op vergoeding en de omvang van de vergoeding moeten bewijzen, en zal omgekeerd de echtgenoot-verweerder om aan de vergoeding te ontkomen moeten aantonen dat de vergoedingsvoorwaarden niet vervuld zijn. Daarvoor kan hij bv. verwijzen naar bedrijfseconomische redenen die de minimale uitkeringen door de vennootschap verantwoorden.⁵⁸

iv. (Technische) aanpassing van de artt. 1440 en 1442 BW

44. In art. 1440 BW wordt het woord 'huwelijk' vervangen door het woord 'stelsel' onder andere om reden van coherentie zoals *supra* vermeld (cf. nr. 36).⁵⁹

In art. 1442 BW wordt de verwijzing naar de oude artikelen 1446-1448 BW inzake preferentiële toewijzing en heling vervangen door een verwijzing naar de nieuwe bepalingen dienaangaande (i.e. de artt. 1389/1 en 1389/2 BW) (cf. nrs. 15-22).

v. Veralgemening van de preferentiële toewijzing en helingssanctie naar alle huwelijksvermogensstelsels (artt. 1446-1448 BW)

45. Zoals reeds vermeld zijn de huidige artikelen 1446-1448 BW opgeheven en verplaatst naar de artikelen 1389/1-3 BW (cf. nrs. 11-12, 15-22).

46. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

K. Wijziging van de artikelen 1452 en 1455 BW inzake de inbreng en het recht van terugname, alsook verduidelijking van art. 1465 BW inzake de kwalificatie van huwelijksvoordelen bij aanwezigheid van niet-gemeenschappelijke kinderen (artt. 28-30 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

47. Toelichting: De Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet heeft een aantal wijzigingen aangebracht aan de artikelen 1452, 1455 en 1465 BW. Deze wijzigingen worden hierna geanalyseerd.

i. Anticipatieve inbreng en schuldenregeling bij inbreng

48. Krachtens het bestaande art. 1452, eerste lid BW kunnen echtgenoten overeenkomen dat de eigen tegenwoordige en toekomstige goederen bedoeld in art. 1399 BW geheel of gedeeltelijk tot het gemeenschappelijk vermogen zullen behoren. Dit mechanisme van de inbreng blijft behouden en wordt opgenomen in de nieuwe eerste paragraaf van art. 1452 BW. Tegelijkertijd wordt het tweede lid van het bestaande art. 1452 BW geschrapt en worden een tweede en derde paragraaf toegevoegd.

De tweede paragraaf bevat het nieuwe concept van de '*anticipatieve inbreng*'. Voortaan hebben toekomstige echtgenoten die voor hun huwelijk de volle eigendom van een onroerend goed verkrijgen waardoor ieder van hen exclusief en ten belope van gelijke delen (i.e. ten belope van de helft) onverdeeld eigenaar is van het goed, de mogelijkheid om in de akte van eigendomsverkrijging een verklaring van anticipatieve inbreng op te nemen en zodoende het goed op anticipatieve wijze in te brengen in hun later gemeenschappelijk vermogen. Als concreet voorbeeld kan hierbij worden verwezen naar partners die de volle eigendom van een onroerend goed aankopen in onverdeeldheid en die nadien pas huwen. Opdat het beding van anticipatieve inbreng uitwerking zou hebben

⁵⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 65-66.

⁵⁹ Amendement nr. 51 BECQ, (DOC 54-2848/009, 8) ('huwelijk'-'stelsel').

is vereist dat de partners nadien met elkaar in het huwelijk treden, dat het goed nog *in natura* aanwezig is op het ogenblik van het huwelijk⁶⁰ en dat de partners niet zijn teruggekomen op het beding in hun huwelijksovereenkomst. Concreet heeft het beding van anticipatieve inbreng dan tot gevolg dat het onroerend goed tot het gemeenschappelijk vermogen behoort alsof de partners de inbreng bedongen hadden in hun huwelijksovereenkomst. Met de anticipatieve inbreng wenst de wetgever tegemoet te komen aan de maatschappelijke realiteit dat burgers op latere leeftijd huwen wanneer ze vaak al een vermogen hebben opgebouwd, al dan niet tezamen. Wensen zij op dat ogenblik een onroerend goed dat ze in onverdeeldheid hebben aangekocht, gemeenschappelijk te maken dan moeten zij tot een inbreng overgaan met alle gevolgen van dien. Zo moet niet alleen de aankoopakte van het onroerend goed voor de notaris worden verleden en worden geregistreerd, maar ook de huwelijksovereenkomst met het beding van inbreng moet worden verleden en geregistreerd. Bijgevolg moeten twee aktes worden verleden voor de notaris en worden geregistreerd. Via een beding van anticipatieve inbreng worden deze extra kosten en deze complexe procedure vermeden.⁶¹

De derde paragraaf regelt de weerslag van de inbreng op de schulden tussen de echtgenoten. Krachtens het nieuwe art. 1452, §3 BW komen de schulden die openstaan op het ogenblik van de inbreng en die de echtgenoot-inbrenger heeft aangegaan om de goederen te verkrijgen, te verbeteren of in stand te houden, ten laste van het gemeenschappelijk vermogen, behoudens andersluidende overeenkomst. Dat uitsluitend het openstaand saldo op het ogenblik van de inbreng ten laste van het gemeenschappelijk vermogen komt, vloeit voort uit de opvatting van de wetgever dat echtgenoten zich (meestal) wensen te beperken tot een netto-inbreng. Deze regeling is ook van toepassing op goederen waarvoor een verklaring van anticipatieve inbreng werd afgelegd. Aangezien art. 1452, §3 BW niet van dwingend recht is, kunnen de echtgenoten steeds iets anders overeenkomen in hun huwelijksovereenkomst.⁶²

ii. Recht van terugname

49. Ingevolge art. 1455 BW heeft de echtgenoot die een goed inbrengt het recht om dat goed terug te nemen bij de verdeling van het gemeenschappelijk vermogen, voor zover het goed nog *in natura* aanwezig is en mits aanrekening op zijn aandeel naar de waarde van het goed ten tijde van de verdeling. In de praktijk bleek dat de toepassing van het recht van terugname voor problemen zorgde wanneer beide echtgenoten gezamenlijk het goed hadden ingebracht. In dat geval kunnen ze strikt gezien elk hun aandeel in het ingebrachte goed terugnemen, waardoor een abstract recht van terugname ontstaat dat volledig aan het doel van een terugname voorbijgaat. Om die reden wordt thans het toepassingsgebied van het recht van terugname beperkt tot de goederen die één echtgenoot heeft ingebracht.⁶³ Daartoe wordt een tweede zin toegevoegd aan art. 1455 BW.

iii. Kwalificatie van huwelijksvoordelen bij aanwezigheid van niet-gemeenschappelijke kinderen

50. Om de reservataire rechten te beschermen van kinderen die niet gemeenschappelijk zijn aan beide echtgenoten⁶⁴, blijft elk beding in de huwelijksovereenkomst waardoor aan een van de echtgenoten meer wordt gegeven dan het beschikbaar gedeelte, zonder gevolg voor het meerdere. Overschrijdt bv. een beding van inbreng of van ongelijke verdeling het beschikbaar deel, dan blijft het zonder gevolg voor het meerdere als de inkorting wordt gevorderd door de niet-gemeenschappelijke kinderen. In de rechtsleer was betwisting ontstaan omtrent de vraag of het kind van een echtgenoot dat *gewoon geadopteerd* was door de andere echtgenoot een niet-

⁶⁰ Er kan geen inbreng plaatsvinden van de goederen of gelden die in de plaats van het oorspronkelijke goed zijn gekomen, mochten de partners het goed vervreemd hebben.

⁶¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 69-70.

⁶² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 70-72.

⁶³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 72.

⁶⁴ Bv. kinderen uit een vorige of overspelige relatie van een van beide echtgenoten.

gemeenschappelijk of gemeenschappelijk kind was en of het kind in kwestie zich dus m.a.w. op art. 1465 BW kon beroepen of niet. De wetgever heeft thans deze discussie beslecht door uitdrukkelijk te vermelden dat het kind van een echtgenoot dat gewoon of ten volle geadopteerd is door de andere echtgenoot een gemeenschappelijk kind is.⁶⁵

51. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Erfwet): cf. infra hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

L. Wijziging van de reeds bestaande artikelen 1466-1469 BW teneinde het stelsel van scheiding van goederen beter wettelijk te omkaderen, invoering van een wettelijke regeling voor het verrekenbeding van aanwinsten in de nieuwe artikelen 1469/1-13 BW, alsook invoering van een nieuw artikel 1474/1 BW dat een rechterlijke billijkheidscorrectie mogelijk maakt bij de ontbinding van het stelsel van scheiding van goederen (artt. 31-49 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

52. Toelichting: Een van de hoofddoelstellingen van de hervorming van het huwelijksvermogensrecht is een betere wettelijke omkadering van het stelsel van scheiding van goederen en van de bedingen die de echtgenoten daaraan kunnen toevoegen. De wetgever heeft zich daarbij gebaseerd op een solidarisering van het stelsel van scheiding van goederen en voorzien in de mogelijkheid voor de echtgenoten om correcties aan het stelsel van scheiding van goederen door te voeren zodat een ‘warme uitsluiting’⁶⁶ mogelijk wordt.⁶⁷ In wat volgt wordt deze wettelijke omkadering geanalyseerd.

i. Beperkingen op het alleenbestuur

53. Echtgenoten die gehuwd zijn onder het stelsel van scheiding van goederen bezitten ieder alleen de bevoegdheid van beheer, genot en beschikking over hun goederen (art. 1466 BW). Elk van hen heeft dus met andere woorden het alleenbestuur over zijn eigen vermogen. De enige in art. 1466 BW vermelde beperking op het alleenbestuur is de toepassing van art. 215, §1 BW. Op die manier wordt de bevoegdheid van de echtgenoten over de gezinswoning beperkt. Evenwel kunnen ook uit de overige bepalingen van het primair stelsel, zoals bv. de plicht tot bijdrage in de lasten van het huwelijk (art. 221 BW), beperkingen voortvloeien op het alleenbestuur van de echtgenoten. Bijgevolg wordt in het nieuwe art. 1466 BW verduidelijkt dat niet alleen art. 215, §1 BW maar alle bepalingen betreffende de wederzijdse rechten en plichten van echtgenoten van toepassing blijven.⁶⁸

ii. Beheer van de goederen overlaten aan de andere echtgenoot

54. Krachtens het oude art. 1467 BW kan een echtgenoot het beheer van zijn goederen laten aan de andere echtgenoot die op zijn verzoek of bij de ontbinding van het stelsel gehouden is om de aanwezige vruchten op te leveren, zonder verantwoording verschuldigd te zijn van degene die tot dan toe gebruikt zijn. De *ratio* van deze bepaling

⁶⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 72-73.

⁶⁶ Een ‘warme uitsluiting’ staat tegenover een ‘koude uitsluiting’. Deze laatste term wordt gehanteerd in de rechtsleer om te wijzen op de schrijnende situaties die zich kunnen voordoen bij ontbinding van het stelsel van zuivere scheiding van goederen waarin de vermogensrechtelijke solidariteit tussen de echtgenoten tot een minimum herleid is. Bv. na 20 jaar gehuwd te zijn onder zuivere scheiding van goederen blijft de vrouw die steeds thuisgebleven is voor de kinderen opdat haar echtgenoot (arts) zijn beroep kon uitoefenen, met niets achter wanneer alle goederen (beroepsinkomsten) op zijn naam staan (zie over de ‘koude uitsluiting’ o.a.: C. DECLERCK, “Koude uitsluiting: hervormen of afschaffen? [zuivere scheiding van goederen]”, *T. Fam.* 2012, afl. 2, 30-31; C. DE WULF, “De scheiding van goederen met een verrekenbeding – Een ideale formule tegen de koude uitsluiting?”, *T. Not.* 2012, afl. 4, 200-228).

⁶⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 20-28.

⁶⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 73-74.

is gelegen in het bestaan van een wederzijds vertrouwen tussen de echtgenoten. In de voorbereidende werken van de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet wordt uitdrukkelijk overwogen dat dit vertrouwen kan dienen als grondslag voor de echtgenoten om af te zien van het eisen van rekening en verantwoording, maar dat het niet kan verantwoorden dat elke rekening en verantwoording absoluut uitgesloten is. Om die reden wordt de wettelijke regel uit art. 1467 BW opgeheven.⁶⁹

iii. Bewijs van de eigendom van een goed

55. Tegelijkertijd wordt de bewijsregeling van de eigendom van een goed tussen echtgenoten en ten aanzien derden uit het oude art. 1468, eerste lid BW opgenomen in het vrijgekomen (nieuwe) art. 1467, eerste lid BW. Daaraan wordt bovendien het bewijs van een schuldvordering toegevoegd. Bijgevolg zal voortaan tussen echtgenoten gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen en ten aanzien van derden zowel het bewijs van de eigendom van een goed als het bewijs van een schuldvordering moeten worden geleverd volgens de regels van art. 1399, tweede en derde lid BW.⁷⁰ Het wettelijk vermoeden van onverdeeldheid uit het oude art. 1468, tweede lid BW wordt thans overgenomen in het nieuwe art. 1467, tweede lid BW.

iv. Verdeling van de onverdeelde goederen of een deel ervan

56. In het nieuwe art. 1468 BW wordt thans de tekst van het oude art. 1469, eerste lid BW opgenomen, zij het mits een kleine wijziging die in de lijn ligt van een arrest van het Hof van Cassatie dd. 20 september 2013.⁷¹ In dit arrest oordeelde het Hof dat art. 815, eerste lid BW niet van toepassing is op de vrijwillige onverdeeldheid in hoofdzaak. Bijgevolg wordt het nieuwe art. 1468 BW in die zin aangepast. Voortaan wordt uitdrukkelijk vermeld dat echtgenoten die gescheiden zijn van goederen in een andersluidende overeenkomst een bijzondere bestemming kunnen toekennen aan goederen die ze in onverdeeldheid verwerven (bv. toegevoegd intern gemeenschappelijk vermogen), teneinde de goederen te onttrekken aan een vordering tot verdeling op ieder willekeurig ogenblik.⁷²

v. Wettelijke omkadering van conventionele bedingen (correcties) in een stelsel van scheiding van goederen

57. Het nieuwe art. 1469 BW vormt voortaan de basisbepaling voor de conventionele bedingen die de echtgenoten aan het stelsel van scheiding van goederen kunnen toevoegen.

Zoals vermeld wordt het eerste lid van het oude art. 1469 BW verplaatst naar het nieuwe art. 1468 BW (cf. nr. 56). Het tweede lid van het oude art. 1469 BW wordt afgeschaft in lijn met de afschaffing van het verbod van verkoop tussen echtgenoten (cf. nrs. 72-73). Het valt immers niet te verantwoorden waarom de ene echtgenoot het aandeel van de andere echtgenoot in een of meerdere onverdeelde goederen maar kan inkopen op een openbare verkoop of met machtiging van de familierechtbank.⁷³

Het nieuwe art. 1469 BW bestaat voortaan uit de volgende drie paragrafen:

⁶⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 74.

⁷⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 74.

⁷¹ Cass. 20 september 2013, *Arr. Cass.*, afl. 9, 1890; *Arr. Cass.* 2013, afl. 9, 1890; <http://www.cass.be> (11 december 2013), concl. HENKES, A.; *JLMB* 2014, afl. 26, 1229 en <http://jlmbi.larcier.be/> (7 juli 2014); *NFM* 2015, afl. 5, 151, noot VANANROYE, J.; *Pas.* 2013, afl. 9, 1733, concl. HENKES, A.; *RNB.* 2015, afl. 3099, 538, noot D.S.; *RTDF* 2015, afl. 2, 278, noot WELING-LILIEN, E.; *RW* 2014-15, afl. 16, 618 en <http://www.rw.be/> (30 december 2014), noot DE KEYSER, L.; *TBBR* 2014, afl. 10, 489, noot SAUVEUR, L.; *TBO* 2014, afl. 3, 122 en <http://www.tbo.be/> (19 augustus 2014), concl. HENKES, A.; *T.Not.* 2014, afl. 4, 224, concl. HENKES, A., noot ENGELS, C.

⁷² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 74-75.

⁷³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 75: Zelfs de wijziging van het huwelijksvermogensstelsel gebeurt immers zonder tussenkomst van de rechter.

- paragraaf 1 vormt de wettelijke grondslag voor een aantal *conventionele bedingen* die reeds in de praktijk bestonden. Het gaat onder meer om bedingen m.b.t. de bewijsvoering tussen de echtgenoten van exclusief eigendomsrecht, m.b.t. de bewijsvoering van vorderingen, bedingen ter regeling van een onverdeeldheid of doelvermogen dat tussen de echtgenoten bestaat of een beding van verrekening van aanwinsten (cf. nrs. 58-71) (nieuw art. 1469, §1, tweede en derde lid BW). Zodoende biedt deze paragraaf een globaal wettelijk kader voor een gecorrigeerde scheiding van goederen. De door de wetgever opgesomde lijst van bedingen is niet limitatief. De echtgenoten kunnen dan ook alle mogelijke bedingen toevoegen aan het stelsel van scheiding van goederen, op voorwaarde dat deze bedingen geen afbreuk doen aan de regels van het primair stelsel en aan de dwingendrechtelijke bepalingen van het huwelijksvermogensstelsel, alsook op voorwaarde dat ze niet onverenigbaar zijn met het stelsel van scheiding van goederen. Tevens maakt de wetgever in het nieuwe art. 1469, §1, laatste lid BW een einde aan de discussie omtrent de toepasbaarheid van de theorie van huwelijksvoordelen in stelsels van scheiding van goederen. De wetgever verklaart uitdrukkelijk de artikelen 1429*bis* BW, 1458 BW⁷⁴, 1464 BW en 1465 BW van overeenkomstige toepassing te verklaren voor alle bedingen die de echtgenoten toevoegen aan hun stelsel. Concreet heeft deze verwijzing tot gevolg dat de voordelen die aan de echtgenoten toekomen krachtens de conventionele bedingen als huwelijksvoordelen worden aanzien binnen de grenzen van de artt. 1458, 1464 en 1465 BW.⁷⁵ Tevens heeft deze verwijzing tot gevolg dat in een stelsel van scheiding van goederen huwelijksvoordelen vervallen wanneer er sprake is van erfrechtelijke onwaardigheid krachtens art. 1429*bis* BW (cf. nr. 41).
- Paragraaf 2 van het nieuwe art. 1469 BW vormt de brugbepaling tussen het principe van het beding van verrekening van aanwinsten en de voorgestelde wettelijke regeling dienaangaande in de nieuwe artikelen 1469/1 tot 1469/13 BW. Artikel 1469, §2, eerste lid BW verwijst immers uitdrukkelijk naar deze bepalingen voor echtgenoten die een verrekenbeding hebben opgenomen en stelt daarbij dat “*het aanvangsvermogen, het eindvermogen, de verrekenvordering en de betaling daarvan worden overeenkomstig die artikelen bepaald*”. De artt. 1469/1 tot 1469/13 BW zijn suppletief van aard. De echtgenoten kunnen bijgevolg een eigen regeling uitwerken die beter aangepast is aan hun specifieke behoeften. Voor het geval de echtgenoten een eigen regeling treffen bepaalt art. 1469, §2, tweede lid BW bovendien welke elementen zij zeker moeten in rekening brengen. Zo kunnen de echtgenoten bij huwelijksovereenkomst, “*afwijken van het bepaalde in het eerste lid en zelf de verrekenmassa⁷⁶, verreken sleutel⁷⁷, het verrekestijdstip⁷⁸ en de verrekenmodaliteiten⁷⁹ overeenkomen*.”⁸⁰
- Bij de solidarisering van het stelsel van scheiding en goederen en bij de opname van correctiemechanismen heeft de wetgever de informatieplicht van de notaris centraal geplaatst. Overeenkomstig art. 1469, §3 BW moet de notaris de echtgenoten terdege inlichten over de juridische gevolgen van een zuivere scheiding van goederen en de mogelijke correcties dienaangaande bij een echtscheiding of overlijden. De notaris moet in het bijzonder de echtgenoten erop wijzen wat de juridische consequenties zijn van het opnemen of niet opnemen van een verrekenbeding in hun huwelijksovereenkomst. Tevens moet hij in de huwelijksovereenkomst uitdrukkelijk vermelden dat hij de echtgenoten daarop

⁷⁴ Aanvankelijk was men vergeten een verwijzing naar deze bepaling op te nemen. Uiteindelijk werd art. 1458 BW aan de lijst toegevoegd door amendement nr. 53 BECQ, (DOC 54-2848/009), 10.

⁷⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 75-76.

⁷⁶ De verrekenmassa is het geheel van de goederen die in de verrekening moeten worden betrokken.

⁷⁷ De verreken sleutel bepaalt de grootte van de vordering van de ene echtgenoot op de andere (bv. 50/50).

⁷⁸ Het verrekestijdstip is het ogenblik waarop de echtgenoten de aanwinsten verrekenen (bv. periodiek of finaal).

⁷⁹ De verrekenmodaliteiten kunnen zeer divers zijn en onder meer betrekking hebben op de wijze van betaling, verjaring, enz.

⁸⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 76-77.

gewezen heeft. Op de notaris rust met andere woorden een dubbele verplichting ingevolge art. 1469, §3 BW. Ook bij de rechterlijke billijkheidscorrectie gelden voor de notaris gelijkaardige verplichtingen.

vi. *Wettelijke omkadering van beding tot verrekening van aanwinsten*

58. Zoals reeds vermeld, bevatten de artikelen 1469/1 tot 1469/13 BW een wettelijke regeling voor het geval de echtgenoten opteren voor een stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten. De basisconcepten van deze regeling zijn opgenomen in art. 1469/1 BW, volgens welke bepaling de te verrekenen aanwinsten worden gevormd door het verschil tussen het eind- en aanvangsvermogen van elke echtgenoot. De aanwinsten vormen met andere woorden de verrekenmassa. Vervolgens worden bij de ontbinding van het stelsel de aanwinsten van beide echtgenoten vergeleken om na te gaan welke echtgenoot zich al dan niet verrijkt heeft tijdens het huwelijk. De echtgenoot die zich het minst verrijkt heeft beschikt vervolgens over een verrekenvordering jegens de andere echtgenoot. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat de toevoeging van een verrekenbeding aan een stelsel van scheiding van goederen geen gevolgen heeft voor de goederen en schulden van de echtgenoten. Tijdens de duur van het stelsel blijven de vermogens van beide echtgenoten gewoon gescheiden.⁸¹

De gehele wettelijke regeling van het verrekenbeding, die zoals vermeld suppletief van aard is, wordt hierna besproken aan de hand van vier elementen, meer bepaald het aanvangsvermogen, het eindvermogen, de verrekenvordering en de betaling van deze vordering.

✓ *Aanvangsvermogen:*

59. In een eerste stap moet het aanvangsvermogen van beide echtgenoten worden vastgesteld om de aanwinsten te kunnen bepalen. Ingevolge art. 1469/2, §1-2 BW wordt het aanvangsvermogen van elke echtgenoot gevormd door zijn vermogen op de datum waarop het huwelijksstelsel uitwerking krijgt, de goederen die hij later verkrijgt door schenking, erfenis of testament en de eigen goederen bedoeld in art. 1401, §1, 1° BW en art. 1401, §2 BW⁸². Uit deze omschrijving blijkt dat de goederen die in het wettelijk stelsel *eigen* zijn, in het aanvangsvermogen worden opgenomen. Het is immers de bedoeling van de wetgever om de aanwinsten in een stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten op een gelijkaardige wijze te omschrijven als de *gemeenschappelijke* goederen in het wettelijk stelsel.⁸³ De wetgever beoogt een parallelisme tussen het gemeenschappelijk vermogen, dat bij ontbinding van het wettelijk stelsel in beginsel in tweeën wordt gedeeld, en de verrekenmassa, die bij de ontbinding van het stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten de basis vormt voor de berekening van de verrekenvordering. Op die manier kan worden aangesloten bij de reeds gekende kwalificaties uit het wettelijk stelsel, wat voor coherentie zorgt en interpretatieproblemen vermijdt.⁸⁴ Niet alleen bij de activa ook bij de schulden wordt de parallel met het gemeenschappelijk vermogen uit het wettelijk stelsel doorgetrokken. Bijgevolg moeten de schulden bedoeld in art. 1406 BW, i.e. de voorhuwelijkse schulden en de schulden ten laste van erfenissen en giften die een echtgenoot tijdens het huwelijk ontvangt, worden opgenomen in het aanvangsvermogen van die echtgenoot. Hetzelfde geldt voor de schulden bedoeld in art. 1407 BW. De wet vermeldt daarbij uitdrukkelijk dat de schulden in aanmerking worden genomen zelfs wanneer ze het actief van het aanvangsvermogen overschrijden. Concreet betekent dit dat het aanvangsvermogen ook

⁸¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 78.

⁸² De verwijzing naar art. 1401, §1, 1 en art. 1401, §2 BW werd ingevoegd door amendement nr. 54 BECQ (DOC 54-2848/009), 11.

⁸³ Aangezien de aanwinsten worden gevormd door het eindvermogen min het aanvangsvermogen, maken de eigen goederen dan geen deel uit van de aanwinsten.

⁸⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 79.

negatief kan zijn.⁸⁵

De wetgever heeft daarnaast ook de goederen opgesomd die geen deel uitmaken van het aanvangsvermogen. Het gaat om de vruchten van de goederen die wel in het aanvangsvermogen zijn opgenomen (art. 1469/2, §3, 1° BW). Deze uitsluiting vindt zijn oorsprong in het parallelisme met het wettelijk stelsel waar volgens het nieuwe art. 1405, §1, 2 BW de vruchten van eigen goederen gemeenschappelijk zijn. Ook de goederen die een echtgenoot tijdens het stelsel aan een van zijn bloedverwanten in rechte lijn heeft gegeven zijn uitgesloten van het aanvangsvermogen (art. 1469/2, §3, 2° BW). De wetgever wil schenkingen aan bloedverwanten in rechte lijn niet ontmoedigen en houdt ze daarom buiten de berekening van de verrekenvordering.⁸⁶

Om bij de verrekening van aanwinsten problemen te vermijden omtrent het bedrag van het aanvangsvermogen, maken de echtgenoten bij het sluiten van hun huwelijksovereenkomst een beschrijving op van de goederen die tot het aanvangsvermogen behoren (art. 1469/2, §4 BW). Hierbij moet worden opgemerkt dat de voorbereidende werken gewag maken van de mogelijkheid tot opstellen van een beschrijving (facultatief).⁸⁷ De wettekst zelf laat o.i. evenwel geen twijfel bestaan over het verplichte karakter van het opstellen van een beschrijving van het aanvangsvermogen. Aangezien de goederen worden geschat op de datum van de inwerkingtreding van het huwelijksstelsel (art. 1469/3, §1, 1 BW) doen de echtgenoten er bovendien goed aan om ook de waarde van de goederen in de beschrijving van het aanvangsvermogen te vermelden. De beschrijving wordt geacht juist te zijn indien ze door beide echtgenoten ondertekend is. Het betreft een weerlegbaar vermoeden. De beschrijving moet niet verplicht in notariële vorm worden opgesteld, een beschrijving in onderhandse vorm volstaat (art. 1469/13 BW). Hebben de echtgenoten evenwel nagelaten om een beschrijving op te maken, dan wordt het aanvangsvermogen geacht nul te zijn (art. 1469/2, §5 BW). Ook hier gaat het om een weerlegbaar vermoeden.⁸⁸

60. Wat de waardeschatting van het aanvangsvermogen betreft, maakt de wet vooreerst een onderscheid tussen een aantal verschillende situaties. Zo moeten overeenkomstig art. 1469/3, §1, 1° BW de goederen die bestaan bij de datum waarop het huwelijksstelsel in werking treedt, worden geschat *op de datum waarop het huwelijksstelsel in werking treedt*. Dit heeft tot gevolg dat als het goed in waarde stijgt de andere echtgenoot, die geen eigenaar van het goed is, meegeniet van de waardeverhogingen zelfs als hij daar niet toe heeft bijgedragen. De waardeverhogingen worden immers in de aanwinsten opgenomen. Goederen die daarentegen nadien worden verkregen en die op grond van art. 1469/2, §2 BW tot het aanvangsvermogen behoren, moeten worden geschat *op de datum van hun verkrijging* (art. 1469/3, §1, 2° BW). De onroerende goederen en zakelijke rechten, andere dan het vruchtgebruik en recht van gebruik en bewoning, worden dan weer geschat *op de datum van ontbinding van het stelsel* (art. 1469/3, §2, eerste zin BW). Werden deze onroerende goederen en onroerende zakelijke rechten overgedragen of vervangen tijdens het huwelijk dan wordt hun waarde geschat op de datum van overdracht of vervanging (art. 1469/3, §2, tweede zin BW).⁸⁹

De wetgever heeft daarnaast ook oog gehad voor de gevolgen van inflatie op de waarde van het aanvangsvermogen. Specifiek voor goederen waarvan de waarde wordt geschat op een datum die vóór de ontbinding van het huwelijksstelsel ligt, i.e. de goederen opgesomd in art. 1469/3, §1-2 BW, wordt bepaald dat hun waarde moet worden aangepast volgens de wijziging van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen (art. 1469/3, §3 BW). Zodoende wordt de geldelijke waarde van het aanvangsvermogen gecorrigeerd voor inflatie.⁹⁰

⁸⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 80.

⁸⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 80.

⁸⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 81 (eigen onderlijning): “ *Om geschillen over het bedrag van het aanvangsvermogen te voorkomen bij de ontbinding van het huwelijksstelsel, kan het opportuun zijn om bij het sluiten van een huwelijksovereenkomst een notaris een beschrijving van het aanvangsvermogen te laten vaststellen. ...*”

⁸⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 81.

⁸⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 81-84 met voorbeelden aldaar.

⁹⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 84 met voorbeeld.

Tot slot wordt in de wet gestipuleerd dat de schattingsregels uit de paragrafen 1 en 3 niet alleen van toepassing zijn op de activa van het aanvangsvermogen maar ook op de schulden (art. 1469/3, §4 BW).⁹¹

✓ *Eindvermogen:*

61. In een tweede stap moet het eindvermogen van elke echtgenoot worden bepaald. Het eindvermogen van elke echtgenoot bestaat uit de goederen en schulden die de echtgenoot op de datum van ontbinding van het stelsel toebehoren (art. 1469/4, §1 BW). Conform de regeling van het aanvangsvermogen worden ook bij het eindvermogen de schulden in aanmerking genomen zelfs als zij de activa overschrijden. Het eindvermogen kan met andere woorden negatief zijn.⁹²

Vanuit de vrees dat een echtgenoot door het stellen van bepaalde daden van beschikking zijn aanwinsten zou verminderen, en zodoende de andere echtgenoot zou benadelen, stipuleert de wet bovendien dat de waarde van bepaalde goederen aan het eindvermogen moeten worden toegevoegd. Het gaat om de waarde van goederen die een echtgenoot heeft geschonken (art. 1469/4, §2, eerste lid, 1° BW), de waarde van goederen die een echtgenoot heeft overgedragen met de bedoeling om de andere echtgenoot te benadelen (art. 1469/4, §2, eerste lid, 2° BW⁹³) en de waarde van goederen die een echtgenoot verkwist heeft (art. 1469/4, §2, eerste lid, 3° BW⁹⁴). Bij wijze van uitzondering moet de waarde van deze goederen evenwel *niet* worden toegevoegd aan het eindvermogen wanneer de schenking, bedrieglijke vervreemding of verkwisting meer dan tien jaar voor de ontbinding van het stelsel gebeurd is of wanneer de andere echtgenoot heeft ingestemd met de handeling (art. 1469/4, §2, laatste lid BW). Specifiek voor de schenking wordt daarnaast bepaald dat de waarde evenmin aan het eindvermogen moet worden toegevoegd wanneer de schenking niet overdreven is in het licht van de concrete levenswijze van de echtgenoten (art. 1469/4, §2, eerste lid, 1°, a) BW) of wanneer de schenking een goed van het aanvangsvermogen betreft dat aan bloedverwanten in de rechte lijn wordt geschonken. Van deze schenking moet uitsluitend de meerwaarde gecreëerd door verbeteringen tijdens het stelsel en niet uitgevoerd met gelden van het aanvangsvermogen worden toegevoegd aan het eindvermogen (art. 1469/4, §2, eerste lid, 1°, b) BW).⁹⁵

62. Wat de waardeschatting van het eindvermogen betreft, geldt zowel voor de activa als passiva de datum van ontbinding van het huwelijksstelsel als referentiedatum (art. 1469/5, §1 BW). Voor de *supra* vermelde goederen die fictief aan het eindvermogen moeten worden toegevoegd krachtens art. 1469/4, §2 BW geldt daarentegen een andere datum, meer bepaald de datum van de schenking, van de bedrieglijke vervreemding of van de verkwisting. De meerwaarde van de schenking uit art. 1469/4, §2 eerste lid, 1°, b) BW wordt geschat op de datum van de schenking van het goed (art. 1469/5, §2 BW). Zoals bij het aanvangsvermogen heeft de wetgever ook in deze oog gehad voor de gevolgen van inflatie. Bijgevolg worden de waarden uit art. 1469/5, §2 BW geïndexeerd vanaf die datum volgens de wijziging van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen (art. 1469/5, §3 BW).⁹⁶

✓ *Verrekenvordering:*

63. In een derde stap moeten het eindvermogen en aanvangsvermogen van elke echtgenoot worden vergeleken om na te gaan wie zich verrijkt heeft tijdens het huwelijk.

⁹¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 85 met voorbeeld aldaar.

⁹² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 85.

⁹³ Het benadelen van de andere echtgenoot moet het hoofdmotief zijn. Bv. de verkoop van een waardevol goed voor een te lage prijs met de bedoeling om zo de aanwinsten te beïnvloeden.

⁹⁴ Bv. een luxekost gemaakt door een van de echtgenoten hoewel ze een bescheiden inkomen hebben of goederen vernietigd door een van de echtgenoten al dan niet om de andere echtgenoot te benadelen.

⁹⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 85-87.

⁹⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 87-88.

Overschrijdt het eindvermogen het aanvangsvermogen dan is er sprake van verrijking, en vormt het overschot de aanwinsten van de echtgenoot in kwestie. Vervolgens moeten de aanwinsten van beide echtgenoten met elkaar worden vergeleken. De echtgenoot wiens aanwinsten bij de ontbinding van het huwelijksstelsel meer bedragen dan de aanwinsten van de andere echtgenoot, is dan een schuldvordering verschuldigd. Het bedrag van deze schuldvordering, die wordt aangeduid met de term 'verrekenvordering', komt overeen met de helft van het verschil tussen de aanwinsten van elkeen van de echtgenoten (art. 1469/6, §1 BW).⁹⁷

Dit bedrag is bovendien beperkt tot maximaal de helft van de waarde van het vermogen van de schuldplichtige echtgenoot na aftrek van de schulden op de datum die voor de bepaling van het bedrag ervan in aanmerking komt (art. 1469/8, eerste lid BW). Dit om ervoor te zorgen dat de schuldplichtige echtgenoot niet verplicht wordt om meer dan 50% van zijn eindvermogen op de datum van schatting⁹⁸ af te geven aan de andere echtgenoot. Tevens wordt op die manier gewaarborgd dat de verrekenvordering uitsluitend ontstaat wanneer er op de datum van uitwerking die in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de aanwinsten effectief een positief vermogen is. Hebben de echtgenoten bv. alleen schulden afbetaald tijdens het stelsel dan ontstaat geen verrekenvordering omdat niet wordt gedeeld in de tekorten. De beperking van het bedrag tot de helft vloeit voort uit het basisidee van verrekening van aanwinsten, met name de deelname van beide echtgenoten elk voor de helft in de aanwinsten verwezenlijkt tijdens het huwelijk. Heeft de echtgenoot-schuldenaar evenwel de waarde van zijn vermogen bewust beperkt door deloyale handelingen te stellen die aanleiding geven tot de fictieve toevoeging van bepaalde goederen aan het eindvermogen overeenkomstig art. 1469/4, §2 BW (cf. nr. 61), dan wordt het bedrag van de verrekenvordering verhoogd met de helft van het bedrag dat aan het eindvermogen wordt toegevoegd overeenkomstig art. 1469/4, §2 BW en met uitzondering het geval bedoeld in art. 1469/4, §2, eerste lid, 1°, b) BW (art. 1469/8, tweede lid BW).⁹⁹

64. Om het precieze bedrag van de verrekenvordering correct te kunnen bepalen moet elke echtgenoot aan de andere echtgenoot alle informatie verschaffen over de samenstelling van zijn aanvangs- en eindvermogen (art. 1469/10, §1 BW). Elke echtgenoot kan daarom eisen dat een volledige en waarheidsgetrouwe beschrijving wordt opgemaakt, waarvoor hij op zijn verzoek moet worden opgeroepen. Hij mag bovendien eisen dat de beschrijving in notariële vorm (art. 1469/13 BW) wordt opgemaakt op zijn kosten. Daarnaast kent de wetgever aan de echtgenoot die informatie opvraagt omtrent de samenstelling van het aanvangs- en eindvermogen van de andere echtgenoot, het recht toe om de overlegging van bewijsdocumenten te vragen. Op die manier kunnen immers geschillen worden voorkomen en is de verzoekende echtgenoot in staat om de hem overgemaakte informatie te controleren en zijn belangen in acht te doen nemen. Paragraaf 1 geldt eveneens wanneer een van de echtgenoten heeft verzocht om de ontbinding van het huwelijksstelsel of om de vervroegde vereffening van de verrekenvordering (art. 1469/10, §2 BW).¹⁰⁰

Een echtgenoot kan verzoeken om de vervroegde vereffening van de verrekenvordering krachtens art. 1469/12 BW wanneer de wijze waarop de andere echtgenoot zijn vermogen bestuurt de belangen van de verzoekende echtgenoot met betrekking tot de berekening van de verrekenvordering in gevaar brengt. Dit is met name het geval wanneer bv. een spilzieke echtgenoot voortdurend goederen verkwist, en meer algemeen handelingen stelt die fictieve toevoegingen overeenkomstig art. 1469/4, §2 BW aan het eindvermogen tot gevolg hebben.¹⁰¹ Concreet beschermt de vervroegde vereffening de echtgenoot-schuldenaar die zich het meest verrijkt heeft, dan tegen een verhoging van het bedrag van de verrekenvordering door het bestuur van de andere

⁹⁷ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 88.

⁹⁸ Dit is met andere woorden de datum van ontbinding van het stelsel of de bijzondere datum uit art. 1469/7 BW.

⁹⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 90-91.

¹⁰⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 93.

¹⁰¹ Behoudens het geval uit art. 1469/4, §2, eerste lid, 1, b) BW.

echtgenoot.¹⁰² Vanaf de definitieve beslissing die het verzoek inwilligt zijn de echtgenoten onderworpen aan het stelsel van scheiding van goederen (art. 1469/12, §2 BW).

65. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat een aparte referentiedatum in de wet is opgenomen voor de bepaling van de verrekenvordering in bijzondere gevallen. Normaal kan de waarde en samenstelling van het vermogen van de echtgenoten niet worden vastgesteld vóór de ontbinding van het huwelijksstelsel. Wanneer evenwel het huwelijksstelsel is ontbonden door echtscheiding of door een andere gerechtelijke beslissing zoals een vervroegde vereffening van de verrekenvordering (art. 1469/7 BW), acht de wetgever het wenselijk dat de rechter in het kader van dezelfde gerechtelijke procedure uitspraak kan doen over de echtscheiding en de verrekenvordering, en dat hij met andere woorden niet moet wachten tot de uitspraak definitief is geworden om zich te kunnen uitspreken over de verrekenvordering. Om die reden wordt de datum waarop de vordering in rechte is ingediend als referentiedatum gehanteerd om de samenstelling en waarde van het vermogen van de echtgenoten te kunnen beoordelen en de verrekenvordering te kunnen bepalen. De afzonderlijke referentiedatum heeft bovendien als voordeel dat daardoor de termijn wordt verkort waarbinnen de echtgenoot-schuldenaar van de verrekenvordering zijn vermogen kan laten slinken om de schuldvordering van de andere echtgenoot doelbewust te verkleinen.¹⁰³

66. Eens het huwelijksstelsel ontbonden is, is de verrekenvordering overdraagbaar onder de levenden alsook wegens overlijden vererfbaar (art. 1469/6, §3 BW). Het recht op de verrekenvordering verjaart na drie jaar vanaf de datum waarop de echtgenoot kennis heeft van de ontbinding van het huwelijksstelsel (art. 1469/9 BW). De keuze voor het moment van kennisname als vertrekpunt van de driejarige verjaringstermijn, is ingegeven vanuit de bescherming van de echtgenoot-schuldeiser die titularis is van de verrekenvordering. Om evenwel te voorkomen dat de echtgenoot-schuldenaar ettelijke jaren na de ontbinding van het stelsel nog wordt geconfronteerd met een verrekenvordering, en om hem of haar dus rechtszekerheid te bieden, heeft de wetgever ook een tweede verjaringstermijn opgenomen die losstaat van de kennisname van de feiten. Deze termijn bedraagt tien jaar te rekenen na de ontbinding van het stelsel.¹⁰⁴

✓ *Betaling.*

67. Een vierde en laatste stap betreft de betaling van de verrekenvordering. De echtgenoot die de verrekenvordering moet voldoen betaalt deze in geld. Evenwel kan de rechtbank beslissen op verzoek van de ene of de andere echtgenoot om de verrekenvordering in natura te voldoen door middel van een overdracht van goederen van de schuldenaar aan de schuldeiser, voor zover dit in overeenstemming is met het billijkheidsbeginsel (art. 1469/6, §2 BW). De rechter houdt in zijn oordeel rekening met de belangen van beide echtgenoten.¹⁰⁵

De rechtbank kan daarnaast ook de echtgenoot-schuldenaar uitstel van betaling verlenen wanneer een onmiddellijke betaling van de verrekenvordering tot gevolg zou hebben dat hij een goed zou moeten afstaan dat hij nodig heeft om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien (art. 1469/11, §1 BW). Wanneer bv. de echtgenoot-schuldenaar 60.000 euro moet betalen aan de echtgenoot-schuldeiser en hij dit alleen kan voldoen door zijn woning te verkopen waarin hij tevens zijn beroep uitoefent, dan kan de rechter uitstel van betaling verlenen.¹⁰⁶ Wordt de betaling uitgesteld, dan brengt de vordering interesten op (art. 1469/11, §2 BW). De rechter kan ook steeds op verzoek van de echtgenoot-schuldeiser de echtgenoot-schuldenaar verplichten om zekerheden te stellen waarvan hij de aard en het bedrag bepaalt naar billijkheid (art. 1469/11, §3 BW).

¹⁰² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 94-95.

¹⁰³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 89-90.

¹⁰⁴ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 92.

¹⁰⁵ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 88-89.

¹⁰⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 93-94.

voorbeeld

zie wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 91-92:

“Nemen we als voorbeeld de hypothese dat beide echtgenoten bij de huwelijksluiting geen vermogen hebben. Alle goederen zijn in beginsel dus aanwinsten.

Bij de echtscheiding heeft de man 300 actief en 400 passief. De vrouw heeft 200 actief en geen passief.

Waren de echtgenoten gehuwd onder een wettelijk stelsel, dan bevatte de gemeenschap 500 actief en 400 passief. Beide echtgenoten krijgen dan de helft van de netto-gemeenschap, dus elk 50. De schulden zijn betaald.

De echtgenoten zijn evenwel gehuwd onder het optioneel stelsel van verrekening van aanwinsten. Dit betekent het volgende:

— *de netto-aanwinsten van de man zijn -100 en deze van de vrouw 200;*

— *het verschil tussen de aanwinsten bedraagt 300, zodat de verrekenvordering van de man op de vrouw in beginsel 150 bedraagt;*

— *deze verrekenvordering wordt echter afgetopt op 100, zijnde de helft van de netto-aanwinsten van de vrouw.*

Economisch is er een verschil in vergelijking met het wettelijk stelsel; de vrouw draagt minder bij in de beroepsschulden van de man.”

vii. Rechterlijke billijkheidscorrectie

68. Er wordt een nieuw art. 1474/1 BW in het Burgerlijk Wetboek opgenomen dat voorziet in een rechterlijke billijkheidscorrectie. Wanneer de ontbinding van een stelsel van scheiding goederen door echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk tot manifest onbillijke gevolgen zou leiden, kan de familierechter krachtens de voornoemde bepaling voortaan een vergoeding toekennen aan de benadeelde echtgenoot op zijn verzoek, en ten laste van de andere echtgenoot. De rechterlijke billijkheidscorrectie heeft zowel betrekking op een scheiding van goederen bedongen in een huwelijksovereenkomst als op een gerechtelijke scheiding van goederen.¹⁰⁷ De *ratio* van de billijkheidscorrectie is gelegen in de compensatie van schrijnende toestanden waarbij een van de echtgenoten na een echtscheiding in een zwakke positie achterblijft omdat hij door de scheiding van goederen niet heeft kunnen delen in de vermogensopbouw van de andere echtgenoot.¹⁰⁸

69. Opdat de rechter een vergoeding kan toekennen is vereist dat de *omstandigheden* sedert het sluiten van de huwelijksovereenkomst of sedert de dag van de eis tot gerechtelijke scheiding van goederen, *onvoorzien en ongunstig* gewijzigd zijn (art. 1474/1, §1, eerste lid BW). Daarbij kan bv. worden gedacht aan een vermindering van de beroepsactiviteiten in hoofde van een echtgenoot, ten gevolge van een verkeersongeluk. Wanneer het gekozen stelsel dan tot *manifest onbillijke gevolgen* leidt voor een echtgenoot, kan de rechter deze remediëren door de toekenning van een vergoeding aan de benadeelde echtgenoot. De rechter houdt in zijn oordeel ook rekening met de *vermogensrechtelijke situatie van beide echtgenoten* (art. 1474/1, §1, eerste lid BW). Vanuit de *ratio* van de billijkheidscorrectie zal de rechter bijgevolg geen vergoeding

¹⁰⁷ Artikel 1474, §1, eerste lid BW werd verduidelijkt in die zin door amendement nr. 55 BECQ, (DOC 54-2848/009, 12). Zie tevens voor een taalkundige verbetering aan art. 1474, §1, eerste en tweede lid BW amendement nr. 8 BECQ, (DOC 54-2848/004, 2).

¹⁰⁸ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 97.

toekennen wanneer de verzoekende echtgenoot zelf zeer vermogend is. De wetgever heeft bovendien de omvang van *de vergoeding beperkt tot één derde* van de nettowaarde van de samengevoegde aanwinsten van de echtgenoten op het tijdstip van ontbinding van hun huwelijk min de nettowaarde van de persoonlijke aanwinsten van de verzoekende echtgenoot (art. 1474/1, §1, tweede lid BW). Dit vanuit de idee dat de rechterlijke billijkheidscorrectie niet tot doel heeft om evenveel of meer solidariteit te bereiken tussen de echtgenoten dan een 50/50 verrekenvordering die ze uitdrukkelijk niet hebben opgenomen in hun huwelijksovereenkomst. De vordering tot vergoeding om welke de benadeelde echtgenoot verzoekt, wordt door de familierechter behandeld binnen de vereffeningsprocedure van het stelsel (art. 1474/1, §1, derde lid BW.)¹⁰⁹

70. De rechterlijke billijkheidscorrectie is *facultatief* bij een bedongen scheiding van goederen teneinde de autonomie van de echtgenoten te vrijwaren. Zij moeten met andere woorden het mechanisme zelf hebben opgenomen in hun huwelijksovereenkomst.¹¹⁰ De rol van de notaris is in deze cruciaal. Om te vermijden dat de echtgenoten geen weloverwogen en bewuste keuze maken heeft de wetgever dan ook de notaris belast met een bijzondere verplichting dienaangaande bovenop zijn algemene advies- en informatieplicht. Zo moet de notaris de echtgenoten wijzen op hun verplichting overeenkomstig art. 1474/1, §2, eerste lid BW om in de huwelijksovereenkomst waarin ze kiezen voor een stelsel van scheiding van goederen, ook hun akkoord vast te stellen over het al dan niet opnemen van de rechterlijke billijkheidscorrectie, eventueel met afwijkende modaliteiten. Hij moet hen daartoe de juridische gevolgen van hun keuze toelichten en op straffe van zijn aansprakelijkheid uitdrukkelijk de keuze van de echtgenoten in hun huwelijksovereenkomst vermelden (art. 1474/1, §2, tweede lid BW).¹¹¹

De rechterlijke billijkheidscorrectie staat steeds open voor de benadeelde echtgenoot bij een gerechtelijke scheiding van goederen. De benadeelde echtgenoot is in deze steeds de echtgenoot die de gerechtelijke scheiding van goederen heeft gevorderd wegens het wangedrag van de andere echtgenoot.¹¹²

71. Overgangsbepaling (art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet): cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtreddings- en overgangsbepalingen.

M. Afschaffing van art. 1595 BW inzake het verbod van verkoop tussen echtgenoten (art. 50 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

72. Toelichting: Het verbod van verkoop tussen echtgenoten uit art. 1595 BW wordt opgeheven. Dit verbod is gedateerd gelet op de contractsvrijheid die de echtgenoten elders in het Burgerlijk Wetboek genieten om hun vermogensrechtelijke relaties zelf te regelen. Ook in de ons omringende landen Frankrijk en Nederland werd dit verbod reeds afgeschaft.¹¹³

73. Overgangsbepaling (art. 79 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Erfwet): De opheffing van het verbod is van toepassing op overeenkomsten gesloten vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018. (cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtreddings- en overgangsbepalingen).

¹⁰⁹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 96-97.

¹¹⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 95.

¹¹¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 95-96.

¹¹² Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 96.

¹¹³ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 97-98.

§2. Wijziging van de wet van 16 mei 1900 tot erfregeling van de kleine nalatenschappen (art. 51 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

74. Toelichting: In de wet kleine nalatenschappen (hierna: WKN)¹¹⁴ wordt een technische wijziging doorgevoerd wegens de hernummering van het Burgerlijk Wetboek tengevolge van de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet. Om die reden wordt in art. 4, eerste lid WKN met betrekking tot het recht van overname de verwijzing naar art. 1446 BW vervangen door een verwijzing naar het nieuwe art. 1389/1 BW (cf. nrs. 15-22).¹¹⁵

75. Inwerkingtreding: Deze bepaling treedt in werking vanaf 1 september 2018, cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

§3. Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek (artt. 52-54 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

76. Toelichting: In het Gerechtelijk Wetboek worden een aantal technische verbeteringen doorgevoerd wegens de hernummering van het Burgerlijk Wetboek. Zo wordt in de artikelen 628, 2° Ger.W. en 1253 *quater* Ger.W. de verwijzing naar art. 1469 BW vervangen door een verwijzing naar art. 1468 BW, en wordt in art. 1287, derde lid Ger.W. voortaan naast art. 745 *bis* BW en 915 *bis* BW eveneens gerefereerd naar het nieuwe art. 858 *bis*, §3 en §5 BW zoals gewijzigd door de Erfwet van 31 juli 2017.¹¹⁶

77. Inwerkingtreding: Deze bepalingen treden in werking vanaf 1 september 2018, cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

§4. Wijzigingen van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister (artt. 55-57 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

78. Toelichting: In het centraal huwelijksovereenkomstenregister moeten onder andere huwelijksovereenkomsten en wijzigingsakten worden geregistreerd (art. 4, §2 Wet 13 januari 1977¹¹⁷). Voortaan geldt deze registratieverplichting ook voor akten van eigendomsverkrijging van een onroerend goed waarin een verklaring van anticipatieve inbreng werd opgenomen overeenkomstig art. 1452, §2 BW. Dit met het oog op de tegenwerpelijkheid aan derden.¹¹⁸ Artikel 4, §2, alsook de artikelen 6/1, eerste lid en 6/2, eerste lid van de wet van 13 januari 1977 worden dan ook in die zin aangepast.

79. Inwerkingtreding: Deze bepalingen treden in werking vanaf 1 september 2018, cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

§5. Wijzigingen van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake (artt. 58-74 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

¹¹⁴ Wet van 16 mei 1900 tot erfregeling van de kleine nalatenschappen, *BS* 21 mei 1900.

¹¹⁵ Amendementen nrs. 56 en 57 BECQ, (DOC 54-2848/009), 13-14.

¹¹⁶ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 98.

¹¹⁷ Wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister, *BS* 6 mei 1977.

¹¹⁸ zie voor de verplichting van de notaris dienaangaande art. 1395, §1/1 BW, cf. nr. 23.

80. Door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet van 22 juli 2018 wordt de Erfwet van 31 juli 2017¹¹⁹ op verscheidene punten gecorrigeerd. Het betreft telkenmale technische verbeteringen, meer bepaald:

i. Art. 2 Erfwet

81. Aan artikel 205*bis*, §2 BW, zoals gewijzigd door art. 2 Erfwet, wordt thans een nieuwe wijziging aangebracht en meer specifiek in het vierde lid. Ingevolge art. 205*bis*, §2, eerste lid BW is de nalatenschap van een persoon die zonder nakomelingen overleden is levensonderhoud verschuldigd aan de bloedverwanten in opgaande lijn van de erflater die behoeftig zijn ten tijde van het overlijden of door het overlijden. Het levensonderhoud kan worden toegekend in de vorm van een maandelijks lijfrente vastgesteld zoals de rente, in voorkomend geval, verschuldigd tijdens het leven van de erflater in toepassing van artikel 205 zou zijn vastgesteld, of in de vorm van een kapitaal dat overeenstemt met de gekapitaliseerde waarde van deze lijfrente. De door de Erfwet gewijzigde wettekst stelt bovendien dat de Minister van Justitie jaarlijks op 1 juli twee tabellen, een voor mannen en een voor vrouwen, bepaalt om het bedrag te berekenen van het kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente (art. 205*bis*, §2, vierde lid BW). Een dergelijke formulering heeft evenwel tot gevolg dat de Minister van Justitie slechts voor het eerst op 1 juli 2019 dergelijke tabellen kan opstellen. Om evenwel te voorkomen dat er tussen de inwerkingtreding van de Erfwet, op 1 september 2018, en 1 juli 2019 geen tabellen voorhanden zouden zijn om het bedrag van het kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente te berekenen, en om dus met andere woorden deze periode te overbruggen, wordt thans door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet in een uitzondering voorzien op de algemene regel. De eerste tabellen moeten dus niet op 1 juli worden opgesteld. Op die manier kunnen dit jaar nog (i.e. 2018) en idealiter op 1 september 2018 nog tabellen worden opgesteld door de Minister.¹²⁰ Inmiddels zijn reeds tabellen bekendgemaakt bij Ministerieel Besluit van 27 juli 2018.¹²¹ Deze tabellen treden in werking op 1 september 2018.

ii. Art. 2/1 Erfwet

82. Er wordt een nieuw art. 2/1 toegevoegd aan de Erfwet. Dit artikel wijzigt art. 353-16, eerste lid, 1° BW inzake het erfrecht van de adoptant en zijn bloedverwanten in de nalatenschap van het gewoon geadopteerde kind. In art. 353-16, eerste lid, 1° BW wordt verwezen naar art. 747 BW en art. 915 BW als bepalingen die niet van toepassing zijn. Thans wordt de verwijzing naar art. 915 BW geschrapt aangezien deze bepaling zelf opgeheven was door art. 48 Erfwet.

¹¹⁹ Zie meer algemeen over de Erfwet van 31 juli 2017 o.a. Ch. AUGHUET, *Patrimonium* 2017, 113-181; Ch. AUGHUET, "La réforme du droit successoral opérée par la loi du 31 juillet 2017 : premier tour d'horizon", *Act. dr. Fam.*, 2017, 198-228; R. BARBAIX, *Het nieuwe erfrecht 2017*, Intersentia, 2017; H. CASMAN, "Nieuwe Erfwet. Een kennismaking", *NJW* 2018/377, 134-146; P.-J. DE DECKER, "Inbreng en inkorting, de kwelduivels van uw vereffening! Basisprincipes vereffening-verdeling na overlijden aan de hand van casussen in het licht van de nieuwe wet tot hervorming van het erfrecht" in *Notariële actualiteit 2017*, Brugge, die Keure, 1-75; R. DEKKERS, H. CASMAN, A.-L. VERBEKE en E. ALOFS, *Erfrecht & Giften inclusief de nieuwe erfrecht 2017*, Antwerpen, Intersentia, 2017; B. DELAHAYE et F. TAINMONT, "Le rapport des donations à la lumière de la réforme du droit successoral", in *L'option, la condition, le terme et la substitution*, Limal, Anthemis, 2017, 333 e.v.; Ph. DE PAGE, "Le rapport des libéralités et des dettes dans la loi du 31 juillet 2017", *RTDF* 2018/1, 11-33; Ph. DE PAGE, "La loi du 31 juillet 2017 modifiant le Code civil à propos des successions et libéralités", *RGEN* 2017, afl. 8, 362-369; C. DE WULF, *De erfwet van 31 juli 2017 - Een algemeen overzicht met modellen voor de praktijk*, Brussel, die Keure, 2018; N. GEELHAND DE MERXEM, "Het nieuwe erfrecht en de schenk- en erfbelasting", *Tijdschrift voor regionale fiscaliteit* 2017, afl. 3-4, 4-39; N. LABEEUW en E. JANSSENS, "De hervorming van het erfrecht: wijzigingen aan de reservebescherming, de inbreng- en de inkortingsregels", *BN* 2018, afl. 2, 49-60; A.-L. VERBEKE, "Nieuw Belgische erfrecht", *RW* 2017-18, nr. 28, 1082-1103; zie ook voor specifieke topics over de nieuwe wet: *Nieuwsbrief Notariaat* 2017, nr. 9 en nr. 16; *Nieuwsbrief Notariaat* 2018, nrs. 1-2; *Nieuwsbrief Successierechten* 2018, nrs. 5 en 6.

¹²⁰ Amendement nr. 9 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 3.

¹²¹ Ministerieel besluit van 27 juli 2018 tot bepaling van de omzettingstabellen van de lijfrente als bedoeld in artikel 205*bis*, § 2, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek, *BS* 10 augustus 2018.

iii. Art. 28 Erfwet

83. In het nieuwe art. 843/1 BW zoals ingevoegd door art. 28 Erfwet wordt door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet verduidelijkt dat de overeenkomst tussen de begiftigde en de schenker waarin ze stipuleren om de schenking van inbreng vrij te stellen dan wel eraan te onderwerpen, een toegelaten erfovereenkomst is als bedoeld in art. 1100/1, §1 BW. Tegelijkertijd wordt gestipuleerd dat de geldigheidsvoorwaarden uit art. 1100/5 BW en de inschrijvingsverplichting uit art. 1100/6 BW niet van toepassing zijn op deze overeenkomst.¹²²

iv. Art. 38 Erfwet

84. Zoals genoegzaam bekend, geschiedt de inbreng voortaan in waarde voor alle giften niettegenstaande elk andersluidend beding (art. 858, §1 BW zoals gewijzigd door art. 38 Erfwet). Enkel de begiftigde kan het geschonken goed *in natura* inbrengen onder bepaalde voorwaarden overeenkomstig art. 858, §6 BW.¹²³ In art. 858, §1 BW wordt thans dan ook de foutieve verwijzing naar paragraaf 5 als een uitzondering op de inbreng in waarde, vervangen door een correcte verwijzing naar art. 858, §6 BW.¹²⁴

De inbreng van legaten geschiedt volgens de intrinsieke waarde van het gelegateerde goed op de dag van het openvallen van de nalatenschap (art. 858, §2 BW), en de inbreng van schenkingen volgens de intrinsieke waarde van het geschonken goed op de dag van de schenking geïndexeerd vanaf deze dag tot op de dag van het overlijden (art. 858, §3, eerste lid BW)¹²⁵. De intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking is deze vermeld in de akte of uitgedrukt op de dag van de schenking, behoudens indien zij manifest onredelijk is gelet op de staat en de toestand van het goed op de dag van de schenking (art. 858, §4 BW). Krachtens art. 858, §5 BW kunnen erfovereenkomsten worden gesloten met betrekking tot de waarde van de in te brengen schenking. Het is in deze paragraaf dat de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet verduidelijkt dat het formalisme van de erfovereenkomsten niet uitsluitend van toepassing is op de overeenkomst inzake de aanvaarding van de in te brengen waarde in het eerste en tweede lid, maar ook op de overeenkomst waarin de schenker en de begiftigde akkoord gaan dat de inbreng zal gebeuren volgens de geïndexeerde waarde van het geschonken goed op de dag van de schenking hoewel de begiftigde niet vanaf de dag van de schenking over de volle eigendom van het goed kon beschikken.¹²⁶

Tevens wordt een zevende paragraaf toegevoegd aan art. 858 BW waarin uitdrukkelijk wordt overwogen dat de regels inzake de waardering van schenkingen van dwingend recht zijn. Bijgevolg zijn ze steeds van toepassing niettegenstaande elk andersluidend beding, tenzij wanneer een dergelijk beding uitdrukkelijk door de wet wordt toegelaten.¹²⁷

v. Art. 39 Erfwet

85. Krachtens het door de Erfwet gewijzigde art. 858*bis*, §1 BW zijn de giften gedaan aan de langstlevende echtgenoot of langstlevende wettelijk samenwonende niet vatbaar voor inbreng. Omgekeerd kan noch de langstlevende echtgenoot, noch de langstlevende wettelijk samenwonende de inbreng eisen van giften die aan andere erfgenamen zijn gedaan, en dit ongeacht of deze giften tussen de andere erfgenamen aan inbreng onderworpen zijn of daarvan vrijgesteld zijn (art. 858*bis*, §2 BW). Krachtens art. 858*bis*, §3 BW ontvangt de langstlevende echtgenoot bij overlijden van de schenker het vruchtgebruik van de goederen die de overleden schenker heeft geschonken en waarvan

¹²² Amendement nr. 10 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 4.

¹²³ Meer bepaald voor zover het goed hem nog toebehoort en het vrij is van elke last of bezetting, waarmee het nog niet bezwaard was ten tijde van de schenking.

¹²⁴ Amendement nr. 11 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 5-6.

¹²⁵ Hiervan wordt afgeweken in art. 858, §3, tweede lid BW wanneer de begiftigde het recht om te beschikken over de volle eigendom van het geschonken goed niet vanaf de dag van de schenking had.

¹²⁶ Amendement nr. 11 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 5-6.

¹²⁷ Amendement nr. 11 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 5-6.

hij zich het vruchtgebruik heeft voorbehouden, voor zover de echtgenoot op het tijdstip van de schenking al die hoedanigheid bezat (i.e. ze waren gehuwd) en de schenker titularis is gebleven van het vruchtgebruik tot de dag van zijn overlijden (i.e. 'voortgezet of (wettelijk toegekend) opvolgend vruchtgebruik'¹²⁸). Via deze bepaling wil de wetgever een echtgenoot verder laten genieten van het vruchtgebruik van een goed waarvan hij al onrechtstreeks genoot doordat de andere echtgenoot zich het vruchtgebruik had voorbehouden. Dezelfde regeling geldt voor de langstlevende wettelijk samenwonende partner, zij het beperkt tot het vruchtgebruik dat de overleden schenker zich had voorbehouden op het door hem geschonken onroerend goed dat tijdens het samenwonen van het gezin tot gemeenschappelijke verblijfplaats diende en van de daarin aanwezige huisraad (art. 858*bis*, §4 BW). Tevens is vereist dat de wettelijk samenwonende partner deze hoedanigheid reeds bezat op het ogenblik van de schenking en dat de schenker titularis is gebleven van het vruchtgebruik tot de dag van zijn overlijden. De Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet heeft thans een juridische lacune dienaangaande opgevuld, door deze regeling eveneens toepasselijk te verklaren wanneer de *langstlevende echtgenoot* op het ogenblik van de schenking van de gezinswoning en van de daarin aanwezige huisraad onder voorbehoud van vruchtgebruik, met de schenker *wettelijk samenwoonde* (nieuw art. 858*bis*, §5 BW).¹²⁹

Bovendien wordt verduidelijkt in art. 858*bis*, §3 BW dat wanneer de langstlevende echtgenoot het wettelijk opvolgend vruchtgebruik krijgt toegekend, art. 745*ter* BW van toepassing is.¹³⁰

Tot slot wordt in elk van de voorgaande situaties van wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik uitdrukkelijk benadrukt dat dit vruchtgebruik slechts toekomt aan de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner voor zover hij zelf tot de nalatenschap komt. De langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner mag met andere woorden niet onderdrukt of erfonwaardig zijn. Evenmin mag de schenker verzaakt hebben aan het vruchtgebruik. De paragrafen 3, 4 en 5 van art. 858*bis* BW worden dan ook in die zin aangepast.¹³¹

vi. Art. 39/1 Erfwet

86. Aan de Erfwet wordt een nieuw art. 39/1 toegevoegd krachtens welke bepaling een art. 858*ter* in het Burgerlijk Wetboek wordt opgenomen. Deze bepaling verduidelijkt welke goederen met vruchtgebruik worden belast wanneer de langstlevende echtgenoot krachtens de wet '*recht heeft op het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap*'. Dit vruchtgebruik van de gehele nalatenschap is voortaan samengesteld uit goederen die op de dag van het overlijden aanwezig waren, de goederen die de overledene had geschonken en waarvan hij zich het vruchtgebruik had voorbehouden onder de voorwaarden bepaald in art. 858*bis* BW (cf. nr. 85), alsook de andere door de overledene geschonken goederen voor zover de langstlevende echtgenoot de inkorting ervan kan vragen of genieten.¹³²

vii. Art. 40 Erfwet

87. In art. 859 BW, zoals gewijzigd door art. 40 Erfwet, wordt door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet verduidelijkt dat uitsluitend de regels inzake de *wijze van inbreng* van schenkingen toepasselijk zijn op de inbreng van schulden. De regels inzake de *waardering* van schenkingen zijn niet naar analogie van toepassing op de inbreng van schulden, aangezien schenkingen en schulden met betrekking tot de waardering niet redelijkerwijze met elkaar kunnen worden gelijkgesteld.

¹²⁸ Zie voor de theoretische discussie dienaangaande waarbij de term 'voortgezet vruchtgebruik' wordt afgeraden: H. CASMAN, "Nieuwe Erfwet. Een kennismaking", *NJW* 2018/377, nr. 45, (134) 141; A.-L. VERBEKE, "Nieuw Belgische erfrecht", *RW* 2017-18, nr. 28, (1082) 1094.

¹²⁹ Amendement nr. 12 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 8-9.

¹³⁰ Amendement nr. 12 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 8: Bijgevolg kan van de langstlevende onder meer worden geëist dat ze bij de aanvang van het wettelijk toegekend opvolgend vruchtgebruik een boedelbeschrijving laat opmaken van de roerende goederen en een staat van de onroerende goederen, dat de geldsommen worden belegd, enz.

¹³¹ Amendement nr. 12 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 9.

¹³² Amendement nr. 13 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 10-13.

Het verbintenissenrecht geldt immers voor de schuld, zolang deze bestaat. Slechts wanneer blijkt bij overlijden van de schuldeiser dat de schuldenaar een erfgenaam is, voor de betaling van de schuld de inbreng toepasselijk.¹³³

viii. Art. 47 Erfwet

88. Het reeds door art. 47 Erfwet gewijzigd art. 914 BW wordt thans volledig herschreven. De bedoeling daarvan is verduidelijken in welke mate de kinderen het vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner moeten dulden op de goederen die ze erven. Bij de uitwerking van het nieuwe art. 914 BW is de wetgever uitgegaan van het principe dat het beschikbaar deel in de eerste plaats moet worden belast met vruchtgebruik, en de reserve van de kinderen zo weinig mogelijk. De volgende vier hypothesen worden onderscheiden:¹³⁴

- *De langstlevende echtgenoot heeft recht op het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap (art. 914, §1 BW):*
Deze situatie wordt geregeld in art. 858 *ter* BW (cf. nr. 86).
- *De langstlevende echtgenoot heeft recht op het vruchtgebruik van een breukdeel van de nalatenschap (art. 914, §2, eerste lid, 1° BW):*
De langstlevende zal het vruchtgebruik eerst nemen op het saldo van het beschikbaar deel dat overblijft na aanrekening van de giften zoals bepaald in art. 922/1, §3 BW. Volstaat dit saldo niet om de langstlevende echtgenoot te voldoen in de hem toegekende rechten van vruchtgebruik, dan wordt het saldo van het vruchtgebruik dat hem toekomt ten laste gelegd van het aan de kinderen toegewezen reservatair erfdeel, elk voor een gelijk deel.
- *De rechten van de langstlevende echtgenoot zijn beperkt tot zijn abstracte reserve (art. 914, §2, eerste lid, 2° BW):*
Ook in deze situatie wordt eerst het saldo van het beschikbaar deel na aanrekening van de giften zoals bepaald in art. 922/1, §3 BW bezwaard met het vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot. Volstaat het saldo niet om de langstlevende echtgenoot in zijn rechten van vruchtgebruik te voldoen, dan kan hij de inkorting eisen van de op het beschikbaar deel aangerekende giften, in de volgorde zoals bepaald in art. 923 BW. Het betreft immers een reservatair vruchtgebruik bepaald op grond van de fictieve massa bedoeld in art. 922/1 BW.
- *De rechten van de langstlevende echtgenoot zijn beperkt tot het vruchtgebruik van bepaalde goederen van de nalatenschap (bv. vruchtgebruik van de gezinswoning of andere goederen zoals bv. het tweede verblijf)(art. 914, §2, eerste lid, 3° BW):*
Worden deze goederen door de verdeling toegewezen aan de kinderen dan kunnen ze een compensatie eisen voor de last van het vruchtgebruik in de mate waarin het hun voorbehouden erfdeel bezwaart. De volledige compensatie is gelijk aan de gekapitaliseerde waarde van het vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot bepaald overeenkomstig art. 745 *sexies*, §3 BW (art. 914, §2, vierde lid BW). De last van deze compensatie wordt gedragen door eenieder die een deel van het saldo van het beschikbaar deel verkrijgt, met name de begunstigen van de op het beschikbaar deel aan te rekenen legaten (i.e. de legatarissen), alsook de kinderen zelf die naast hun voorbehouden erfdeel ook een deel of het geheel van het saldo van het beschikbaar deel ontvangen. Elk van hen draagt de last van de compensatie in verhouding tot wat hem of haar in het saldo van het beschikbaar deel werd toegewezen (art. 914, §2, derde lid BW: “... in verhouding tot de waarde van de goederen die zij ontvangen, met uitzondering van het voorbehouden erfdeel van de kinderen.”).

¹³³ Amendement nr. 14 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 14.

¹³⁴ Amendement nr. 15 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 17-23.

- *De langstlevende wettelijk samenwonende partner heeft het recht op het vruchtgebruik van bepaalde goederen van de nalatenschap (art. 914, §3 BW): Worden deze goederen door de verdeling toegewezen aan de kinderen dan kunnen ze een compensatie eisen voor de last van het vruchtgebruik in de mate waarin het hun voorbehouden erfdeel bezwaart. De volledige compensatie is gelijk aan de gekapitaliseerde waarde van het vruchtgebruik van de langstlevende wettelijk samenwonende partner bepaald overeenkomstig art. 745sexies, §3 BW (art. 914, §3, derde lid BW). De last van deze compensatie wordt gedragen door eenieder die een deel van het saldo van het beschikbaar deel verkrijgt, met name de begunstigten van de op het beschikbaar deel aan te rekenen legaten (i.e. de legatarissen), alsook de kinderen zelf die naast hun voorbehouden erfdeel ook een deel of het geheel van het saldo van het beschikbaar deel ontvangen. Elk van hen draagt de last van de compensatie in verhouding tot wat hem of haar in het saldo van het beschikbaar deel werd toegewezen (art. 914, §3, tweede lid BW: “... in verhouding tot de waarde van de goederen die zij ontvangen, met uitzondering van het voorbehouden erfdeel van de kinderen.”).*

Voorbeeld van een compensatie voor vruchtgebruik (art. 914, §2, eerste lid, 3° BW):

zie amendement nr. 15 VAN CAUTER, nr. 54-2848/004, 22:

“Men mag wat voorafgaat met een voorbeeld uitleggen. Aanwezige goederen 100. Zonder legaten komt dit volledig aan de kinderen toe. Maar er kan een legaat zijn, van maximum het saldo van het beschikbaar gedeelte na aanrekening van de schenkingen.

Beschikbaar gedeelte: aanwezige goederen + alle schenkingen, gedeeld door 2.

Stel dat er voor 50 schenkingen zijn geweest aan derden of buiten erfdeel.

Fictieve massa = 150.

Reserve van de kinderen is 75, beschikbaar gedeelte is 75. Saldo van BD na aanrekening schenkingen is 25. Van de 100 die aanwezig zijn mag er nog voor 25 aan legaten worden besteed.

Heeft de erflater een legaat van 10 vermaakt, dan blijft hij binnen de grenzen van dat saldo. De kinderen krijgen 100-10 = 90. Daarin zit 75 reserve en 15 saldo beschikbaar gedeelte. Stel dat daarin ook de gezinswoning, bezwaard met vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot. Kapitalisatiewaarde van dat vruchtgebruik is 13. De gezinswoning is in blote eigendom aan de kinderen toegewezen. Daardoor dragen de kinderen dat vruchtgebruik en daarom mogen ze daarvoor een compensatie vragen. Globale compensatie is gelijk aan 13.

Door wie te betalen?

Door de legatarissen en door de kinderen in de mate waarin ze ook een deel van het beschikbaar gedeelte krijgen. Hoeveel is dat? Voor de legatarissen 10, voor de kinderen 15. Totaal 25. De legatarissen dragen 10/25 van de compensatie, de kinderen 15/25 van de compensatie.”

ix. Art. 49 Erfwet

89. In art. 915bis BW zoals gewijzigd door art. 49 Erfwet wordt de vierde paragraaf thans opgeheven. In deze vierde paragraaf werd de aanrekening van de reserve van de echtgenoot geregeld. Deze bepaling is evenwel zonder nut geworden gelet op het

gewijzigde art. 914 BW waarin alle aspecten van de aanrekening in aanmerking worden genomen (cf. nr. 88).¹³⁵

x. Art. 52 Erfwet

90. Middels art. 52 Erfwet werd art. 918 BW volledig vervangen.¹³⁶ Deze bepaling vormt sindsdien de wettelijke grondslag voor de mogelijkheid die aan reservataire erfgenamen wordt toegekend om op voorhand te verzaken aan hun vordering tot inkorting ten aanzien van een bepaalde schenking. In art. 918, §4 BW wordt het principe herhaald dat de verzaking aan een vordering tot inkorting geen gift is. Deze paragraaf wordt thans opgeheven aangezien de aldaar geformuleerde regel niet beperkt is tot verzakingen binnen het toepassingsgebied van art. 918 BW, maar geldt voor elke verzaking aan rechten in de toekomstige nalatenschap, voor zover de verzaking toegelaten is door de wet en conform de wet gebeurt. De regel wordt bijgevolg opgenomen als algemene bepaling die van toepassing is voor alle toegelaten erfovereenkomsten in art. 1100/4, §4 BW.¹³⁷

xi. Art. 54 Erfwet

91. In het gewijzigde art. 920 BW wordt het principe van de inkorting in waarde vooropgesteld (art. 54 Erfwet), zij het dat een inkorting in bepaalde hypothesen nog steeds *in natura* kan geschieden. Het gaat dan om een inkorting *in natura* op verzoek van de begiftigde (art. 920, §2, laatste zin BW), de inkorting *in natura* van giften die de concrete reserve van de langstlevende echtgenoot in de zin van art. 915 *bis*, §2 BW aantasten (art. 920, §2, eerste zin BW) en de inkorting van legaten *in natura* wanneer de begiftigde geen erfgenaam is (art. 920, §4 BW). Moeten deze legaten evenwel worden ingekort voor het vruchtgebruik, dan moet niet worden voorzien in een inkorting *in natura*. In dat geval worden de belangen van de langstlevende echtgenoot beter behartigd door art. 920, §3 BW toe te passen (i.e. inkorting in waarde). Ook voor de legataris is het immers beter om een legaat te ontvangen na aftrek van de inkortingsschuld in waarde, dan een legaat te ontvangen in blote eigendom.¹³⁸ Om deze reden heeft de wetgever thans in art. 920, §4 BW verduidelijkt dat alleen de inkorting in volle of blote eigendom van legaten *in natura* geschiedt, voor zover althans de begiftigde geen erfgenaam is. Daarnaast wordt in art. 920, §3 BW een juridisch technische aanpassing doorgevoerd door de verwijzing naar het onbestaande art. 745 *quinquies*, §4 BW te vervangen door een verwijzing naar art. 745 *quinquies*, §3 BW.¹³⁹

xii. Art. 58 Erfwet

92. Overschrijdt de waarde van de schenkingen onder de levenden het beschikbaar gedeelte of is het daarmee gelijk dan vervallen alle beschikkingen bij testamenten (art. 925 BW). Aangezien voortaan de inkorting in waarde geschiedt, heeft dit tot gevolg dat legaten die worden vermaakt terwijl het beschikbaar gedeelte reeds volledig is uitgeput of is overschreden door beschikkingen onder de levenden niet 'vervallen', maar moeten worden uitgevoerd op last voor de legataris om een vergoeding voor de inkorting te betalen aan de reservataire erfgenamen.¹⁴⁰ De enige legaten die nog daadwerkelijk vervallen zijn degene die *in natura* worden ingekort, meer bepaald legaten waarvan de begunstigde geen erfgenaam is (cf. nr. 91). Artikel 925 BW was reeds in deze zin aangepast door art. 58 Erfwet, zij het dat door een herstructurering van art. 920 BW de verwijzing naar legaten als '*bedoeld in art. 920, §2, tweede lid BW*' thans wordt gecorrigeerd naar '*legaten als bedoeld in art. 920, §4 BW*'.¹⁴¹

¹³⁵ Amendement nr. 16 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 24.

¹³⁶ Zie wetsvoorstel erfrecht (DOC 54-2282/011), 83-94.

¹³⁷ Amendement nr. 17 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 25.

¹³⁸ Wetsvoorstel erfrecht (DOC 54-2282/011), 95-98.

¹³⁹ Amendement nr. 18 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 26.

¹⁴⁰ Wetsvoorstel erfrecht (DOC 54-2282/011), 117.

¹⁴¹ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 98 en 121.

93. De artikelen 1100/1 tot 1100/7 BW inzake erfovereenkomsten, zoals ingevoerd door art. 63 Erfwet, worden op de volgende punten gewijzigd of aangevuld:

- In principe kan geen overeenkomst of beding worden gesloten over een niet-opengevallen nalatenschap, tenzij de wet het toelaat. De bedingen of overeenkomsten over de nalatenschap van een *derde* zijn in algemene zin verboden, tenzij de wet anders toelaat (art. 1100/1, §1 BW). De bedingen of overeenkomsten over de *eigen* nalatenschap, zijn niet in algemene zin verboden. Zo zijn overeenkomsten of bedingen onder bezwarende titel en onder bijzondere titel m.b.t. de *eigen* toekomstige nalatenschap toegelaten, voor zover ze in de vorm van een notariële akte worden gesloten (oud art. 1100/1, §3 BW). Het bestaande art. 1100/1, §3 BW was evenwel reeds geruime tijd onderhevig aan kritiek. Zo werd geopperd dat het toepassingsgebied van deze bepaling onduidelijk was. De wet bevat immers geen criterium om te bepalen wanneer een overeenkomst onder bezwarende titel en onder bijzondere titel een erfovereenkomst uitmaakt, en evenmin wordt de verplichte vormvereiste van een notariële akte verantwoord.¹⁴² Met de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet heeft de wetgever getracht aan deze kritiek tegemoet te komen. Vooreerst wordt art. 1100/1, §3 BW volledig herschreven. Voortaan bevat de derde paragraaf van art. 1100/1 BW het verbod van erfovereenkomsten m.b.t. de eigen nalatenschap van een partij die betrekking hebben op de *algemeenheid* van de goederen die de partij bij zijn overlijden zal nalaten of een gedeelte van de goederen, of al zijn roerende of onroerende goederen of een gedeelte daarvan. Dit verbod was reeds opgenomen in de aanvankelijke wettekst maar volgt nu logisch op de eerder geformuleerde verboden uit art. 1100/1, §1 BW en §2 BW. Bovendien wordt een nieuwe vierde paragraaf toegevoegd aan art. 1100/1 BW waarin de toegelaten erfovereenkomsten worden opgenomen. Zoals reeds het geval was zijn overeenkomsten of bedingen onder bezwarende en bijzondere titel m.b.t. de eigen nalatenschap toegelaten (art. 1100/1, §4, eerste lid BW). Evenwel is niet meer vereist dat ze worden gesloten of opgemaakt in een *notariële akte*. Uit de voorbereidende werken blijkt dat daarvoor geen verantwoording mogelijk is. Een notariële tussenkomst is immers niet vereist omwille van de inhoud van de akte, of omwille van controlemaatregelen of een onderzoek door de notaris van de bekwaamheid en bevoegdheid van de partijen.¹⁴³ Bijgevolg kunnen partijen de overeenkomst in onderhandse vorm sluiten maar zijn ze vrij om te kiezen voor een notariële akte. Evenmin is vereist dat de erfovereenkomst wordt ingeschreven in het *centraal register voor testamenten*. Art. 1100/1, §4, tweede lid BW bepaalt immers thans uitdrukkelijk dat *“De artikelen 1100/5 en 1100/6 zijn niet van toepassing op de erfovereenkomsten in deze paragraaf vermeld.”*
- Krachtens art. 1100/3 BW wordt een overtreding van het verbod op erfovereenkomsten gesanctioneerd met een absolute nietigheid. Deze sanctie geldt eveneens wanneer de globale erfovereenkomst uit art. 1100/7 BW wordt opgesteld zonder aan de wettelijke vereisten te voldoen of wanneer toegelaten erfovereenkomsten worden opgesteld met miskennis van art. 1100/5 BW. De sanctie van absolute nietigheid is aanvaardbaar voor overeenkomsten of bedingen gesloten over de toekomstige nalatenschap van een *derde*, aangezien het maatschappelijk onverantwoord is afspraken te maken over de nalatenschap van een persoon terwijl hij/zij nog in leven is en zonder hem/haar daarin te betrekken.

¹⁴² Zie o.a. A. VERBEKE, “Nieuw Belgisch Erfrecht”, *RW* 2017-18, (1082) 1098.

¹⁴³ Amendement nr. 19 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 28-30.

Overlijdt de persoon wiens nalatenschap het voorwerp van de overeenkomst uitmaakt dan blijft de overeenkomst absoluut nietig. Gaat het evenwel om een overeenkomst of beding waarbij de toekomstige erflater zelf partij is, dan is een absolute nietigheid ook na het overlijden van de toekomstige erflater een te verregaande sanctie. Bijgevolg wordt thans in een nieuw derde lid van art. 1100/3 BW gestipuleerd dat *“Wanneer het gaat om een overeenkomst inzake de eigen toekomstige nalatenschap van een partij, verandert de nietigheid bedoeld in het eerste en tweede lid evenwel in een relatieve nietigheid op de dag van het overlijden van die partij, onder voorbehoud van de miskennis van de vereiste opgelegd door artikel 1100/5, § 1, die behept blijft met een absolute nietigheid.”*¹⁴⁴ Bijgevolg kunnen na het overlijden van de erflater de overige partijen bij de overeenkomst deze bekrachtigen, bevestigen of vrijwillig uitvoeren.

- Zoals reeds vermeld (cf. nr. 90) wordt art. 1100/4 met een vierde paragraaf aangevuld waarin als algemene regel wordt gesteld dat elke verzaking aan rechten in een niet opengevallen nalatenschap die voortvloeit uit een toegelaten erfovereenkomst, geacht wordt geen gift te zijn. Dit vermoeden is onweerlegbaar.¹⁴⁵
- De geldigheidsvereisten voor erfovereenkomsten moeten ingevolge art. 1100/5, §3 BW niet worden nageleefd voor de vermogensrechtelijke overeenkomst opgesteld in het kader van een echtscheiding door onderlinge toestemming op grond van art. 1287, derde lid Ger.W. en voor de schenkingen bij huwelijkscontract aan de echtgenoten en aan de kinderen die uit het huwelijk zullen worden geboren, bedoeld in de artikelen 1081 tot 1090 BW. De wetgever is in deze opsomming evenwel een derde uitzondering vergeten, met name de beschikkingen tussen echtgenoten hetzij bij huwelijkscontract, hetzij tijdens het huwelijk uit de artikelen 1091 tot 1100 BW (contractuele erfstelling). Bijgevolg wordt art. 1100/5, §3 BW in die zin aangepast.¹⁴⁶
- In het kader van de globale erfovereenkomst uit art. 1100/7 BW heeft de wetgever thans in paragraaf 7 van deze bepaling verduidelijkt dat een tussenkomst van de echtgenoot van de beschikker ook mogelijk is wanneer de beide ouders gezamenlijk een erfovereenkomst opstellen overeenkomstig art. 1100/7, §2 BW. De ouders zijn immers niet noodzakelijk met elkaar gehuwd en een van hen of beiden kan/kunnen met een andere persoon gehuwd zijn.¹⁴⁷

xiv. Art. 66, §2, derde lid, 2° en vierde lid, 2° Erfwet

94. Krachtens art. 66, §2, derde lid, 2° en vierde lid, 2° Erfwet kan een verklaring van behoud van de vroegere wettelijke regels inzake de wijze van inbreng en inkorting van schenkingen gedaan vóór 1 september 2018 (i.e. de inwerkingtreding van de nieuwe Erfwet) worden afgelegd binnen een jaar na de bekendmaking van de Erfwet in het Belgisch Staatsblad op 1 september 2017. Bijgevolg kan tot 1 september 2018 deze verklaring worden afgelegd. Thans wordt door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet deze termijn evenwel verlengd tot 1 september 2019, met inbegrip van deze datum. Zo beschikt de burger over nog een jaar vanaf de inwerkingtreding van de wet om al dan niet de verklaring van behoud af te leggen.¹⁴⁸

xv. Art. 68 Erfwet

¹⁴⁴ Zie reeds in die zin: A. VERBEKE, “Nieuw Belgisch Erfrecht”, *RW* 2017-18, (1082) 1098.

¹⁴⁵ Amendement nr. 19 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 31.

¹⁴⁶ Amendement nr. 19 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 31-32.

¹⁴⁷ Amendement nr. 19 VAN CAUTER, (DOC 54-2848/004), 32.

¹⁴⁸ Amendement nr. 43 SMEYERS, (DOC 54-2848/006), 39.

95. Middels art. 68 Erfwet werd een technische verbetering doorgevoerd aan art. 188 Verzekeringwet 4 april 2014. Ingevolge art. 188 Verzekeringwet was immers een ongelijkheid ontstaan tussen giften die voortvloeien uit de aanduiding als begunstigde van een verzekeringsprestatie en andere giften. Giften die voortkomen uit de aanduiding als begunstigde van een verzekeringsprestatie zijn immers, in afwijking van het wettelijk vermoeden van inbreng uit art. 843, §1 BW voor giften toegekend aan erfgenamen in rechte nederdalende lijn, slechts aan inbreng onderworpen voor zover de verzekeringnemer dit uitdrukkelijk heeft bedongen (art. 188 Verzekeringwet). Voor deze giften uit verzekeringsprestatie geldt met andere woorden een vermoeden van vrijstelling van inbreng. Wanneer met andere woorden een erflater twee kinderen heeft en een van hen begunstigde van een legaat maakt voor 20.000 EUR, en de ander begunstigde van een verzekeringsprestatie voor hetzelfde bedrag, dan zal de begunstigde van de verzekeringsprestatie zijn bedrag niet moeten inbrengen en het andere kind wel. Om aan deze situatie te verhelpen werden door art. 68 Erfwet de regels van inbreng overeenkomstig het Burgerlijk Wetboek uitgebreid naar giften die voortvloeien uit het voordeel van een verzekeringsprestatie.¹⁴⁹ Door de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet werd deze wijziging behouden, maar technisch vereenvoudigd door schrapping van een aantal overbodige woorden.¹⁵⁰

xvi. Art. 71 Erfwet

96. Erfovereenkomsten moeten worden geregistreerd in het centraal register van testamenten (art. 1100/6 BW). Door art. 70 Erfwet wordt art. 4, §1 van de wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972, en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister aangepast in die zin. Het betreft een technische wijziging.¹⁵¹ Er wordt door art. 71 Erfwet tevens een nieuw art. 4/1 van de voornoemde wet ingevoerd waarin wordt bepaald welke personen toegang hebben tot het register en wanneer. Het is in deze nieuwe bepaling dat thans een aantal taalkundige aanpassingen worden doorgevoerd.

xvii. Art. 72, eerste lid Erfwet

97. Krachtens art. 72, eerste lid Erfwet wordt de Koning gemachtigd om de bepalingen uit Boek I en Boek III van het huidige Burgerlijk Wetboek, i.e. de bepalingen inzake het personen- familie- en familiaal vermogensrecht, te codificeren.¹⁵² Gelet op de voorgestelde hervorming van het Burgerlijk Wetboek moet de machtiging worden gepreciseerd aangezien het een codificatie betreft van boek IV 'Erfenissen, schenkingen en testamenten' van het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Bovendien wordt thans verduidelijkt dat de machtiging voor de Koning ook betrekking heeft op relevante bepalingen elders in het Burgerlijk Wetboek en in andere wetgeving met betrekking tot erfenissen, schenkingen en testamenten. Bijgevolg wordt art. 72, eerste lid Erfwet in die zin aangepast.¹⁵³

98. Inwerkingtreding: Deze bepalingen treden in werking vanaf 1 september 2018, cf. cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

¹⁴⁹ Wetsvoorstel erfrecht (DOC 54-2282/011), 156-157: In art. 68 Erfwet werd voorgesteld om in art. 188 Verzekeringwet de woorden, "en voor zover de verzekeringnemer dit uitdrukkelijk heeft bedongen, aan de inbreng", te vervangen door de woorden "en, behoudens zekere vrijstelling van inbreng uitgaande van de verzekeringnemer, aan de inbreng."

¹⁵⁰ Wetsvoorstel 13 december 2017, (DOC 54-2848/001), 98: In art. 72 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet worden de woorden "en voor zover de verzekeringnemer dit uitdrukkelijk heeft bedongen, aan de inbreng", vervangen door de woorden "en aan de inbreng."; zie daarover o.a.: E. DHAENE, "Levensverzekeringen in het nieuwe erfrecht", *Nieuwsbrief Notariaat* 2018/1-2, 12-15.

¹⁵¹ Wetsvoorstel erfrecht (DOC 54-2282/011), 158.

¹⁵² Wetsvoorstel erfrecht (DOC 54-2282/011), 159.

¹⁵³ Amendement nr. 44 SMEYERS, (DOC 54-2848/006), 40-41.

§6. Hercodificatie (art. 75 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet)

99. Toelichting: Ingevolge art. 75 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet, wordt de Koning gemachtigd om de verschillende bepalingen uit boek II 'Personen, familie en relatievermogensrecht' van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, alsook de relevante bepalingen uit andere wetten inzake deze materie te codificeren. Daartoe kan de Koning de volgorde en de nummering van de te codificeren bepalingen veranderen en de tekst naar de vorm wijzigen, de verwijzingen in de te codificeren bepalingen met de nieuwe nummering overeenbrengen en de redactie van de te codificeren bepalingen wijzigen ten behoeve van de onderlinge cohesie en de eenheid in terminologie.

100. Inwerkingtreding: Deze bepaling treedt in werking vanaf 1 september 2018, cf. cf. *infra* hoofdstuk II. Overzicht van inwerkingtredings- en overgangsbepalingen.

HOOFDSTUK II. Overzicht van inwerkingtredeings- en overgangsbepalingen

AFDELING 1. Inwerkingtredeingsbepalingen

99. De Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet treedt in werking op de dag van inwerkingtredeing van de Erfwet van 31 juli 2017, met name op 1 september 2018 (art. 80 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet).

AFDELING 2. Overgangsbepalingen

100. De Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet bevat vier overgangsbepalingen, met name de artikelen 76, 77, 78 en 79.

§1. Artikel 76

101. Artikel 2 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet is van toepassing op de echtscheidingen die volgen uit een verzoek ingediend vanaf de datum van inwerkingtredeing van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018.

§2. Artikel 77

102. De artikelen 3 tot 6 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet zijn enkel van toepassing op de nalatenschappen opengevallen vanaf de datum van inwerkingtredeing van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018.

§3. Artikel 78

103. De *artikelen 7 tot 49* van de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet zijn *van toepassing op* (art. 78, §1 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet):

- Echtgenoten die een huwelijk sluiten vanaf de datum van inwerkingtredeing van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018.
- Reeds gehuwde echtgenoten die vanaf de datum van inwerkingtredeing van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018, een wijziging van hun huwelijksvermogensstelsel doorvoeren dat de ontbinding van dit stelsel tot gevolg heeft.

De *artikelen 7 tot 47* van de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht zijn, onverminderd de huwelijksvereenkomsten die de echtgenoten op geldige wijze zouden hebben gesloten vóór de datum van inwerkingtredeing van deze wet, i.e. vóór 1 september 2018, eveneens *van toepassing op* echtgenoten die reeds gehuwd zijn vóór de inwerkingtredeing van de wet en van wie het huwelijksvermogensstelsel nog niet ontbonden was op de datum van inwerkingtredeing van de wet, zulks onder de hierna vermelde voorbehouden (art. 78, §2 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet):

1° de artikelen 13, 14, 16 en 21 zijn enkel van toepassing op de goederen verkregen vanaf de datum van inwerkingtredeing van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018;

2° de artikelen 18 en 19 zijn enkel van toepassing op de bestuurshandelingen verricht vanaf de datum van inwerkingtredeing van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018.

In afwijking van art. 78, §2 zijn niet onderworpen aan de *artikelen 7 tot 47* van de Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet, de echtgenoten van wie het huwelijksvermogensstelsel zal worden ontbonden na de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. na 1 september 2018, maar met uitwerking vóór die datum naar aanleiding van (art. 78, §3 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet):

1° een vordering tot gerechtelijke scheiding van goederen overeenkomstig art. 1470 BW

2° een vordering tot echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting van het huwelijk overeenkomstig art. 1254, §1, eerste of tweede lid Ger.W.

3° een vordering tot echtscheiding door onderlinge toestemming overeenkomstig art. 1288*bis* Ger.W.

§4. Artikel 79

104. Artikel 50 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet is van toepassing op contracten tussen echtgenoten gesloten vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet, i.e. vanaf 1 september 2018.

HOOFDSTUK III. Overzicht standpunten van de OVB

NOTA

ondernemingsnummer 0267.393.267

Hervorming huwelijksvermogensrecht

Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *Parl.St. Kamer 2017-18, nr. 54-2848*

Hoorzitting Commissie Justitie Kamer

Brussel, 29 mei 2018

Studiedienst Orde van Vlaamse Balies

1. Voorafgaande opmerkingen

1. De Orde van Vlaamse Balies (hierna: OVB) wil de Commissie Justitie bedanken voor de uitnodiging tot deelname aan de bespreking van het Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake (*Parl.St. Kamer 2017-18, nr. 54-2848*).

2. Een goed ontwerp met veel positieve ingrepen

2. De OVB verwelkomt de voorstellen die momenteel op tafel liggen om het huwelijksvermogensrecht te hervormen. Zij is bovendien zeer opgetogen met de wijze waarop de balie samen met andere spelers zoals het notariaat en academici op een hoog niveau kon samenwerken bij de voorbereiding ervan.

Zonder enige exhaustiviteit na te streven, vermeldt de OVB zeer in het bijzonder volgende punten.

- a. Veralgemeend onderscheid tussen “*titre*” en “*finance*”

3. De OVB is bijzonder opgetogen over de verdere wettelijke verankering van het onderscheid tussen “*titre*” (het “titularis zijn”, wat eigen is zonder vergoeding conform artikel 1401 BW) en “*finance*” (de “vermogenswaarde”, die gemeenschappelijk is conform artikel 1405 BW), een van de krachtlijnen bij de verfijning van de regels van het wettelijk stelsel. De toepassing ervan maakt namelijk een evenwicht mogelijk tussen de persoonlijke belangen van één echtgenoot en de vermogensbelangen van de gemeenschap.

4. Het onderscheid bestond voorheen reeds in het huwelijksvermogensrecht voor wat onder meer het statuut van literaire, artistieke en industriële eigendomsrechten betreft (artikel 1401, 2° BW).¹⁵⁴ In dat opzicht is de OVB ervan overtuigd dat de toepassing ervan aan de praktijk reeds voldoende bekend is. Weliswaar leidde het gebrek aan wettelijke neerslag ervan in het huwelijksvermogensrecht voor de beroepsgoederen, het cliënteel en de aandelen tot onwenselijke rechtsonzekerheid. De nieuwe regeling komt daaraan tegemoet.

b. Waarderingsregel op datum van ontbinding

5. Artikel 1430 BW stelt als algemene regel voorop dat de waarde van de goederen bij de verdeling die plaatsheeft als gevolg van de ontbinding van de gemeenschap wordt bepaald op datum van de *verdeling*. Dat uitgangspunt is verantwoord omdat deze goederen vanaf de ontbinding aan beide echtgenoten in onverdeeldheid toekomen, zij beiden mede-eigenaar blijven, en dus het eigendomsrisico dragen. Het wetsvoorstel voorziet drie uitzonderingen op deze regel (artikel 1430, §2 BW), dewelke alle drie verband houden met professioneel gerelateerde goederen (vennootschapsaandelen, beroepsgoederen en cliënteel). In dat geval wordt de waarde op het tijdstip van de *ontbinding* in aanmerking genomen. De tekst voorziet terecht in een genuanceerd onderscheid tussen de vermogenswaarde die geldt voor vennootschapsaandelen en beroepsgoederen en de economische waarde die geldt voor cliënteel.

6. De OVB onthaalt deze aanpassing positief. Zij maakt het namelijk mogelijk om tegemoet te komen aan de problematiek van de waardeschommelingen die zich kunnen voordoen tijdens de periode van de post-communautaire onverdeeldheid. Onder het huidig recht is het zo dat de waardebepaling op datum van verdeling ertoe leidt dat de niet-beroepsbeoefenaar voor de helft mee de waardevermeerdering geniet of de waardevermindering draagt die is ontstaan als resultaat van de professionele prestaties van de (ex-)echtgenoot in de periode van de post-communautaire onverdeeldheid. Deze gang van zaken botst met één van de met de hervorming vooropgestelde krachtlijnen,¹⁵⁵ te weten de correcte beroepsinkomstenallocatie. Op grond daarvan geldt immers dat de gemeenschap recht heeft op het vermogen zoals opgebouwd tijdens het huwelijk maar niet ervoor of erna.¹⁵⁶ De OVB is dan ook tevreden dat de wetgever tegemoet komt aan de

¹⁵⁴ C. DECLERCK, W. PINTENS en K. VANWINCKELEN, *Schets van het familiaal vermogensrecht*, Brugge, die Keure, 2015, 80, nr. 183.

¹⁵⁵ De parlementaire voorbereiding geeft met name aan dat de verfijning van de regels van het wettelijk stelsel wordt gestoeld op drie krachtlijnen: (1°) het onderscheid tussen “*titre*” en “*finance*”, (2°) de correcte beroepsinkomstenallocatie en (3°) de huwelijksvermogensrechtelijke neutraliteit van de beroepsuitoefening via een vennootschap. Zie: Memorie van toelichting bij het Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2848/001, 5.

¹⁵⁶ Memorie van toelichting bij het Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2848/001, 9.

gevoelens van onbillijkheid die de huidige situatie bij de rechtsonderhorigen kan achterlaten.

c. Vergoedingsregeling ter correctie van het kunstmatig sparen binnen de eigen vennootschap

7. Met de toevoeging van een tweede lid aan artikel 1432 BW beoogt de wetgever de invoering van een vergoedingsgrond voor de situatie waarin het gemeenschappelijk vermogen inkomsten heeft mislopen omdat één van de echtgenoten de inkomsten die werden gegenereerd binnen zijn eigen vennootschap, ook spaarde binnen deze vennootschap in plaats van ze privé uit te keren. Het probleem is niet aan de orde wanneer hij deze inkomsten in de vennootschap reserveert om redenen die inherent zijn aan de professionele exploitatie, maar wel wanneer er niet-bedrijfsmatige redenen aan de grondslag van deze beslissing liggen.¹⁵⁷ De keuze kan bijvoorbeeld ingegeven zijn vanuit zuiver fiscale overwegingen. De gemeenschap ontving daardoor niet wat haar redelijkerwijze toekwam. Die situatie strookt niet met de derde vooropgestelde krachtlijn van de huwelijksvermogensrechtelijke neutraliteit van de beroepsuitoefening (*supra*, voetnoot 2).

8. De OVB is opgetogen over deze vergoedingsgrond. Deze wijziging is vernieuwend voor het huwelijksvermogensrecht, maar de praktijk is reeds vertrouwd met de techniek van "*piercing the corporate veil*" inzake bv. het onderhoudsrecht. In dat verband kan worden verwezen naar de beoordeling van de bijdragecapaciteit van de onderhoudsplichtige die zijn inkomsten int in een vennootschapsstructuur.¹⁵⁸ Het Hof van Cassatie oordeelde met name dat in bepaalde gevallen de rechtbank bij de vaststelling van het bedrag van de onderhoudsuitkering, rekening kan houden met het inkomen dat de betrokkene zich redelijkerwijze kon verschaffen.¹⁵⁹

d. Overheveling van bepalingen naar het algemeen deel

9. De OVB onderschrijft de keuze van de wetgever om de regels inzake heling en preferentiële toewijzing van de gezinswoning, het huisraad en de beroepsgoederen over te hevelen naar het algemeen deel van het huwelijksvermogensrecht. De toepassing ervan op alle echtgenoten, ongeacht het gekozen huwelijksvermogensstelsel, sluit namelijk veel beter aan bij het feit dat het feitelijk gezien om eenzelfde maatschappelijke realiteit gaat.¹⁶⁰ Ook hier draagt de tussenkomst van de wetgever bij tot de nodige rechtszekerheid.

e. Beperking aan de samenloop tussen de langstlevende echtgenoot en andere erfgenamen

¹⁵⁷ D. PIGNOLET, "Het statuut van aandelen, beroepsgoederen en cliënteel in het wetsvoorstel tot hervorming van het huwelijksvermogensrecht", *TEP* 2018, (27) 41-42.

¹⁵⁸ D. PIGNOLET, "Het statuut van aandelen, beroepsgoederen en cliënteel in het wetsvoorstel tot hervorming van het huwelijksvermogensrecht", *TEP* 2018, (27) 41.

¹⁵⁹ Cassatie 30 september 2011, C.10.0611.F, concl. adv.-gen. GENICOT, *RW* 2012-13, afl. 21, 819; *TBBR* 2012, afl. 5, 208, noot V. MAKOW.

¹⁶⁰ Memorie van toelichting bij het Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2848/001, 22.

10. Vanuit de realistische zienswijze dat de focus in de hedendaagse maatschappij op het kerngezin ligt en dat de banden tussen echtgenoten doorgaans sterker zijn dan de banden met verdere verwanten, opteert het wetsvoorstel ervoor om het intestaatserfrecht van de langstlevende echtgenoot in samenloop met andere bloedverwanten dan de afstammelingen te wijzigen. De wetgever vertrekt daarmee van het uitgangspunt dat de langstlevende doorgaans een belangrijkere rol speelde in het leven van de erflater dan de verre verwanten.¹⁶¹ Ingevolge het voorgestelde artikel 745 *bis*, §1, lid 3 BW geldt namelijk dat de volledige nalatenschap in volle eigendom naar de langstlevende echtgenoot gaat wanneer de overledene geen erfgenamen nalaat, andere dan zijn ascendenten, broers, zussen en diens kinderen.

11. De regeling zoals zij vandaag bestaat, negeert de maatschappelijke verwachting van het kerngezin, sluit vaak niet aan bij de vermoede wil van de gemiddelde erflater en dreigt een bron van conflict en onrechtvaardigheidsgevoelens te zijn. De keuzes uit het wetsvoorstel dragen bij aan het verhelpen van deze problemen, wat de OVB toejuicht. Tegelijk behoudt het wetsvoorstel de autonomie van de echtgenoten, vermits het hen vrij staat om van de regeling af te wijken. Ook dat moet positief worden onthaald.

f. Invoering van stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten

12. Het wetsvoorstel zorgt voor een betere wettelijke omkadering van het “gecorrigeerd” stelsel van scheiding van goederen, zonder de zuivere scheiding van goederen af te schaffen. Dat doet het onder meer door een globaal kader te bieden voor de mogelijke bedingen die de echtgenoten aan dit stelsel kunnen toevoegen. In dat verband voorziet het met name in een uitwerking van het stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten. Het verrekenbeding krijgt hiermee niet alleen een wettelijke grondslag, maar ook een volledig uitgewerkte regeling in de artikelen 1469, §2 en 1469/1 t.e.m. 1469/13 BW.

13. Deze wettelijke verankering zorgt voor eenvoud en rechtszekerheid en is dan ook zonder meer toe te juichen. De rechtsonderhorigen moeten aldus niet langer samen met de notaris actief op zoek gaan naar een aan hun wensen aangepaste regeling – wat weliswaar nog wel tot de mogelijkheden blijft behoren –, maar zij kunnen eenvoudig een verzachting van hun huwelijksvermogensstelsel realiseren door een loutere verwijzing naar de wettelijke bepalingen. Daarmee komt de wetgever tegemoet aan de wens die echtgenoten in de praktijk vaak ervaren om conventioneel toch enige vermogensrechtelijke solidariteit in te bouwen. Dankzij het verrekenbeding zijn de echtgenoten tijdens het huwelijk namelijk gehuwd onder het stelsel van scheiding van goederen met alle gevolgen van dien, maar vindt er na de ontbinding van het huwelijk een verrekening plaats tussen de vermogens van de echtgenoten. De wettelijke regeling maakt bovendien een einde aan de rechtsonzekerheid die de praktijk kon ervaren over de rechtsgeldigheid en de juridische gevolgen van deze bedingen als gevolg van het gebrek aan het bestaan van een wettelijke regeling.

¹⁶¹ Memorie van toelichting bij het Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2848/001, 31.

3. Punctuele bedenkingen

14. Hoewel de OVB zich grotendeels kan aansluiten bij de voorgestelde wetswijzigingen, zijn er niettemin enkele aandachtspunten alsook enkele elementen die volgens haar voor verbetering vatbaar zijn.

a. Gebrek aan regeling van de groepsverzekering

15. Het wetsvoorstel bevat een uitdrukkelijke regeling voor het huwelijksvermogensrechtelijk statuut van de individuele levensverzekering. Een regeling voor de groepsverzekering ontbreekt. De OVB begrijpt de overweging dat dit statuut en meer bepaald de tweede pijlerpensioenen in het ruimere kader van de beoogde pensioenhervorming dient te worden besproken, maar houdt eraan om het belang van een regeling te onderstrepen als een aandachtspunt voor de volgende legislatuur. De huidige regeling leidt immers tot onzekerheid en onbillijke situaties. De problematiek is daarbij niet zwartwit te bekijken, maar is afhankelijk van de concrete regelingen die op elk van de echtgenoten van toepassing is. Dat kan als volgt worden geïllustreerd. In een geval waar de ene echtgenoot een wettelijk pensioen combineert met een groepsverzekering, terwijl de andere echtgenoot niets heeft omdat hij of zij zijn of haar carrière liet varen om voor het gezin te zorgen, is een verdeling nodig. In het geval waarbij de ene echtgenoot een stevige eerste pijler geniet (bv. een ambtenarenpensioen) maar de andere echtgenoot niet (bv. een bescheiden pensioen als zelfstandige), maar deze aanvult met bijvoorbeeld een vrij aanvullend pensioen voor zelfstandigen (VAPZ), oogt het zeer onbillijk dat laatstgenoemde zijn tweede pijler moet delen, terwijl dit niet het geval is voor de stevige eerste pijler van zijn gewezen echtgenoot.

b. Billijkheidsclausule in scheidingsstelsels

16. Het voorgestelde artikel 1474/1 BW laat toe om bij de keuze voor een stelsel van zuivere scheiding van goederen de mogelijkheid te voorzien om een rechterlijke billijkheidscorrectie te laten plaatsvinden. Deze is ingegeven vanuit de realiteit dat de scheiding van goederen voor echtgenoten die conventioneel geen solidariteit hebben ingebouwd na de ontbinding tot onbillijke gevolgen aanleiding kan geven die haaks staan op de huwelijkse solidariteit.

17. De OVB is verheugd over het initiatief van de wetgever om te voorzien in een aparte en eigen wettelijke grondslag die toelaat om tegemoet te komen aan dergelijke potentieel onbillijke gevolgen. Zij staat in dat opzicht achter de invoering van een billijkheidscorrectie.

18. Vanuit de wens om de autonomie van de echtgenoten te respecteren, is de rechterlijke billijkheidscorrectie facultatief voorzien.¹⁶² De echtgenoten moeten bij het ondertekenen van de huwelijksovereenkomst de keuze uitdrukken of zij de toepassing ervan mogelijk maken dan wel uitsluiten. De OVB betreurt deze strenge keuze en vreest dat zij tot moeilijkheden zal leiden in de praktijk omwille van ongewilde effecten. De billijkheidsclausule beoogt namelijk om onvoorziene omstandigheden te corrigeren, welke de partijen logischerwijze niet kunnen kennen noch voorspellen bij het ondertekenen van hun huwelijkscontract. Door voor te stellen om deze billijkheidscorrectie enkel mogelijk te maken wanneer partijen hier uitdrukkelijk voor gekozen hebben in hun huwelijkscontract, dreigen tal van (manifest) onbillijke situaties niet verholpen te kunnen worden. De financieel zwakke gewezen echtgenoot zal desgevallend kunnen terugvallen op een onderhoudsuitkering op grond van artikel 301 BW, hetgeen evenwel niet steeds toereikend blijkt te zijn. De volgende stap is het beroep op de sociale zekerheid, zodat finaal de maatschappij de kostprijs draagt van de (manifest) onbillijke gevolgen van de zuivere scheiding van goederen. De OVB drukt dan ook de wens uit om aan de rechterlijke billijkheidscorrectie een algemene werking toe te kennen. Een algemene toepasselijkheid van de billijkheidscorrectie druist volgens de OVB niet in tegen de contractuele vrijheid van de echtgenoten en hun vrijheid om te opteren voor de zuivere scheiding van goederen. Het zeer strenge voorgestelde criterium, met name overeenkomstig hetwelk de omstandigheden sedert het sluiten van de huwelijksovereenkomst *onvoorzien en ongunstig gewijzigd zijn* waardoor het gekozen stelsel tot een *manifeste onbillijkheid* zou leiden, verhindert een onredelijke en disproportionele uitholling van deze contractsvrijheid.

c. Belang van overgangsrecht

20. Een laatste aandachtspunt waar de OVB vanuit het belang van de rechtszekerheid op wil wijzen, is op het belang van het voorzien van een voldoende concrete en uitgewerkte overgangsregeling, iets wat op dit moment nog onvoldoende het geval is.

4. Besluit

Met de beoogde hervorming stond de wetgever voor de uitdaging om op verschillende vlakken tot een nieuw evenwicht te komen, op diverse punten rechtsonzekerheid en onbillijkheden weg te werken en zo ook familiale geschillen te beperken. De OVB meent dat het voorliggend ontwerp in grote lijnen het potentieel in zich draagt om aan die doelstellingen tegemoet te komen.

Voor de OVB,

Bestuurder Hugo Lamon

Mr. Dominique Pignolet

Ann Bailleux

¹⁶² Memorie van toelichting bij het Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat het huwelijksvermogensrecht betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake, *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2848/001, 27 en 95.

HOOFDSTUK IV. Wettekst en voorbereidende werken

U kan de wettekst hier raadplegen:

<http://www.ordeexpress.be/UserFiles/ArtikelDocumenten/wet%2022%20juli%202018%20wijziging%20huwelijksvermogensrecht.pdf>

U kan de voorbereidende werken hier raadplegen:

<http://www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=/flwb&language=nl&cfm=/site/wwcfm/flwb/flwbn.cfm?lang=N&legislat=54&dossierID=2848>

HOOFDSTUK V. Concordantietabel

Art. 2 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Artikel 299 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Behoudens overeenkomst in tegenovergestelde zin verliezen de echtgenoten alle voordelen die ze elkaar bij huwelijksovereenkomst en sinds het aangaan van het huwelijk hebben toegekend.</p>	<p>Artikel 299 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Behoudens overeenkomst in tegenovergestelde zin verliezen de echtgenoten alle voordelen die ze elkaar bij huwelijksovereenkomst en sinds het aangaan van het huwelijk hebben toegekend.</p> <p>Behoudens overeenkomst in tegenovergestelde zin, leidt de echtscheiding tot het verval van de overlevingsrechten die de echtgenoten elkaar bij huwelijksovereenkomst en sinds het aangaan van het huwelijk hebben toegekend.</p>

Art. 3 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Artikel 733 van het Burgerlijk Wetboek</p> <p>Iedere erfenis die aan bloedverwanten in de opgaande lijn of aan bloedverwanten in de zijlijn te beurt valt, wordt verdeeld in twee gelijke delen : het ene voor de bloedverwanten van de vaderlijke lijn, het andere voor de bloedverwanten van de moederlijke lijn.</p> <p>De bloedverwanten enkel van moederszijde of van vaderszijde worden niet uitgesloten door de volle bloedverwanten; doch zij erven slechts in hun lijn, behoudens hetgeen in artikel 752 wordt bepaald. De volle bloedverwanten erven in beide lijnen.</p> <p>De erfenis gaat niet over van de ene lijn naar de andere, behalve wanneer in een van beide lijnen noch bloedverwant in de opgaande lijn, noch bloedverwant in de zijlijn bestaat.</p>	<p>Artikel 733 van het Burgerlijk Wetboek</p> <p>Iedere erfenis die aan bloedverwanten in de opgaande lijn of aan bloedverwanten in de zijlijn te beurt valt, wordt verdeeld in twee gelijke delen : het ene voor de bloedverwanten van de vaderlijke lijn, het andere voor de bloedverwanten van de moederlijke lijn. Deze verdeling in gelijke delen vindt niet plaats in het geval van artikel 754/1.</p> <p>De bloedverwanten enkel van moederszijde of van vaderszijde worden niet uitgesloten door de volle bloedverwanten; doch zij erven slechts in hun lijn, behoudens hetgeen in artikel 752 wordt bepaald. De volle bloedverwanten erven in beide lijnen.</p> <p>De erfenis gaat niet over van de ene lijn naar de andere, behalve wanneer in een van beide lijnen noch bloedverwant in de opgaande lijn, noch bloedverwant in de zijlijn bestaat.</p>

Art. 4 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 745bis Burgerlijk Wetboek

§ 1. Wanneer de overledene afstammelingen, geadopteerde kinderen of afstammelingen van deze achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap.

Wanneer de overledene andere erfgerechtigden achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot de volle eigendom van het deel van de eerststervende in het gemeenschappelijk vermogen en het vruchtgebruik van diens eigen vermogen.

Wanneer de overledene geen erfgerechtigden achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot de volle eigendom van de gehele nalatenschap.

§ 2. De langstlevende echtgenoot heeft bovendien het vruchtgebruik van de goederen onderworpen aan het recht van wettelijke terugkeer waarin de artikelen 366, § 1, eerste en tweede lid. 747 en 766 voorzien, tenzij in de akte van schenking of in het testament anders is bepaald.

§ 3. De langstlevende echtgenoot verkrijgt als enige, met uitsluiting van alle andere erfgenamen, het recht op de huur van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap van de overledene tot gemeenschappelijke verblijfplaats diende.

Artikel 745bis Burgerlijk Wetboek

§ 1. (Wanneer de overledene afstammelingen, geadopteerde kinderen of afstammelingen van deze achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap.)

~~Wanneer de overledene andere erfgerechtigden achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot de volle eigendom van het deel van de eerststervende in het gemeenschappelijk vermogen en het vruchtgebruik van diens eigen vermogen.~~

Wanneer de overledene bloedverwanten in de opgaande lijn of broeders, zusters of afstammelingen van dezen achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot:

1° de volle eigendom van het deel van de eerststervende in het gemeenschappelijk vermogen en in het vermogen dat exclusief tussen de echtgenoten in onverdeeldheid is, en

2° het vruchtgebruik van de overige goederen van diens eigen vermogen.

Wanneer de overledene **andere erfgerechtigden** of geen erfgerechtigden achterlaat, verkrijgt de langstlevende echtgenoot de volle eigendom van de gehele nalatenschap.

§ 2. De langstlevende echtgenoot heeft bovendien het vruchtgebruik van de goederen onderworpen aan het recht van wettelijke terugkeer waarin de artikelen 366, ~~§ 1, eerste en tweede lid. 747 en 766~~ **353-16, eerste lid, 2°, en 747** voorzien, tenzij in de akte van schenking of in het testament anders is bepaald.

§ 3. De langstlevende echtgenoot verkrijgt als enige, met uitsluiting van alle andere erfgenamen, het recht op de huur van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap van de overledene tot gemeenschappelijke verblijfplaats diende.

Art. 5 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p>Artikel 754/1 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Bloedverwanten in de zijlijn, andere dan broeders of zusters van de overledene of hun afstammelingen, erven niet wanneer de overledene een langstlevende echtgenoot nalaat.</p> <p>De verdeling van de nalatenschap bij helften, bedoeld in artikel 753, vindt niet plaats wanneer de overledene een langstlevende echtgenoot nalaat.</p>
---	---

Art. 6 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

<p>Artikel 792 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De erfgenamen die goederen van de nalatenschap hebben weggemaakt of verborgen gehouden, verliezen de bevoegdheid om de nalatenschap te verwerpen; al verwerpen zij deze, toch blijven zij zuiver erfgenaam, zonder op enig aandeel in de weggemaakte of verborgen gehouden zaken aanspraak te kunnen maken</p>	<p>Artikel 792 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De erfgenamen die goederen van de nalatenschap hebben weggemaakt of verborgen gehouden, verliezen de bevoegdheid om de nalatenschap te verwerpen; al verwerpen zij deze, toch blijven zij zuiver erfgenaam, zonder op enig aandeel in de weggemaakte of verborgen gehouden zaken aanspraak te kunnen maken</p> <p>De erfgenaam die te kwader trouw informatie verzwijgt of valse verklaringen aflegt met betrekking tot de samenstelling of de omvang van de nalatenschap, om hieruit voor zichzelf, ten nadele van zijn mede-erfgenamen of van de schuldeisers van de nalatenschap, een voordeel te verkrijgen, is schuldig aan heling.</p> <p>De erfgenaam die schuldig is aan heling verliest de bevoegdheid om de nalatenschap te verwerpen; al zou hij die willen verwerpen, toch blijft hij zuiver erfgenaam, zonder op enig aandeel in de geheele goederen of waarden aanspraak te kunnen maken.</p> <p>Deze sanctie kan niet worden ingeroepen tegen de erfgenaam die spontaan en tijdig de juiste en volledige informatie verstrekt of zijn valse verklaringen rechtzet.</p>
--	--

Art. 7 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

<p>Artikel 1388 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De echtgenoten mogen niet afwijken van de regels die hun wederzijdse rechten en</p>	<p>Artikel 1388 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De echtgenoten mogen niet afwijken van de regels die hun wederzijdse rechten en</p>
--	--

<p>verplichtingen bepalen, noch van de regels betreffende het ouderlijk gezag en de voogdij noch van de regels die de wettelijke orde van de erfopvolging bepalen.</p> <p>De echtgenoten kunnen bij huwelijkscontract of bij wijzigingsakte, wanneer op dat tijdstip een van hen één of meer afstammelingen heeft die voortkomen uit een andere relatie van voor hun huwelijk of die geadopteerd werden voor hun huwelijk, of afstammelingen van de geadopteerden, geheel of ten dele, zelfs zonder wederkerigheid, een regeling treffen over de rechten die de ene in de nalatenschap van de andere kan uitoefenen. Deze regeling doet geen afbreuk aan het recht van de ene, om bij testament of bij akte onder de levenden te beschikken ten gunste van de andere en kan in geen geval aan de langstlevende het recht van vruchtgebruik ontnemen van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende het gezin tot voornaamste woning diende en van het daarin aanwezige huisraad, volgens de voorwaarden bepaald in artikel 915bis, §§ 2 tot 4.</p>	<p>verplichtingen bepalen, noch van de regels betreffende het ouderlijk gezag en de voogdij noch van de regels die de wettelijke orde van de erfopvolging bepalen.</p> <p>De echtgenoten kunnen bij huwelijkscontract of bij wijzigingsakte, wanneer op dat tijdstip een van hen één of meer afstammelingen heeft die voortkomen uit een andere relatie van voor hun huwelijk of die geadopteerd werden voor hun huwelijk, of afstammelingen van de geadopteerden, geheel of ten dele, zelfs zonder wederkerigheid, een regeling treffen over de rechten die de ene in de nalatenschap van de andere kan uitoefenen. Deze regeling doet geen afbreuk aan het recht van de ene, om bij testament of bij akte onder de levenden te beschikken ten gunste van de andere en kan in geen geval aan de langstlevende het recht van vruchtgebruik ontnemen van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende het gezin tot voornaamste woning diende en van het daarin aanwezige huisraad, volgens de voorwaarden bepaald in artikel 915bis, §§ 2 tot 4. Deze regeling doet geen afbreuk aan het recht van de ene, om bij testament of bij akte onder de levenden te beschikken ten gunste van de andere. Ze kan in geen geval aan de langstlevende het recht van bewoning ontnemen van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende het gezin tot voornaamste woning diende en het recht van gebruik van het daarin aanwezige huisraad voor een periode van zes maanden vanaf de dag van het openvallen van de nalatenschap van de eerststervende.</p> <p>De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van toepassing op de overeenkomst bedoeld in het tweede lid.</p>
---	--

Art. 8 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>/</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 1389/1 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Wanneer het huwelijksvermogensstelsel eindigt door het overlijden van een der echtgenoten, kan de langstlevende, tegen opleg indien daartoe grond bestaat, zich bij voorrang doen toewijzen, voor zover deze behoren tot het gemeenschappelijk vermogen of tot het vermogen dat exclusief tussen de echtgenoten in onverdeeldheid is:</p> <p>1° een van de onroerende goederen die tot gezinswoning dient;</p> <p>2° het aldaar aanwezige huisraad;</p>

	3° de goederen die hij aanwendt voor de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf
--	--

Art. 9 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
/	<p style="text-align: center;">Artikel 1389/2 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Wanneer het huwelijksvermogensstelsel eindigt door echtscheiding op grond van artikel 229, door de scheiding van tafel en bed of door de gerechtelijke scheiding van goederen, kan elk der echtgenoten binnen de vereffeningprocedure aan de familierechtbank te zijnen voordele toepassing van artikel 1389/1 vragen.</p> <p>§ 2. De rechtbank beslist met inachtneming van de belangen die ieder van de echtgenoten kan laten gelden en rekening houdend met de financiële mogelijkheden van degene die de opleg desgevallend zal moeten betalen.</p> <p>Behoudens uitzonderlijke omstandigheden, wordt het verzoek ingewilligd dat uitgaat van de echtgenoot die slachtoffer is van een feit bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5 en 422bis van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 375, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4, van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane beslissing uit dien hoofde als dader, mededader of medeplichtige schuldig werd bevonden.</p>

Art. 10 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
/	<p style="text-align: center;">Artikel 1389/3 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De echtgenoot die te kwader trouw informatie verzwijgt of valse verklaringen aflegt met betrekking tot de samenstelling of de omvang van de gemeenschap, van de tussen echtgenoten bestaande onverdeeldheden, of, in geval van een stelsel van scheiding van goederen met beding van verrekening, van de verrekenmassa, om hieruit voor zichzelf, ten nadele van de andere echtgenoot, een voordeel te verkrijgen, is schuldig aan heling.</p> <p>De echtgenoot die schuldig is aan heling verliest zijn aandeel in de geheele goederen of waarden of wordt, desgevallend, gesanctioneerd ten belope van de geheele</p>

	<p>goederen of waarden bij de berekening van de verrekenvordering.</p> <p>Deze sanctie kan niet worden ingeroepen tegen de echtgenoot die spontaan en tijdig de juiste en volledige informatie verstrekt of zijn valse verklaringen rechtzet.</p>
--	---

Art. 11 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1395 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1395 Burgerlijk Wetboek
<p>§ 1. De notaris voor wie het huwelijkscontract of de akte houdende wijziging van het huwelijksvermogensstelsel is verleden, doet de bij artikel 4, § 2, 1°, van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister, voorgeschreven inschrijving, op straffe van geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro, van ontzetting uit zijn ambt en van aansprakelijkheid jegens de schuldeisers, wanneer bewezen is dat het verzuim het gevolg is van heimelijke verstandhouding.</p> <p>§ 2. Tussen echtgenoten hebben de bedongen wijzigingen gevolg vanaf de datum van de wijzigingsakte. Zij hebben slechts gevolg ten aanzien van derden vanaf de inschrijving, bedoeld in artikel 4, § 2, 1°, van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister, behoudens indien de echtgenoten in hun overeenkomsten met derden dezen van de wijziging op de hoogte hebben gebracht.</p> <p>§ 3. Een buitenlandse akte houdende wijziging van het huwelijksvermogensstelsel kan, indien zij voldoet aan de voorwaarden die nodig zijn voor de erkenning ervan in België, worden vermeld op de kant van een akte die door een Belgische notaris is opgesteld en bij die akte worden gevoegd. Deze formaliteit wordt verricht met het oog op de bekendmaking van</p>	<p>§ 1. De notaris voor wie het huwelijkscontract of de akte houdende wijziging van het huwelijksvermogensstelsel is verleden, doet de bij artikel 4, § 2, 1°, van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister, voorgeschreven inschrijving, op straffe van geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro, van ontzetting uit zijn ambt en van aansprakelijkheid jegens de schuldeisers, wanneer bewezen is dat het verzuim het gevolg is van heimelijke verstandhouding.</p> <p>§ 1/1. Dezelfde verplichting rust op de notaris voor wie een akte eigendomsverkrijging van een onroerend goed is verleden, waarin overeenkomstig artikel 1452, § 2, een verklaring van anticipatieve inbreng is opgenomen, voor wat die verklaring betreft.</p> <p>§ 2. Tussen echtgenoten hebben de bedongen wijzigingen gevolg vanaf de datum van de wijzigingsakte. Zij hebben slechts gevolg ten aanzien van derden vanaf de inschrijving, bedoeld in artikel 4, § 2, 1°, van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister, behoudens indien de echtgenoten in hun overeenkomsten met derden dezen van de wijziging op de hoogte hebben gebracht.</p> <p>§ 3. Een buitenlandse akte houdende wijziging van het huwelijksvermogensstelsel kan, indien zij voldoet aan de voorwaarden die nodig zijn voor de erkenning ervan in België, worden vermeld op de kant van een akte die door een Belgische notaris is opgesteld en bij die akte worden gevoegd. Deze formaliteit wordt verricht met het oog op de bekendmaking van</p>

de wijziging en heeft niet tot gevolg dat deze aan derden kan worden tegengeworpen.

de wijziging en heeft niet tot gevolg dat deze aan derden kan worden tegengeworpen.

Art. 12 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1399 Burgerlijk Wetboek

Eigen zijn de goederen en schuldvorderingen die aan elk van beide echtgenoten toebehoren op de dag van het huwelijk en die welke ieder van hen tijdens het stelsel verkrijgt door schenking, erfenis of testament.

Ten aanzien van derden moet het eigendomsrecht van elk der echtgenoten op een goed dat niet van persoonlijke aard is, bij gebreke van boedelbeschrijving of tegen een bezit volgens de bepalingen van artikel 2229, bewezen worden aan de hand van titels met vaste dagtekening, van bescheiden van een openbare dienst of vermeldingen in regelmatig gehouden of opgemaakte registers, bescheiden of borderellen door de wet opgelegd of door het gebruik bekrachtigd.

Tussen de echtgenoten onderling mag het bewijs van eigendom van dezelfde goederen geleverd worden door alle middelen, met inbegrip van getuigenissen en vermoedens en zelfs van algemene bekendheid.

Artikel 1399 Burgerlijk Wetboek

Eigen zijn de goederen en schuldvorderingen die aan elk van beide echtgenoten toebehoren op de dag van het huwelijk en die welke ieder van hen tijdens het stelsel verkrijgt door schenking, erfenis of testament.

Ten aanzien van derden moet het eigendomsrecht van elk der echtgenoten op een goed dat niet van persoonlijke aard is, bij gebreke van boedelbeschrijving of tegen een bezit volgens de bepalingen van artikel 2229, bewezen worden aan de hand van titels met vaste dagtekening, van bescheiden van een openbare dienst of vermeldingen in regelmatig gehouden of opgemaakte registers, bescheiden of borderellen door de wet opgelegd of door het gebruik bekrachtigd.

Tussen de echtgenoten onderling mag het bewijs van eigendom van dezelfde goederen **of van schuldvorderingen** geleverd worden door alle middelen, met inbegrip van getuigenissen en vermoedens en zelfs van algemene bekendheid.

Art. 13 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1400 Burgerlijk Wetboek

Eigen zijn, ongeacht het tijdstip van verkrijging en behoudens vergoeding indien daartoe aanleiding bestaat :

1. het toebehoren van eigen onroerende goederen of onroerende rechten;
2. het toebehoren van eigen waardepapieren;
3. de goederen aan een der echtgenoten overgedragen door een van zijn bloedverwanten in de opgaande lijn, hetzij om te voldoen wat hij hem verschuldigd is, hetzij onder verplichting een schuld van die bloedverwant aan een derde te betalen;
4. het aandeel door een der echtgenoten

Artikel 1400 Burgerlijk Wetboek

Eigen zijn, ongeacht het tijdstip van verkrijging en behoudens vergoeding indien daartoe aanleiding bestaat :

1. ~~het toebehoren van eigen onroerende goederen of onroerende rechten~~ **het toebehoren van eigen goederen of rechten;**
2. ~~het toebehoren van eigen waardepapieren;~~
3. de goederen aan een der echtgenoten overgedragen door een van zijn bloedverwanten in de opgaande lijn, hetzij om te voldoen wat hij hem verschuldigd is, hetzij onder verplichting een schuld van die bloedverwant aan een derde te betalen;
4. het aandeel door een der echtgenoten

<p>verkregen in een goed waarvan hij reeds medeëigenaar is;</p> <p>5. de goederen en rechten die ten gevolge van zaakvervangning in de plaats treden van eigen goederen, alsook de goederen verkregen uit belegging of wederbelegging;</p> <p>6. de gereedschappen en werktuigen die dienen tot het uitoefenen van het beroep;</p> <p>7. de rechten verbonden aan een personenverzekering door de begunstigde zelf gesloten, die hij verkrijgt bij het overlijden van zijn echtgenoot of na de ontbinding van het stelsel.</p>	<p>verkregen in een goed waarvan hij reeds medeëigenaar is;</p> <p>5. de goederen en rechten die ten gevolge van zaakvervangning in de plaats treden van eigen goederen, alsook de goederen verkregen uit belegging of wederbelegging;</p> <p>6. de gereedschappen en werktuigen die dienen tot het uitoefenen van het beroep de vorderbare netto-afkoopwaarde, op het moment van de ontbinding van het stelsel, verbonden aan een individuele levensverzekeringsovereenkomst die door één van de echtgenoten tijdens het stelsel is gesloten, indien de verzekeringsprestatie niet verschuldigd is bij de ontbinding van het stelsel;</p> <p>7. de rechten verbonden aan een personenverzekering door de begunstigde zelf gesloten, die hij verkrijgt bij het overlijden van zijn echtgenoot of na de ontbinding van het stelsel. de verzekerde prestatie verbonden aan een individuele levensverzekeringsovereenkomst die door één van de echtgenoten tijdens het stelsel is gesloten, en die bij de ontbinding van het stelsel ten voordele van die echtgenoot verschuldigd is</p>
--	---

Art. 14 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
Artikel 1401 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1401 Burgerlijk Wetboek
Eigen zijn, ongeacht het tijdstip van verkrijging:	§1. Eigen zijn, ongeacht het tijdstip van verkrijging:
1. de klederen en voorwerpen voor persoonlijk gebruik;	1. de klederen en voorwerpen voor persoonlijk gebruik;
2. het literaire, artistieke of industriële eigendomsrecht;	2. het literaire, artistieke of industriële eigendomsrecht;
3. het recht op herstel van persoonlijke lichamelijke of morele schade;	3. het recht op herstel van persoonlijke lichamelijke of morele schade;
4. het recht op een pensioen, lijfrente of soortgelijke uitkering, dat een der echtgenoten alleen bezit;	4. het recht op een pensioen, lijfrente of soortgelijke uitkering, dat een der echtgenoten alleen bezit;
5. de lidmaatschapsrechten verbonden aan	5. de lidmaatschapsrechten verbonden aan

<p>gemeenschappelijke aandelen in vennootschappen waarin alle aandelen op naam zijn, indien die toebedeeld zijn aan of ingeschreven zijn op naam van één echtgenoot alleen.</p>	<p>gemeenschappelijke aandelen in vennootschappen waarin alle aandelen op naam zijn, indien die toebedeeld zijn aan of ingeschreven zijn op naam van één echtgenoot alleen de lidmaatschapsrechten verbonden aan vennootschapsaandelen die met gemeenschappelijke gelden zijn verkregen en op naam van één echtgenoot zijn ingeschreven, met inbegrip van het recht om als eigenaar van deze aandelen te handelen, voor zover het gaat, hetzij om een vennootschap gaat die onderworpen is aan wettelijke of statutaire regels, of overeenkomsten tussen vennoten, die de overdracht van aandelen beperken, hetzij om een vennootschap waarin enkel die echtgenoot zijn professionele activiteit als zaakvoerder of beheerder uitoefent;</p> <p>6. het recht op goederen die een echtgenoot exclusief voor de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf aanwendt, met inbegrip van het recht om als eigenaar van deze beroepsgoederen te handelen, tenzij de echtgenoten samen dat beroep uitoefenen of dat bedrijf uitbaten;</p> <p>7. het recht op cliënteel, met inbegrip van het recht om als eigenaar van het cliënteel te handelen, tenzij het cliënteel is opgebouwd binnen een beroep dat de echtgenoten samen uitoefenen of een bedrijf dat ze samen uitbaten.</p> <p>§ 2. Eveneens eigen zijn:</p> <p>1. de schadevergoeding uitgekeerd aan een echtgenoot, voor zover deze vergoeding strekt tot herstel van zijn persoonlijke ongeschiktheid, die betrekking heeft op de niet economisch waardeerbare gevolgen van de aantasting van de fysieke en psychische integriteit in zijn dagelijks leven;</p> <p>2. de verzekerde prestatie verbonden aan een individuele levensverzekeringsovereenkomst die door een van de echtgenoten tijdens het stelsel gesloten is, indien ze bij de ontbinding van het stelsel ten voordele van de andere echtgenoot verschuldigd is.</p>
---	---

<p align="center">Art. 15 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet</p>	
<p align="center">Artikel 1404 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Wederbelegging wordt geacht te zijn gedaan ten aanzien van een echtgenoot, wanneer komt vast te staan dat de verkrijging van roerende goederen betaald is uit gelden of uit de opbrengst van de vervreemding van andere</p>	<p align="center">Artikel 1404 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Wederbelegging wordt geacht te zijn gedaan ten aanzien van een echtgenoot, wanneer komt vast te staan dat de verkrijging van roerende goederen voor meer dan de helft betaald is uit gelden of uit de opbrengst van de vervreemding</p>

goederen waarvan het karakter van eigen goed is aangetoond overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande artikelen.	van andere goederen waarvan het karakter van eigen goed is aangetoond overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande artikelen.
--	---

Art. 16 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
Artikel 1405 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1405 Burgerlijk Wetboek
Gemeenschappelijk zijn :	Gemeenschappelijk zijn :
<p>1. de inkomsten uit de beroepsbezigheden van elk der echtgenoten, alle inkomsten of vergoedingen die ze vervangen of aanvullen, evenals de inkomsten uit openbare of particuliere mandaten;</p> <p>2. de vruchten, inkomsten, interesten van hun eigen goederen;</p> <p>3. de goederen geschonken of vermaakt aan de twee echtgenoten samen of aan een van hen onder beding dat die goederen gemeenschappelijk zullen zijn;</p> <p>4. alle goederen waarvan niet bewezen is dat zij aan een der echtgenoten eigen zijn ingevolge enige wetsbepaling.</p>	<p>1. de inkomsten uit de beroepsbezigheden van elk der echtgenoten, alle inkomsten of vergoedingen die ze vervangen of aanvullen, evenals de inkomsten uit openbare of particuliere mandaten;</p> <p>2. de vruchten, inkomsten, interesten van hun eigen goederen;</p> <p>3. de goederen geschonken of vermaakt aan de twee echtgenoten samen of aan een van hen onder beding dat die goederen gemeenschappelijk zullen zijn;</p> <p>4. alle goederen waarvan niet bewezen is dat zij aan een der echtgenoten eigen zijn ingevolge enige wetsbepaling.</p> <p>§ 1. Gemeenschappelijk zijn:</p> <p>1. de inkomsten uit de beroepsbezigheden van elk der echtgenoten, alle inkomsten of vergoedingen die ze vervangen of aanvullen, evenals de inkomsten uit openbare of particuliere mandaten; de opzeggingsvergoeding en andere uitkeringen waarop een echtgenoot wegens beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst gerechtigd is, voor het deel daarvan dat overeenstemt met de opzeggingstermijn die tijdens het stelsel loopt;</p> <p>2. de vruchten, inkomsten, interesten van hun eigen goederen;</p> <p>3. de goederen geschonken of vermaakt aan de twee echtgenoten samen of aan een van hen onder beding dat die goederen gemeenschappelijk zullen zijn;</p> <p>4. de schadevergoeding uitgekeerd aan een echtgenoot, voor zover deze vergoeding strekt tot herstel van zijn huishoudelijke of economische ongeschiktheid tijdens het stelsel;</p> <p>5. de vermogenswaarde van de vennootschapsaandelen bedoeld in artikel 1401, § 1, 5;</p>

	<p>6. de vermogenswaarde van de beroepsgoederen die door een van de echtgenoten met gemeenschappelijke gelden zijn verkregen, als het recht op die beroepsgoederen eigen is krachtens artikel 1401, § 1, 6;</p> <p>7. de economische waarde van het cliënteel dat tijdens het stelsel door een van de echtgenoten in de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf is opgebouwd, als het recht op dat cliënteel eigen is krachtens artikel 1401, § 1, 7;</p> <p>8. de verzekerde prestatie verbonden aan een individuele levensverzekeringsovereenkomst die door een van de echtgenoten tijdens het stelsel is gesloten en tijdens het stelsel aan een van hen verschuldigd is. Indien de prestatie als kapitaal wordt uitbetaald, is het volledige bedrag ervan gemeenschappelijk. Indien de prestatie als rente wordt uitbetaald, zijn zowel de rentebedragen die tijdens het stelsel zijn uitbetaald als de reserve die overeenstemt met de na de ontbinding van het stelsel nog verschuldigde rentes, gemeenschappelijk.</p> <p>§ 2. Gemeenschappelijk zijn ook alle goederen waarvan niet bewezen is dat zij aan een der echtgenoten eigen zijn ingevolge enige wetsbepaling.</p>
--	--

Art. 17 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Artikel 1406 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De schulden van de echtgenoten die dagtekenen van voor het huwelijk en de schulden ten laste van erfenissen en giften die hun toevallen tijdens het huwelijk, blijven eigen schulden.</p>	<p>Artikel 1406 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De schulden van de echtgenoten die dagtekenen van voor het huwelijk stelsel en de schulden ten laste van erfenissen en giften die hun toevallen tijdens het huwelijk stelsel, blijven eigen schulden.</p>

Art. 18 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Artikel 1417 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De echtgenoot die een beroep uitoefent, verricht alle daartoe noodzakelijke bestuurshandelingen alleen.</p> <p>Wanneer beide echtgenoten samen een zelfde beroep uitoefenen, is beider medewerking</p>	<p>Artikel 1417 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De echtgenoot die een beroep uitoefent, verricht alle daartoe noodzakelijke bestuurshandelingen bestuurshandelingen die voor deze uitoefening verantwoord zijn alleen.</p> <p>Wanneer beide echtgenoten samen een zelfde beroep uitoefenen, is beider medewerking</p>

vereist voor alle handelingen behalve die van beheer.	vereist voor alle handelingen behalve die van beheer.
---	---

Art. 19 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1419 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1419 Burgerlijk Wetboek
<p>De ene echtgenoot kan zonder de toestemming van de andere niet onder de levenden beschikken om niet over goederen die deel uitmaken van het gemeenschappelijk vermogen.</p> <p>De bepaling is niet toepasselijk op giften die krachtens artikel 852 vrijgesteld zijn van inbreng, noch op giften aan de langstlevende echtgenoot.</p>	<p>De ene echtgenoot kan zonder de toestemming van de andere niet onder de levenden beschikken om niet over goederen die deel uitmaken van het gemeenschappelijk vermogen.</p> <p>De bepaling is niet toepasselijk op giften die krachtens artikel 852 vrijgesteld zijn van inbreng, noch op giften aan de langstlevende echtgenoot.</p>

Art. 20 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1429 <i>bis</i> Burgerlijk Wetboek	Artikel 1429 <i>bis</i> Burgerlijk Wetboek
<p>§ 1. Indien de langstlevende echtgenoot onwaardig is om van de overleden echtgenoot te erven, verliest hij ook alle voordelen die hij uit de samenstelling, de werking, de vereffening of de verdeling van het gemeenschappelijk vermogen had kunnen verkrijgen. Hij blijft evenwel gerechtigd op de helft van de aanwinsten, tenzij hem door de huwelijksovereenkomst een kleiner aandeel toekomt, dat hij in dat geval behoudt.</p> <p>§ 2. De bepalingen inzake onwaardigheid om te erven zijn van overeenkomstige toepassing op de onwaardigheid om huwelijksvoordelen te verkrijgen of te behouden. Dit is eveneens het geval indien de langstlevende echtgenoot uit de nalatenschap van de overleden echtgenoot gesloten is, hetzij door een ontvend beding, hetzij door een beslissing tot uitsluiting of tot verval van zijn erfrecht.</p>	<p>§ 1. Indien de langstlevende echtgenoot onwaardig is om van de overleden echtgenoot te erven, verliest hij ook alle voordelen die hij uit de samenstelling, de werking, de vereffening of de verdeling van het gemeenschappelijk vermogen had kunnen verkrijgen. Hij blijft evenwel gerechtigd op de helft van de aanwinsten hetgeen is overgespaard van de wederzijdse inkomsten der echtgenoten, tenzij hem door de huwelijksovereenkomst een kleiner aandeel toekomt, dat hij in dat geval behoudt.</p> <p>§ 2. De bepalingen inzake onwaardigheid om te erven zijn van overeenkomstige toepassing op de onwaardigheid om huwelijksvoordelen te verkrijgen of te behouden. Dit is eveneens het geval indien de langstlevende echtgenoot uit de nalatenschap van de overleden echtgenoot gesloten is, hetzij door een ontvend beding, hetzij door een beslissing tot uitsluiting of tot verval van zijn erfrecht.</p>

Art. 21 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1430 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1430 Burgerlijk Wetboek
De ontbinding van het stelsel heeft vereffening en verdeling ten gevolge.	§1. De ontbinding van het stelsel heeft vereffening en verdeling ten gevolge.

<p>Vooraf wordt voor elke echtgenoot een rekening opgemaakt van de vergoedingen tussen het gemeenschappelijk vermogen en zijn eigen vermogen.</p> <p>Vervolgens wordt overgegaan tot de verrekening van de lasten en de verdeling van de netto-baten.</p> <p>De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de verdeling en veiling en die van het Burgerlijk Wetboek betreffende de verdeling van nalatenschappen zijn van overeenkomstige toepassing.</p>	<p>Vooraf wordt voor elke echtgenoot een rekening opgemaakt van de vergoedingen tussen het gemeenschappelijk vermogen en zijn eigen vermogen.</p> <p>Vervolgens wordt overgegaan tot de verrekening van de lasten en de verdeling van de netto-baten.</p> <p>De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de verdeling en veiling en die van het Burgerlijk Wetboek betreffende de verdeling van nalatenschappen zijn van overeenkomstige toepassing.</p> <p>§ 2. Voor de volgende goederen wordt in de te verdelen massa de waarde op het tijdstip van ontbinding van het stelsel, en niet op het tijdstip van verdeling opgenomen:</p> <p>1° de vermogenswaarde van de vennootschapsaandelen bedoeld in artikel 1401, § 1, 5;</p> <p>2° de vermogenswaarde van de beroepsgoederen die door een van de echtgenoten met gemeenschappelijke gelden zijn verkregen, als het recht op die beroepsgoederen eigen is krachtens artikel 1401, § 1, 6;</p> <p>3° de economische waarde van het cliënteel dat tijdens het stelsel door een van de echtgenoten in de uitoefening van zijn beroep of de uitbating van zijn bedrijf is opgebouwd, als het recht op dat cliënteel eigen is krachtens artikel 1401, § 1, 7.</p>
---	---

Art. 22 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1432 Burgerlijk Wetboek

Elk der echtgenoten is vergoeding verschuldigd ten belope van de bedragen die hij uit het gemeenschappelijk vermogen heeft opgenomen om een eigen schuld te voldoen en, in het algemeen, telkens als hij persoonlijk voordeel heeft getrokken uit het gemeenschappelijk vermogen.

Artikel 1432 Burgerlijk Wetboek

Elk der echtgenoten is vergoeding verschuldigd ten belope van de bedragen die hij uit het gemeenschappelijk vermogen heeft opgenomen om een eigen schuld te voldoen en, in het algemeen, telkens als hij persoonlijk voordeel heeft getrokken uit het gemeenschappelijk vermogen.

De echtgenoot die zijn beroep uitoefent binnen een vennootschap waarvan de aandelen hem eigen zijn, is aan het gemeenschappelijk vermogen een vergoeding verschuldigd voor de nettoberoepsinkomsten die het gemeenschappelijk vermogen niet heeft ontvangen en redelijkerwijze had kunnen ontvangen indien het beroep niet binnen een vennootschap was uitgeoefend.

Art. 23 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1440 Burgerlijk Wetboek

Elk der echtgenoten staat met al zijn goederen in voor de gemeenschappelijke schulden die overblijven na de verdeling.

Evenwel zal iedere echtgenoot, voor de gemeenschappelijke schulden die tijdens het huwelijk niet verhaalbaar waren op zijn eigen vermogen, slechts instaan ten belope van hetgeen hij ontvangen heeft bij de verdeling.

Artikel 1440 Burgerlijk Wetboek

Elk der echtgenoten staat met al zijn goederen in voor de gemeenschappelijke schulden die overblijven na de verdeling.

Evenwel zal iedere echtgenoot, voor de gemeenschappelijke schulden die tijdens het ~~huwelijk~~ **stelsel** niet verhaalbaar waren op zijn eigen vermogen, slechts instaan ten belope van hetgeen hij ontvangen heeft bij de verdeling.

Art. 24 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1442 Burgerlijk Wetboek

De echtgenoot die nog vergoeding te vorderen heeft, kan met instemming van de andere echtgenoot of, bij gebreke daarvan, met machtiging van de familierechtbank, ten belope van hetgeen hem verschuldigd is, bij de verdeling gemeenschappelijke goederen voorafnemen, waarvan de waarde, in geval van geschil, bepaald wordt door de rechtbank.

Deze voorafnemings mag geen afbreuk doen aan de rechten van toewijzing die de andere echtgenoot bezit op grond van de artikelen 1446 en 1447.

Artikel 1442 Burgerlijk Wetboek

De echtgenoot die nog vergoeding te vorderen heeft, kan met instemming van de andere echtgenoot of, bij gebreke daarvan, met machtiging van de familierechtbank, ten belope van hetgeen hem verschuldigd is, bij de verdeling gemeenschappelijke goederen voorafnemen, waarvan de waarde, in geval van geschil, bepaald wordt door de rechtbank.

Deze voorafnemings mag geen afbreuk doen aan de rechten van toewijzing die de andere echtgenoot bezit op grond van de ~~artikelen 1446 en 1447~~ **artikelen 1389/1 en 1389/2**.

Art. 25 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1446 Burgerlijk Wetboek

Wanneer het wettelijk stelsel eindigt door het overlijden van een der echtgenoten, kan de langstlevende, tegen opleg indien daartoe grond bestaat, zich bij voorrang doen toewijzen een van de onroerende goederen die tot gezinswoning dient, samen met het aldaar aanwezige huisraad, en het onroerend goed dat dient voor de uitoefening van zijn beroep, samen met de roerende zaken die aldaar aanwezig zijn voor beroepsdoeleinden.

Opgeheven, zie art. 8 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet (i.e. art. 1389/1 BW)

Art. 26 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1447 Burgerlijk Wetboek

Wanneer het wettelijk stelsel eindigt door echtscheiding, scheiding van tafel en bed of scheiding van goederen, kan elk der echtgenoten in de loop van de vereffeningsprocedure aan de familierechtbank te zijnen voordele toepassing van artikel 1446 vragen.

Behoudens uitzonderlijke omstandigheden wordt het verzoek ingewilligd dat uitgaat van de echtgenoot die slachtoffer is van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek of van een poging tot een feit als bedoeld in de artikelen 375, 393, 394 of 397 van hetzelfde Wetboek, wanneer de andere echtgenoot uit dien hoofde is veroordeeld bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing.

De rechtbank beslist met inachtneming van de maatschappelijke en gezinsbelangen die erbij betrokken zijn en van de vergoedings- of vorderingsrechten van de andere echtgenoot.

De rechtbank bepaalt de datum waarop de eventuele opleg opeisbaar wordt.

Opgeheven, zie evenwel art. 9 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet (i.e. art. 1389/2 BW)

Art. 27 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1448 Burgerlijk Wetboek

De echtgenoot die enig goed uit het gemeenschappelijk vermogen heeft weggemaakt of verborgen gehouden, verliest zijn aandeel in dat goed.

Opgeheven, zie evenwel art. 10 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet (i.e. art. 1389/3 BW)

Art. 28 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1452 Burgerlijk Wetboek

Echtgenoten kunnen overeenkomen dat de tegenwoordige en toekomstige roerende of onroerende goederen, bedoeld in artikel 1399, geheel of ten dele tot het gemeenschappelijk vermogen zullen behoren.

In dat geval komen de schulden, bedoeld in artikel 1406, ten laste van het gemeenschappelijk vermogen naar verhouding van de waarde van de gemeenschappelijk geworden goederen ten tijde van hun inbreng, vergeleken met de waarde van de gezamenlijke goederen bedoeld in artikel 1399.

Artikel 1452 Burgerlijk Wetboek

§1. Echtgenoten kunnen overeenkomen dat de tegenwoordige en toekomstige roerende of onroerende goederen, bedoeld in artikel 1399, geheel of ten dele tot het gemeenschappelijk vermogen zullen behoren.

~~In dat geval komen de schulden, bedoeld in artikel 1406, ten laste van het gemeenschappelijk vermogen naar verhouding van de waarde van de gemeenschappelijk geworden goederen ten tijde van hun inbreng, vergeleken met de waarde van de gezamenlijke goederen bedoeld in artikel 1399.~~

§ 2. Toekomstige echtgenoten die, voor het aangaan van het huwelijk, de volle eigendom van een onroerend goed verkrijgen, kunnen, voor zover zij ten gevolge van die verkrijging exclusief en ten belope van gelijke delen onverdeelde eigenaren zijn van dit goed, in de akte van eigendomsverkrijging een verklaring van anticipatieve inbreng opnemen. Door het louter feit van hun huwelijk, zal dit onroerend goed dan tot het gemeenschappelijk vermogen behoren, alsof ze de inbreng in hun huwelijksvereenkomst hadden bedongen.

De echtgenoten kunnen in hun huwelijksvereenkomst afwijken van het eerste lid.

§ 3. De schulden die open staan op het ogenblik van de inbreng en die door de echtgenoot inbrenger werden aangegaan om de ingebrachte goederen te verkrijgen, te verbeteren of in stand te houden, komen ten laste van het gemeenschappelijk vermogen, behoudens andersluidende overeenkomst.

Art. 29 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1455 Burgerlijk Wetboek

De echtgenoot die bepaalde goederen in het gemeenschappelijk vermogen heeft gebracht, kan bij de verdeling de nog in natura aanwezige goederen terugnemen, mits hij ze op zijn aandeel toerekent naar hun waarde ten tijde van de verdeling.

Artikel 1455 Burgerlijk Wetboek

De echtgenoot die bepaalde goederen in het gemeenschappelijk vermogen heeft gebracht, kan bij de verdeling de nog in natura aanwezige goederen terugnemen, mits hij ze op zijn aandeel toerekent naar hun waarde ten tijde van de verdeling. **Deze bepaling is niet van toepassing op goederen die door beide echtgenoten gezamenlijk zijn ingebracht.**

Art. 30 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1465 Burgerlijk Wetboek

Ingeval er kinderen zijn (die niet gemeenschappelijk zijn), blijft elk beding in het huwelijkscontract hetwelk ten gevolge heeft dat aan een der echtgenoten meer wordt gegeven dan het beschikbaar gedeelte, zonder gevolg ten aanzien van het meerdere; gelijke verdeling van hetgeen is overgespaard van de wederzijdse inkomsten der echtgenoten, al zijn die ongelijk, wordt echter niet beschouwd als een voordeel waardoor de kinderen (die niet gemeenschappelijk zijn) worden benadeeld.

Artikel 1465 Burgerlijk Wetboek

Ingeval er kinderen zijn (die niet gemeenschappelijk zijn), blijft elk beding in het huwelijkscontract hetwelk ten gevolge heeft dat aan een der echtgenoten meer wordt gegeven dan het beschikbaar gedeelte, zonder gevolg ten aanzien van het meerdere; gelijke verdeling van hetgeen is overgespaard van de wederzijdse inkomsten der echtgenoten, al zijn die ongelijk, wordt echter niet beschouwd als een voordeel waardoor de kinderen (die niet gemeenschappelijk zijn) worden benadeeld.

Een kind van een van de echtgenoten dat gewoon of ten volle is geadopteerd door de andere echtgenoot, wordt beschouwd als een gemeenschappelijk kind.

Art. 31 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1466 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de echtgenoten bij huwelijkscontract bedingen dat zij gescheiden van goederen zullen zijn, bezit ieder van hen de bevoegdheid van beheer, genot en beschikking alleen, onverminderd de toepassing van artikel 215, § 1; zijn inkomsten en besparingen blijven eigen goed.

Artikel 1466 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de echtgenoten bij huwelijkscontract bedingen dat zij gescheiden van goederen zullen zijn, bezit ieder van hen de bevoegdheid van beheer, genot en beschikking alleen, onverminderd de toepassing van ~~artikel 215, § 1~~ **de bepalingen betreffende hun wederzijdse rechten en verplichtingen**; zijn inkomsten en besparingen blijven eigen goed.

Art. 32 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1467 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1467 Burgerlijk Wetboek
<p>Wanneer een echtgenoot het beheer van zijn goederen aan de andere echtgenoot heeft gelaten, is deze, hetzij op verzoek van de eerstgenoemde, hetzij bij de ontbinding van het stelsel, slechts gehouden tot het opleveren van de aanwezige vruchten, en hij is geen verantwoording schuldig van die welke tot dan toe zijn gebruikt.</p>	<p>Wanneer een echtgenoot het beheer van zijn goederen aan de andere echtgenoot heeft gelaten, is deze, hetzij op verzoek van de eerstgenoemde, hetzij bij de ontbinding van het stelsel, slechts gehouden tot het opleveren van de aanwezige vruchten, en hij is geen verantwoording schuldig van die welke tot dan toe zijn gebruikt.</p> <p>Het bewijs van de eigendom van een goed of een schuldvordering wordt tussen echtgenoten zowel als ten aanzien van derden geleverd volgens de regels van artikel 1399, tweede en derde lid.</p> <p>Roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, worden beschouwd als onverdeeld tussen de echtgenoten.</p>

Art. 33 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1468 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1468 Burgerlijk Wetboek
<p>Het bewijs van de eigendom van een goed wordt tussen echtgenoten zowel als ten aanzien van derden geleverd naar de regels van artikel 1399, tweede en derde lid.</p> <p>Roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, worden beschouwd als onverdeeld tussen de echtgenoten.</p>	<p>Het bewijs van de eigendom van een goed wordt tussen echtgenoten zowel als ten aanzien van derden geleverd naar de regels van artikel 1399, tweede en derde lid.</p> <p>Roerende goederen waarvan niet kan worden bewezen dat ze eigendom zijn van een der echtgenoten, worden beschouwd als onverdeeld tussen de echtgenoten.</p> <p>Onverminderd de toepassing van artikel 215, § 1, en onder voorbehoud van andersluidende overeenkomsten, kan elk der echtgenoten te allen tijde verdeling vorderen van al hun onverdeelde goederen of een deel ervan.</p>

Art. 34 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 1469 Burgerlijk Wetboek	Artikel 1469 Burgerlijk Wetboek
<p>Onverminderd de toepassing van artikel 215, § 1, en onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 815, tweede lid, kan elk der echtgenoten te allen tijde verdeling vorderen van al hun onverdeelde goederen of een deel ervan.</p>	<p>Onverminderd de toepassing van artikel 215, § 1, en onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 815, tweede lid, kan elk der echtgenoten te allen tijde verdeling vorderen van al hun</p>

<p>De ene echtgenoot kan het aandeel van de andere in een of meer goederen slechts inkopen op een openbare verkoping of met machtiging van de familierechtbank.</p>	<p>onverdeelde goederen of een deel ervan.</p> <p>De ene echtgenoot kan het aandeel van de andere in een of meer goederen slechts inkopen op een openbare verkoping of met machtiging van de familierechtbank.</p> <p>§1. Echtgenoten die kiezen voor het stelsel van scheiding van goederen kunnen aan dit stelsel alle bedingen toevoegen die met dat stelsel verenigbaar zijn.</p> <p>Zij kunnen onder meer bedingen toevoegen met betrekking tot de bewijsvoering, tussen hen, van exclusief eigendomsrecht, met betrekking tot het bewijs van vorderingen die de ene tegen de andere kan invoeren, en bedingen ter nadere regeling van enige onverdeeldheid of doelvermogen die tussen hen zou bestaan.</p> <p>Zij kunnen ook bedingen opnemen die ertoe strekken een verrekening tussen hun vermogens te verwezenlijken, met name door toevoeging van een beding van verrekening van aanwinsten.</p> <p>De artikelen 1429bis, 1458, 1464 en 1465 zijn van overeenkomstige toepassing.</p> <p>§ 2. Echtgenoten die een beding van verrekening van aanwinsten hebben opgenomen, zijn onderworpen aan de artikelen 1469/1 tot 1469/13. Het aanvangsvermogen, het eindvermogen, de verrekenvordering en de betaling daarvan worden overeenkomstig die artikelen bepaald.</p> <p>Echtgenoten kunnen bij huwelijksovereenkomst afwijken van het bepaalde in het eerste lid en zelf de verrekenmassa, verrekenleutel, het verrekestijdstip en de verrekenmodaliteiten overeenkomen.</p> <p>§ 3. De notaris vermeldt uitdrukkelijk in de huwelijksovereenkomst dat hij ieder van de echtgenoten heeft gewezen op de juridische gevolgen van het opnemen of niet opnemen van een beding van verrekening van aanwinsten.</p>
<p>Art. 35 Wet Wijziging Huwelijkvermogensrecht en Reparatie Erfwet</p>	
<p>/</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/1 Burgerlijk Wetboek</p> <p>In een stelsel van scheiding van goederen met verrekening van aanwinsten worden de aanwinsten gevormd door het verschil tussen het eindvermogen van een echtgenoot en zijn aanvangsvermogen.</p>

	Bij de ontbinding van het huwelijksstelsel blijkt de verrekenvordering uit de vergelijking tussen de aanwinsten van beide echtgenoten.
--	--

Art. 36 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/2 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Het aanvangsvermogen is het vermogen van ieder van de echtgenoten op de datum waarop het huwelijksstelsel uitwerking krijgt. De schulden worden in het aanvangsvermogen in aanmerking genomen, zelfs al overschrijden zij het bedrag van het actief.</p> <p>§ 2. De goederen en rechten die ieder van de echtgenoten later verkrijgt door schenking, erfenis of testament en deze bedoeld in artikel 1401, § 1, 1°, en § 2, worden in het aanvangsvermogen opgenomen. De schulden bedoeld in de artikelen 1406 en 1407 worden in het aanvangsvermogen in aanmerking genomen, zelfs al overschrijden zij het bedrag van het actief.</p> <p>§ 3. Tot het aanvangsvermogen worden niet gerekend:</p> <p>1° de vruchten van de goederen die tot dat vermogen behoren;</p> <p>2° de goederen van het aanvangsvermogen die een echtgenoot tijdens het huwelijksstelsel aan één van zijn bloedverwanten in rechte lijn heeft gegeven.</p> <p>§ 4. Bij het sluiten van het huwelijkscontract maken de echtgenoten een beschrijving op van hun respectieve aanvangsvermogen. Indien die beschrijving door beide echtgenoten is ondertekend, wordt zij geacht juist te zijn.</p> <p>§ 5. Indien geen beschrijving werd opgemaakt, wordt het aanvangsvermogen geacht nul te zijn.</p>

Art. 37 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/3 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Het aanvangsvermogen wordt als volgt geschat:</p> <p>1° de op datum waarop het huwelijksstelsel in werking treedt bestaande goederen worden op die datum geschat;</p> <p>2° de goederen die na de datum waarop het huwelijksstelsel in werking treedt, worden verkregen en die, krachtens artikel 1469/2, § 2, tot het aanvangsvermogen behoren, worden op de datum van hun verkrijging geschat.</p> <p>§ 2. De onroerende goederen en de onroerende zakelijke rechten van het aanvangsvermogen, andere dan vruchtgebruik en recht van gebruik en bewoning, worden op de datum van de ontbinding van het stelsel geschat. Indien die goederen tijdens het huwelijk zijn overgedragen of vervangen, wordt de waarde in aanmerking genomen op de datum van overdracht of vervanging. De tijdens het huwelijk ondernomen wijzigingen aan de toestand van die goederen, worden niet in aanmerking genomen voor de raming van het aanvangsvermogen.</p> <p>§ 3. Indien de goederen worden geraamd op een datum die de ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel voorafgaat, dan wordt hun overeenkomstig paragrafen 1 en 2 bepaalde waarde, aangepast volgens de wijziging van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen.</p> <p>§ 4. De paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op de schatting van schulden.</p>
---	--

Art. 38 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/4 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Het eindvermogen is samengesteld uit de goederen die de echtgenoot op de datum van ontbinding van het stelsel toebehoren. De schulden worden in aanmerking genomen, zelfs als zij het bedrag van het actief overschrijden.</p> <p>§ 2. Aan dat eindvermogen wordt de waarde toegevoegd van de goederen die een echtgenoot:</p> <p>1° heeft geschonken, behalve indien:</p> <p>a) de schenking niet overdreven was, gelet op de levenswijze van de echtgenoten of;</p> <p>b) de schenking betrekking heeft op een goed van het aanvangsvermogen dat aan bloedverwanten in rechte lijn werd geschonken. De meerwaarde ten gevolge van de verbeteringen die tijdens de duur van het huwelijksstelsel werd aangebracht, met gelden die niet van het aanvangsvermogen afhangen, wordt echter aan het eindvermogen toegevoegd;</p> <p>2° heeft overgedragen met oogmerk om de andere echtgenoot te benadelen of;</p> <p>3° heeft verkwist.</p> <p>Die bepalingen zijn niet van toepassing indien de schenking, de bedrieglijke vervreemding of de verkwisting meer dan tien jaar voor de ontbinding van het huwelijksstelsel plaatsvond, of indien de andere echtgenoot ermee heeft ingestemd.</p>
---	--

Art. 39 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/5 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Het eindvermogen wordt zowel voor het actief als voor het passief geschat op de datum van ontbinding van het huwelijksstelsel.</p> <p>§ 2. De waarde van de goederen bedoeld in artikel 1469/4, § 2, wordt bepaald op de datum van de schenking, van de bedrieglijke vervreemding of van de verkwisting. De meerwaarde bedoeld in artikel 1469/4, § 2, eerste lid, 1°, b) wordt geschat op de datum van de schenking van het goed.</p> <p>§ 3. De in paragraaf 2 vermelde waarden worden aangepast volgens de wijziging van het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen.</p>
---	--

Art. 40 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/6 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Indien bij ontbinding van het huwelijksstelsel de aanwinsten van een van de echtgenoten die van de andere overschrijden, dan kan deze laatste tegen zijn echtgenoot een verrekenvordering gelijk aan de helft van dat verschil doen gelden.</p> <p>§ 2. De verrekenvordering wordt in geld betaald. De rechtbank kan echter op verzoek van de ene of van de andere echtgenoot beslissen dat, met het oog op die betaling, goederen van de schuldenaar aan de schuldeiser worden overgedragen, indien dit met het billijkheidsbeginsel overeenstemt.</p> <p>§ 3. Na de ontbinding van het huwelijksstelsel is de verrekenvordering wegens overlijden vererfbaar en onder levenden overdraagbaar.</p>
---	---

Art. 41 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p>Artikel 1469/7 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Indien het huwelijk door echtscheiding is ontbonden, of indien het huwelijksstelsel door een andere gerechtelijke beslissing is ontbonden, wordt de verrekenvordering bepaald volgens de samenstelling en de waarde van het vermogen van de echtgenoten op het tijdstip waarop de vordering in rechte is ingediend.</p>
---	--

Art. 42 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p>Artikel 1469/8 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De verrekenvordering is beperkt tot de helft van de waarde van het vermogen van de schuldplichtige echtgenoot, zoals dat vermogen is na aftrek van de schulden op de datum die voor de bepaling van het bedrag ervan in aanmerking komt.</p> <p>De beperking van de verrekenvordering wordt verhoogd met de helft van het bedrag dat aan het eindvermogen wordt toegevoegd overeenkomstig artikel 1469/4, § 2, met uitzondering van het geval bedoeld in het eerste lid, 1°, b), van diezelfde paragraaf.</p>
---	--

Art. 43 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p>Artikel 1469/9 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Het recht op de verrekenvordering verjaart na drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de echtgenoot kennis heeft van de ontbinding van het huwelijksstelsel, en uiterlijk tien jaar na de ontbinding van het stelsel.</p>
---	---

Art. 44 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p>Artikel 1469/10 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Na de ontbinding van het huwelijksstelsel moet iedere echtgenoot aan de andere alle informatie verschaffen over de samenstelling van zijn aanvangs- en</p>
---	---

	<p>eindvermogen. Hij moet op verzoek bewijsdocumenten voorleggen. Ieder van de echtgenoten kan eisen dat een volledige en waarheidsgetrouwe beschrijving wordt opgemaakt. Op zijn verzoek moet hij voor die beschrijving worden opgeroepen. Hij mag bovendien eisen dat die beschrijving op zijn kosten door een notaris wordt opgemaakt.</p> <p>§ 2. Paragraaf 1 is eveneens van toepassing wanneer een van de echtgenoten de ontbinding van het huwelijk of de vervroegde uitbetaling van de verrekenvordering heeft geëist.</p>
--	--

Art. 45 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/11 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Indien de onmiddellijke betaling van de verrekenvordering de schuldenaar onbillijk belast, met name als hij verplicht zou worden een goed af te staan dat hij nodig heeft om in zijn levensonderhoud te voorzien, kan de rechtbank hem, op zijn verzoek, uitstel voor die betaling verlenen.</p> <p>§ 2. De vordering waarvan de betaling wordt uitgesteld, brengt intrest op.</p> <p>§ 3. De rechtbank kan, op verzoek van de schuldeiser, de schuldenaar verplichten zekerheden te stellen, waarvan hij de aard en het bedrag naar billijkheid bepaalt.</p>

Art. 46 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/12 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Indien een echtgenoot door het bestuur van zijn vermogen de rechten van de andere met betrekking tot de berekening van de verrekenvordering in gevaar brengt, kan deze laatste de vervroegde uitkering van de verrekenvordering eisen. Dat is met name zo in de gevallen die leiden tot de fictieve toevoeging bedoeld in artikel 1469/4, § 2.</p> <p>§ 2. Vanaf de definitieve beslissing die de vraag inwilligt, zijn de echtgenoten aan het stelsel van scheiding van goederen onderworpen.</p>
---	---

Art. 47 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1469/13 Burgerlijk Wetboek</p> <p>De beschrijving bedoeld in de artikelen 1469/2 en 1469/10 kan voor de notaris of onderhands worden opgemaakt. De notariële beschrijving kan worden opgemaakt op grond van verklaringen, voor zover beide echtgenoten hiermee akkoord gaan.</p>
---	---

Art. 48 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p>Titel 5, hoofdstuk 4, afdeling 3 van het Burgerlijk Wetboek</p> <p>“Rechterlijke billijkheidscorrectie”</p>
---	--

Art. 49 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

/	<p style="text-align: center;">Artikel 1474/1 Burgerlijk Wetboek</p> <p>§ 1. Onverminderd paragraaf 2, kan de familierechtbank, wanneer het huwelijk ontbonden is door echtscheiding wegens onherstelbare ontwrichting van het huwelijk tussen de echtgenoten, aan de benadeelde echtgenoot, op zijn verzoek, een vergoeding ten laste van de andere echtgenoot toekennen op voorwaarde dat de</p>
---	--

	<p>omstandigheden sedert het sluiten van de huwelijksovereenkomst van scheiding van goederen of sedert de dag van de eis tot gerechtelijke scheiding van goederen onvoorzien en ongunstig gewijzigd zijn, waardoor het gekozen stelsel, rekening houdend met de vermogensrechtelijke situatie van beide echtgenoten, tot manifest onbillijke gevolgen ten nadele van de verzoekende echtgenoot zou leiden.</p> <p>De toe te kennen vergoeding remedieert deze manifest onbillijke gevolgen en kan niet hoger liggen dan één derde van de nettowaarde van de samengevoegde aanwinsten van de echtgenoten op het tijdstip van ontbinding van hun huwelijk, waarvan vervolgens de nettowaarde van de persoonlijke aanwinsten van de verzoekende echtgenoot moet worden afgetrokken. De aanwinsten van de echtgenoten in de zin van dit lid worden bepaald bij toepassing van de artikelen 1469/1 tot 1469/5.</p> <p>De vordering tot vergoeding wordt behandeld binnen de procedure van vereffening van het huwelijksstelsel.</p> <p>§ 2. Echtgenoten die kiezen voor het stelsel van scheiding van goederen, stellen in hun huwelijksovereenkomst hun akkoord vast over het al dan niet opnemen van dat recht op vergoeding, al of niet met afwijkende modaliteiten.</p> <p>De notaris wijst de echtgenoten op de in het eerste lid bepaalde verplichting en op de juridische gevolgen van hun keuze om het recht op vergoeding op te nemen, al of niet met afwijkende modaliteiten. Op straffe van aansprakelijkheid, vermeldt de notaris de keuze van de echtgenoten uitdrukkelijk in hun huwelijksovereenkomst.</p>
--	--

Art. 50 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p style="text-align: center;">Artikel 1595 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Tussen echtgenoten kan geen koopcontract worden aangegaan, dan in de (vier) volgende gevallen:</p> <p>1° Wanneer een van de echtgenoten aan de andere echtgenoot, van wie hij gerechtelijk gescheiden is, goederen overdraagt tot voldoening van diens rechten;</p> <p>2° Wanneer de overdracht die de man doet aan zijn vrouw, zelfs als hij van haar niet gescheiden is, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van haar vervreemde</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 1595 Burgerlijk Wetboek</p> <p>Tussen echtgenoten kan geen koopcontract worden aangegaan, dan in de (vier) volgende gevallen:</p> <p>1° Wanneer een van de echtgenoten aan de andere echtgenoot, van wie hij gerechtelijk gescheiden is, goederen overdraagt tot voldoening van diens rechten;</p> <p>2° Wanneer de overdracht die de man doet aan zijn vrouw, zelfs als hij van haar niet gescheiden is, een wettige oorzaak heeft, zoals de wederbelegging van haar vervreemde</p>

<p>onroerende goederen of van penningen die haar toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen;</p> <p>3° Wanneer de vrouw aan haar man goederen overdraagt tot betaling van een geldsom die zij hem als huwelijksgoed beloofd heeft, en er geen gemeenschap van goederen is;</p> <p>(4° Wanneer een der echtgenoten op een openbare verkoping of met machtiging van de familierechtbank het aandeel inkoopt van de andere echtgenoot in een goed dat onverdeeld tussen hen is.)</p> <p>Behoudens echter, in deze (vier) gevallen, de rechten van de erfgenamen van de contracterende partijen, indien er onrechtstreeks bevoordeling is.</p>	<p>onroerende goederen of van penningen die haar toebehoren, indien die onroerende goederen of penningen niet in de gemeenschap vallen;</p> <p>3° Wanneer de vrouw aan haar man goederen overdraagt tot betaling van een geldsom die zij hem als huwelijksgoed beloofd heeft, en er geen gemeenschap van goederen is;</p> <p>(4° Wanneer een der echtgenoten op een openbare verkoping of met machtiging van de familierechtbank het aandeel inkoopt van de andere echtgenoot in een goed dat onverdeeld tussen hen is.)</p> <p>Behoudens echter, in deze (vier) gevallen, de rechten van de erfgenamen van de contracterende partijen, indien er onrechtstreeks bevoordeling is.</p>
---	---

Art. 51 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
Artikel 4, eerste lid Wet Kleine Nalatenschappen	Artikel 4, eerste lid Wet Kleine Nalatenschappen
<p>Onverminderd de rechten die artikel 1446 van het Burgerlijk Wetboek toekent aan de langstlevende echtgenoot, heeft ieder van de erfgenamen in de rechte lijn en, in voorkomend geval, de noch uit de echt noch van tafel en bed gescheiden langstlevende echtgenoot het recht tot overneming, naar schatting, hetzij van de woning, bij het overlijden, door de de cujus, zijn echtgenoot of een van zijn afstammelingen betrokken, benevens de stoffering, hetzij van het huis, de meubelen, alsmede van de gronden die de bewoner van het huis persoonlijk en voor eigen rekening in gebruik had, het landbouwmaterieel en de dieren tot de bebouwing dienende of de goederen, de grondstoffen, de beroepsvoorwerpen en andere hulpmiddelen die aan het handels-, ambachts-, of nijverheidsbedrijf zijn verbonden.</p>	<p>Onverminderd de rechten die artikel 1446 die artikel 1389/1 van het Burgerlijk Wetboek toekent aan de langstlevende echtgenoot, heeft ieder van de erfgenamen in de rechte lijn en, in voorkomend geval, de noch uit de echt noch van tafel en bed gescheiden langstlevende echtgenoot het recht tot overneming, naar schatting, hetzij van de woning, bij het overlijden, door de de cujus, zijn echtgenoot of een van zijn afstammelingen betrokken, benevens de stoffering, hetzij van het huis, de meubelen, alsmede van de gronden die de bewoner van het huis persoonlijk en voor eigen rekening in gebruik had, het landbouwmaterieel en de dieren tot de bebouwing dienende of de goederen, de grondstoffen, de beroepsvoorwerpen en andere hulpmiddelen die aan het handels-, ambachts-, of nijverheidsbedrijf zijn verbonden.</p>

Art. 52 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
Artikel 628, 2° Gerechtelijk Wetboek	Artikel 628, 2° Gerechtelijk Wetboek
<p>Tot kennisneming van de vordering is alleen bevoegd:</p> <p>...</p> <p>2° de rechter van de laatste echtelijke verblijfplaats, wanneer het gaat om een</p>	<p>Tot kennisneming van de vordering is alleen bevoegd:</p> <p>...</p> <p>2° de rechter van de laatste echtelijke verblijfplaats, wanneer het gaat om een</p>

vordering als bedoeld in de artikelen (213), 214, 215, 216, 220, 221, 223, 224, 1395, 1420, 1421, 1422, 1426, 1442, 1463 en 1469 van het Burgerlijk Wetboek onverminderd artikel 629bis; ...	vordering als bedoeld in de artikelen (213), 214, 215, 216, 220, 221, 223, 224, 1395, 1420, 1421, 1422, 1426, 1442, 1463 en 1469 1468 van het Burgerlijk Wetboek onverminderd artikel 629bis; ...
---	---

Art. 53 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
Artikel 1253^{quater} Ger.W.	Artikel 1253^{quater} Ger.W.
Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 1253ter/4 en 1253ter/7, wanneer de vorderingen gegrond zijn op de artikelen 214, 215, 216, 221, 223, 1420, 1421, 1426, 1442, 1463 en 1469 van het Burgerlijk Wetboek :	Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 1253ter/4 en 1253ter/7, wanneer de vorderingen gegrond zijn op de artikelen 214, 215, 216, 221, 223, 1420, 1421, 1426, 1442, 1463 en 1469 1468 van het Burgerlijk Wetboek :
a) de rechtbank doet de partijen oproepen en verwijst de partijen, in voorkomend geval, naar de kamers voor minnelijke schikking overeenkomstig artikel 1253ter/1, § 3, tweede lid;	a) de rechtbank doet de partijen oproepen en verwijst de partijen, in voorkomend geval, naar de kamers voor minnelijke schikking overeenkomstig artikel 1253ter/1, § 3, tweede lid;
b) [de griffier geeft aan de beide echtgenoten kennis van de beschikking;	b) de griffier geeft aan de beide echtgenoten kennis van de beschikking;
c) kan, indien de beschikking bij verstek is gewezen, de partij die niet verschenen is, binnen een maand na de kennisgeving bij gerechtsbrief verzet doen bij verzoekschrift ingediend ter griffie van de rechtbank;	c) kan, indien de beschikking bij verstek is gewezen, de partij die niet verschenen is, binnen een maand na de kennisgeving bij gerechtsbrief verzet doen bij verzoekschrift ingediend ter griffie van de rechtbank;
d) is de beschikking vatbaar voor hoger beroep ongeacht het bedrag van de eis : hoger beroep wordt ingesteld binnen een maand na de kennisgeving bij gerechtsbrief;	d) is de beschikking vatbaar voor hoger beroep ongeacht het bedrag van de eis : hoger beroep wordt ingesteld binnen een maand na de kennisgeving bij gerechtsbrief;
e) kan elk der echtgenoten te allen tijde in dezelfde vorm wijziging of intrekking vorderen van de beschikking of het arrest.	e) kan elk der echtgenoten te allen tijde in dezelfde vorm wijziging of intrekking vorderen van de beschikking of het arrest.

Art. 54 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
Artikel 1287 Ger.W.	Artikel 1287 Ger.W.
De echtgenoten die besloten hebben tot echtscheiding door onderlinge toestemming over te gaan, moeten hun wederzijdse rechten waaromtrent zij vrijelijk een vergelijk kunnen treffen, vooraf regelen.	De echtgenoten die besloten hebben tot echtscheiding door onderlinge toestemming over te gaan, moeten hun wederzijdse rechten waaromtrent zij vrijelijk een vergelijk kunnen treffen, vooraf regelen.
Zij kunnen vooraf een boedelbeschrijving doen opmaken overeenkomstig Hoofdstuk II -	Zij kunnen vooraf een boedelbeschrijving doen opmaken overeenkomstig Hoofdstuk II -

Boedelbeschrijving van Boek IV.	Boedelbeschrijving van Boek IV.
<p>In dezelfde akte moeten zij vaststellen wat zij zijn overeengekomen met betrekking tot de uitoefening van de rechten bedoeld in de artikelen 745bis en 915bis van het Burgerlijk Wetboek, voor het geval één van hen zou overlijden voordat het vonnis of het arrest waarbij de echtscheiding wordt uitgesproken in kracht van gewijsde is gegaan.</p> <p>(vierde lid opgeheven)</p> <p>Een letterlijk uittreksel van de akte, waaruit het bestaan van die overeenkomsten blijkt, moet, voor zover zij betrekking heeft op onroerende goederen, overgeschreven worden op het hypotheekkantoor van het rechtsgebied, waarbinnen de goederen gelegen zijn, op de wijze en binnen de termijnen bepaald bij artikel 2 van de hypotheekwet van 16 december 1851, gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1913.</p>	<p>In dezelfde akte moeten zij vaststellen wat zij zijn overeengekomen met betrekking tot de uitoefening van de rechten bedoeld in de artikelen 745bis, 858bis, §§3 en 5 en 915bis van het Burgerlijk Wetboek, voor het geval één van hen zou overlijden voordat het vonnis of het arrest waarbij de echtscheiding wordt uitgesproken in kracht van gewijsde is gegaan.</p> <p>(vierde lid opgeheven)</p> <p>Een letterlijk uittreksel van de akte, waaruit het bestaan van die overeenkomsten blijkt, moet, voor zover zij betrekking heeft op onroerende goederen, overgeschreven worden op het hypotheekkantoor van het rechtsgebied, waarbinnen de goederen gelegen zijn, op de wijze en binnen de termijnen bepaald bij artikel 2 van de hypotheekwet van 16 december 1851, gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1913.</p>

Art. 55 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

<p>Artikel 4, §2 wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister.</p> <p>...</p> <p>§ 2. In het centraal huwelijksvereenkomstenregister worden opgenomen :</p> <p>1° de huwelijksvereenkomsten en de gewijzigde huwelijksvereenkomsten, met aanwijzing van het stelsel met het oog op hun tegenwerpelijckheid aan derden;</p> <p>2° de in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde overeenkomsten met het oog op hun publiciteit;</p> <p>3° de vonnissen en arresten die een wijziging inhouden van het huwelijksvermogensstelsel of van de in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde overeenkomsten met het oog</p>	<p>Artikel 4, §2 wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister.</p> <p>...</p> <p>§ 2. In het centraal huwelijksvereenkomstenregister worden opgenomen :</p> <p>1° de huwelijksvereenkomsten en de gewijzigde huwelijksvereenkomsten, met aanwijzing van het stelsel met het oog op hun tegenwerpelijckheid aan derden;</p> <p>1°/1 de verklaringen van anticipatieve inbreng opgenomen in een akte van eigendomsverkrijging van een onroerend goed overeenkomstig artikel 1452, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, met het oog op hun tegenwerpelijckheid aan derden;</p> <p>2° de in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde overeenkomsten met het oog op hun publiciteit;</p> <p>3° de vonnissen en arresten die een wijziging inhouden van het huwelijksvermogensstelsel of van de in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde overeenkomsten met het oog</p>
---	---

<p>op een volledige kennisgeving aan derden. In voorkomend geval, stelt de rechtbank in het beschikkend gedeelte vast dat het vonnis of arrest onder de toepassing van deze bepaling valt.</p> <p>De wijzigingsakten worden bekendgemaakt door een mededeling in het Belgisch Staatsblad. Deze bekendmaking is niet vereist voor de wijzigingen die betrekking hebben op een beschikking die de wettelijke regels van verdeling van een gemeenschap wijzigt, of een beschikking die een verdelings- of verrekeningsbeding in een stelsel van scheiding van goederen invoert, wijzigt of opheft, of een beschikking die een beding overeenkomstig artikel 1388, lid 2, van het Burgerlijk Wetboek invoert, wijzigt of opheft, of een beschikking die zich beperkt tot de verzaking in onderlinge toestemming tussen de echtgenoten van de schenkingen die zij aan elkaar hebben gedaan of die de ene echtgenoot aan de andere heeft gedaan in het huwelijkscontract.</p> <p>...</p>	<p>op een volledige kennisgeving aan derden. In voorkomend geval, stelt de rechtbank in het beschikkend gedeelte vast dat het vonnis of arrest onder de toepassing van deze bepaling valt.</p> <p>De wijzigingsakten worden bekendgemaakt door een mededeling in het Belgisch Staatsblad. Deze bekendmaking is niet vereist voor de wijzigingen die betrekking hebben op een beschikking die de wettelijke regels van verdeling van een gemeenschap wijzigt, of een beschikking die een verdelings- of verrekeningsbeding in een stelsel van scheiding van goederen invoert, wijzigt of opheft, of een beschikking die een beding overeenkomstig artikel 1388, lid 2, van het Burgerlijk Wetboek invoert, wijzigt of opheft, of een beschikking die zich beperkt tot de verzaking in onderlinge toestemming tussen de echtgenoten van de schenkingen die zij aan elkaar hebben gedaan of die de ene echtgenoot aan de andere heeft gedaan in het huwelijkscontract.</p> <p>...</p>
--	--

<p align="center">Art. 56 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet</p>	
<p align="center">Artikel artikel 6/1, eerste lid wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister.</p> <p>Art. 6/1. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingericht door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de gegevens die inzake huwelijksvereenkomsten, overeenkomsten bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek en vonnissen en arresten bedoeld in artikel 4, § 2, 3°, door de Koninklijke Federatie van het Belgisch notariaat in het centraal huwelijksvereenkomstenregister moeten worden opgenomen, de vorm en de nadere regels van de registratie, de nadere regels inzake de toegang tot het register, de datum van de inwerkingtreding van de verplichting tot registratie van alle huwelijksvereenkomsten, de in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde overeenkomsten en de in artikel 4, § 2, 3°, bedoelde vonnissen en arresten, en het tarief van de kosten.</p>	<p align="center">Artikel artikel 6/1, eerste lid wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksvereenkomstenregister.</p> <p>Art. 6/1. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingericht door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de gegevens die inzake huwelijksvereenkomsten, verklaringen van anticipatieve inbreng bedoeld in artikel 1452, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, overeenkomsten bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek en vonnissen en arresten bedoeld in artikel 4, § 2, 3°, door de Koninklijke Federatie van het Belgisch notariaat in het centraal huwelijksvereenkomstenregister moeten worden opgenomen, de vorm en de nadere regels van de registratie, de nadere regels inzake de toegang tot het register, de datum van de inwerkingtreding van de verplichting tot registratie van alle huwelijksvereenkomsten, de in artikel 1452, § 2, van het Burgerlijk Wetboek bedoelde verklaringen van anticipatieve inbreng, de in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde</p>

<p>De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingericht door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de gegevens die inzake huwelijksovereenkomsten door de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat worden overgezonden ter publicatie in het Belgisch Staatsblad, de nadere regels van de publicatie, de datum van de inwerkingtreding van de verplichting tot publicatie in het Belgisch Staatsblad en de verplichting tot vergoeding.</p>	<p>overeenkomsten en de in artikel 4, § 2, 3°, bedoelde vonnissen en arresten, en het tarief van de kosten.</p> <p>De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingericht door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de gegevens die inzake huwelijksovereenkomsten door de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat worden overgezonden ter publicatie in het Belgisch Staatsblad, de nadere regels van de publicatie, de datum van de inwerkingtreding van de verplichting tot publicatie in het Belgisch Staatsblad en de verplichting tot vergoeding.</p>
--	--

Art. 57 Wet Wijziging Huwelijkvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p style="text-align: center;">Artikel 6/2, eerste lid wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister.</p> <p>Art. 6/2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen inzake de verplichte registratie en bekendmaking van huwelijksovereenkomsten, overeenkomsten bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek en vonnissen en arresten bedoeld in artikel 4, § 2, 3°, opheffen, aanvullen en wijzigen teneinde te voorzien in een uniek registratiesysteem.</p> <p>De krachtens het eerste lid genomen koninklijke besluiten die niet bij wet zijn bekrachtigd op de eerste dag van de vierentwintigste maand na die waarin ze zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, houden op uitwerking te hebben.</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 6/2, eerste lid wet 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister.</p> <p>Art. 6/2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen inzake de verplichte registratie en bekendmaking van huwelijksovereenkomsten, verklaringen van anticipatieve inbreng bedoeld in artikel 1452, § 2, van het Burgerlijk Wetboek, overeenkomsten bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek en vonnissen en arresten bedoeld in artikel 4, § 2, 3°, opheffen, aanvullen en wijzigen teneinde te voorzien in een uniek registratiesysteem.</p> <p>De krachtens het eerste lid genomen koninklijke besluiten die niet bij wet zijn bekrachtigd op de eerste dag van de vierentwintigste maand na die waarin ze zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, houden op uitwerking te hebben.</p>

Art. 58 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 2 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 205bis, §2, 4de lid Burgerlijk Wetboek)

Art. 205bis. § 1. De nalatenschap van de eerststervende echtgenoot, al was hij gescheiden van tafel en bed, is levensonderhoud verschuldigd aan de langstlevende, indien deze ten tijde van het overlijden behoeftig is.

§ 2. De nalatenschap van degene die overleden is zonder nakomelingen achter te laten is levensonderhoud verschuldigd aan de bloedverwanten in opgaande lijn van de erflater die ten tijde van het overlijden of door het overlijden behoeftig zijn. Dit levensonderhoud wordt toegekend ofwel in de vorm van een maandelijks lijfrente vastgesteld zoals de rente, in voorkomend geval, verschuldigd tijdens het leven van de erflater in toepassing van artikel 205 zou zijn vastgesteld, ofwel in de vorm van een kapitaal dat overeenstemt met de gekapitaliseerde waarde van deze lijfrente.

Het bedrag van het levensonderhoud toegekend in de vorm van een kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente kan nooit één vierde van de massa bedoeld in artikel 922 overschrijden per opgaande lijn van bloedverwanten.

Het bedrag van het kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente wordt bepaald rekening houdende met de levensverwachting van de schuldeiser die volgt uit de Belgische prospectieve sterftetafels die jaarlijks worden gepubliceerd door het Federaal Planbureau en met de gemiddelde rentevoeten over het laatste jaar van de lineaire obligaties waarvan de maturiteit kleiner is dan de levensverwachting van de schuldeiser. De in aanmerking te nemen rentevoeten worden toegepast na aftrek van de roerende voorheffing en mogen niet lager zijn dan 0 % per jaar.

De minister van Justitie bepaalt jaarlijks op 1 juli, op voorstel van het Federaal Planbureau, twee tabellen, een voor mannen en een voor vrouwen, die toelaten om het bedrag van het kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente te berekenen op de wijze zoals voorgeschreven in het derde lid. Deze tabellen worden ieder jaar in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Artikel 2 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 205bis, §2, 4de lid Burgerlijk Wetboek)

Art. 205bis. § 1. De nalatenschap van de eerststervende echtgenoot, al was hij gescheiden van tafel en bed, is levensonderhoud verschuldigd aan de langstlevende, indien deze ten tijde van het overlijden behoeftig is.

§ 2. De nalatenschap van degene die overleden is zonder nakomelingen achter te laten is levensonderhoud verschuldigd aan de bloedverwanten in opgaande lijn van de erflater die ten tijde van het overlijden of door het overlijden behoeftig zijn. Dit levensonderhoud wordt toegekend ofwel in de vorm van een maandelijks lijfrente vastgesteld zoals de rente, in voorkomend geval, verschuldigd tijdens het leven van de erflater in toepassing van artikel 205 zou zijn vastgesteld, ofwel in de vorm van een kapitaal dat overeenstemt met de gekapitaliseerde waarde van deze lijfrente.

Het bedrag van het levensonderhoud toegekend in de vorm van een kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente kan nooit één vierde van de massa bedoeld in artikel 922 overschrijden per opgaande lijn van bloedverwanten.

Het bedrag van het kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente wordt bepaald rekening houdende met de levensverwachting van de schuldeiser die volgt uit de Belgische prospectieve sterftetafels die jaarlijks worden gepubliceerd door het Federaal Planbureau en met de gemiddelde rentevoeten over het laatste jaar van de lineaire obligaties waarvan de maturiteit kleiner is dan de levensverwachting van de schuldeiser. De in aanmerking te nemen rentevoeten worden toegepast na aftrek van de roerende voorheffing en mogen niet lager zijn dan 0 % per jaar.

De minister van Justitie bepaalt jaarlijks, op voorstel van het Federaal Planbureau, twee tabellen, een voor mannen en een voor vrouwen, die toelaten om het bedrag van het kapitaal of de gekapitaliseerde waarde van de lijfrente te berekenen op de wijze zoals voorgeschreven in het derde lid. Met uitzondering van de eerste tabellen, worden deze tabellen, ieder jaar, op 1 juli bepaald. Ze

<p>§ 3. De uitkering tot onderhoud is een last van de nalatenschap. Zij wordt opgebracht door alle erfgenamen en, zo nodig, door de bijzondere legatarissen, naar evenredigheid van hetgeen zij genieten.</p> <p>Indien echter de overledene verklaard heeft dat bepaalde legaten bij voorkeur boven de andere moeten worden voldaan, dragen die legaten in de uitkering tot onderhoud slechts bij voor zover de inkomsten van de andere daartoe niet voldoende zijn.</p> <p>§ 4. Indien het levensonderhoud niet als kapitaal uit de nalatenschap wordt genomen, wordt aan de rechthebbende voldoende zekerheid verschaft om de uitkering van het onderhoud te waarborgen.</p> <p>§ 5. De termijn waarbinnen de uitkering tot onderhoud gevorderd moet worden, is een jaar, te rekenen van het overlijden.</p> <p>§ 6. De nalatenschap is van de in §§ 1 en 2 bedoelde verplichting vrijgesteld indien de eiser onwaardig is om tot deze nalatenschap te komen, ongeacht of hij daadwerkelijk tot de nalatenschap geroepen is of niet.</p>	<p>worden elk jaar in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.</p> <p>§ 3. De uitkering tot onderhoud is een last van de nalatenschap. Zij wordt opgebracht door alle erfgenamen en, zo nodig, door de bijzondere legatarissen, naar evenredigheid van hetgeen zij genieten.</p> <p>Indien echter de overledene verklaard heeft dat bepaalde legaten bij voorkeur boven de andere moeten worden voldaan, dragen die legaten in de uitkering tot onderhoud slechts bij voor zover de inkomsten van de andere daartoe niet voldoende zijn.</p> <p>§ 4. Indien het levensonderhoud niet als kapitaal uit de nalatenschap wordt genomen, wordt aan de rechthebbende voldoende zekerheid verschaft om de uitkering van het onderhoud te waarborgen.</p> <p>§ 5. De termijn waarbinnen de uitkering tot onderhoud gevorderd moet worden, is een jaar, te rekenen van het overlijden.</p> <p>§ 6. De nalatenschap is van de in §§ 1 en 2 bedoelde verplichting vrijgesteld indien de eiser onwaardig is om tot deze nalatenschap te komen, ongeacht of hij daadwerkelijk tot de nalatenschap geroepen is of niet.</p>
---	---

<p align="center">Art. 59 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet</p>	
<p>Ingevoegd Artikel 2/1 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 353-16, eerste lid, 1°, van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 353-16. (Onder voorbehoud van de rechten van de overlevende echtgenoot op de gehele nalatenschap van een geadopteerde die zonder nakomelingen is overleden en de rechten die de langstlevende wettelijk samenwonende geniet, wordt de nalatenschap als volgt geregeld :)</p> <p>1° de artikelen 747 en 915 zijn niet van toepassing;</p> <p>2° bij gebreke van beschikkingen onder levenden of bij testament, keren de goederen die door de bloedverwanten in de opgaande lijn van de geadopteerde of door de adoptanten geschonken dan wel uit hun nalatenschap verkregen zijn en nog in natura aanwezig zijn in de nalatenschap van de geadopteerde, terug</p>	<p>Ingevoegd Artikel 2/1 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 353-16, eerste lid, 1°, van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 353-16. (Onder voorbehoud van de rechten van de overlevende echtgenoot op de gehele nalatenschap van een geadopteerde die zonder nakomelingen is overleden en de rechten die de langstlevende wettelijk samenwonende geniet, wordt de nalatenschap als volgt geregeld :)</p> <p>1° artikel 747 is niet van toepassing;</p> <p>2° bij gebreke van beschikkingen onder levenden of bij testament, keren de goederen die door de bloedverwanten in de opgaande lijn van de geadopteerde of door de adoptanten geschonken dan wel uit hun nalatenschap verkregen zijn en nog in natura aanwezig zijn in de nalatenschap van de geadopteerde, terug naar die bloedverwanten in de opgaande lijn of</p>

<p>naar die bloedverwanten in de opgaande lijn of adoptanten of naar hun erfgenamen in de nederdalende lijn, onder verplichting om in de schulden bij te dragen en onder voorbehoud van de verkregen rechten van derden; wanneer de goederen verkocht zijn, wordt dit recht uitgeoefend op de prijs, indien deze nog niet is betaald of niet is vermengd met de massa;</p> <p>3° de overige goederen van de geadopteerde worden in twee gelijke helften verdeeld tussen de oorspronkelijke en de adoptieve familie.</p> <p>In de oorspronkelijke familie is deze nalatenschap onderworpen aan de regels van boek III, titel I. In de adoptieve familie komt zij uitsluitend toe aan de adoptant of bij helft aan ieder van de adoptanten of aan hun erfgenamen in de nederdalende lijn. Indien een van de adoptanten overleden is zonder erfgenamen in de nederdalende lijn, erven de andere adoptant of zijn erfgenamen in de nederdalende lijn de gehele nalatenschap. Indien in een van deze families niemand tot de helft van de nalatenschap geroepen is of de erfgenamen allen de nalatenschap verwerpen, vallen alle overige goederen van de geadopteerde aan de andere familie toe.</p>	<p>adoptanten of naar hun erfgenamen in de nederdalende lijn, onder verplichting om in de schulden bij te dragen en onder voorbehoud van de verkregen rechten van derden; wanneer de goederen verkocht zijn, wordt dit recht uitgeoefend op de prijs, indien deze nog niet is betaald of niet is vermengd met de massa;</p> <p>3° de overige goederen van de geadopteerde worden in twee gelijke helften verdeeld tussen de oorspronkelijke en de adoptieve familie.</p> <p>In de oorspronkelijke familie is deze nalatenschap onderworpen aan de regels van boek III, titel I. In de adoptieve familie komt zij uitsluitend toe aan de adoptant of bij helft aan ieder van de adoptanten of aan hun erfgenamen in de nederdalende lijn. Indien een van de adoptanten overleden is zonder erfgenamen in de nederdalende lijn, erven de andere adoptant of zijn erfgenamen in de nederdalende lijn de gehele nalatenschap. Indien in een van deze families niemand tot de helft van de nalatenschap geroepen is of de erfgenamen allen de nalatenschap verwerpen, vallen alle overige goederen van de geadopteerde aan de andere familie toe.</p>
---	--

Art. 60 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

<p align="center">Wijziging artikel 28 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p align="center">(Wijziging 843/1 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 843/1. § 1. De schenking die oorspronkelijk voor inbreng vatbaar is, kan later van inbreng worden vrijgesteld, door een overeenkomst die tussen de schenker en de begiftigde wordt gesloten.</p> <p>§ 2. De schenking die oorspronkelijk bij vooruitmaking en buiten erfdeel of met vrijstelling van inbreng is gedaan, kan later aan inbreng worden onderworpen, door een overeenkomst die tussen de schenker en de begiftigde wordt gesloten.</p> <p>§ 3. De overeenkomst die deze modaliteit van de schenking wijzigt, zoals bedoeld in de paragrafen 1 en 2, wordt opgesteld in de vorm van een beschikking onder de levenden.</p>	<p align="center">Wijziging artikel 28 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p align="center">(Wijziging 843/1 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 843/1. § 1. De schenking die oorspronkelijk voor inbreng vatbaar is, kan later van inbreng worden vrijgesteld, door een overeenkomst die tussen de schenker en de begiftigde wordt gesloten.</p> <p>§ 2. De schenking die oorspronkelijk bij vooruitmaking en buiten erfdeel of met vrijstelling van inbreng is gedaan, kan later aan inbreng worden onderworpen, door een overeenkomst die tussen de schenker en de begiftigde wordt gesloten.</p> <p>§ 3. De overeenkomst die deze modaliteit van de schenking wijzigt, zoals bedoeld in de paragrafen 1 en 2, wordt opgesteld in de vorm van een beschikking onder de levenden. De artikelen 1100/5 en 1100/6 zijn niet van toepassing op deze overeenkomst</p>
--	---

<p>§ 4. De schenker kan de aard van de schenking als zijnde voor inbreng vatbaar of als vooruitmaking ook bij testament wijzigen. In dat geval is de begiftigde slechts door deze wijziging gebonden indien hij ze na het overlijden van de schenker aanvaardt. Deze aanvaarding blijft zonder invloed op de uitoefening van het keuzerecht van de begiftigde in de nalatenschap van de schenker.</p> <p>§ 5. De gift wordt overeenkomstig de regels bepaald in artikel 922/1, aangerekend op de datum van de overeenkomst bedoeld in paragraaf 3 of, indien de wijziging bij testament gebeurt, op de datum van het overlijden van de schenker.</p>	<p>§ 4. De schenker kan de aard van de schenking als zijnde voor inbreng vatbaar of als vooruitmaking ook bij testament wijzigen. In dat geval is de begiftigde slechts door deze wijziging gebonden indien hij ze na het overlijden van de schenker aanvaardt. Deze aanvaarding blijft zonder invloed op de uitoefening van het keuzerecht van de begiftigde in de nalatenschap van de schenker.</p> <p>§ 5. De gift wordt overeenkomstig de regels bepaald in artikel 922/1, aangerekend op de datum van de overeenkomst bedoeld in paragraaf 3 of, indien de wijziging bij testament gebeurt, op de datum van het overlijden van de schenker.</p>
--	--

Art. 61 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Wijziging artikel 38 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 858 van het Burgerlijk Wetboek)</p>	<p>Wijziging artikel 38 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 858 van het Burgerlijk Wetboek)</p>
<p>Art. 858. § 1. Onverminderd paragraaf 5, geschiedt de inbreng in waarde niettegenstaande elk andersluidend beding, hetzij door mindere ontvangst, hetzij door de betaling aan de massa van de waarde van het geschonken of het gelegateerde goed. De inbreng door mindere ontvangst gebeurt hetzij door vooruitneming, hetzij door verrekening op het aandeel van de mede-erfgenaar schuldenaar.</p> <p>Indien de inbreng door mindere ontvangst geschiedt door vooruitneming, nemen de mede-erfgenaamen aan wie de inbreng verschuldigd is, een deel van gelijke waarde vooraf uit de massa van de nalatenschap. De vooruitnemingen geschieden, zoveel mogelijk, in goederen van gelijke aard, gelijke hoedanigheid en gelijke deugdelijkheid als het voorwerp van de ingebrachte giften.</p> <p>Na deze vooruitnemingen worden uit hetgeen in de massa overblijft, zoveel gelijke kavels samengesteld als er deelhebbende erfgenamen of deelhebbende staken zijn.</p> <p>Indien de inbreng geschiedt door aanrekening op het aandeel van de mede-erfgenaar schuldenaar, dooft de schuld uit door schuldvermenging. Indien het in te brengen bedrag het aandeel van de mede-erfgenaar overtreft, geschiedt de inbreng door betaling van het overschot aan de massa. Indien de</p>	<p>Art. 858. § 1. Onverminderd paragraaf 6, geschiedt de inbreng in waarde niettegenstaande elk andersluidend beding, hetzij door mindere ontvangst, hetzij door de betaling aan de massa van de waarde van het geschonken of het gelegateerde goed. De inbreng door mindere ontvangst gebeurt hetzij door vooruitneming, hetzij door verrekening op het aandeel van de mede-erfgenaar schuldenaar.</p> <p>Indien de inbreng door mindere ontvangst geschiedt door vooruitneming, nemen de mede-erfgenaamen aan wie de inbreng verschuldigd is, een deel van gelijke waarde vooraf uit de massa van de nalatenschap. De vooruitnemingen geschieden, zoveel mogelijk, in goederen van gelijke aard, gelijke hoedanigheid en gelijke deugdelijkheid als het voorwerp van de ingebrachte giften.</p> <p>Na deze vooruitnemingen worden uit hetgeen in de massa overblijft, zoveel gelijke kavels samengesteld als er deelhebbende erfgenamen of deelhebbende staken zijn.</p> <p>Indien de inbreng geschiedt door aanrekening op het aandeel van de mede-erfgenaar schuldenaar, dooft de schuld uit door schuldvermenging. Indien het in te brengen bedrag het aandeel van de mede-erfgenaar overtreft, geschiedt de inbreng door betaling van het overschot aan de massa. Indien de</p>

<p>mede-erfgenaar zelf een schuldvordering ten laste van de massa heeft, wordt het op zijn aandeel in te brengen bedrag slechts aangerekend ten belope van het saldo dat na schuldvergelijking aan de massa toekomt.</p> <p>§ 2. De inbreng van legaten geschiedt volgens de intrinsieke waarde van het gelegateerde goed op de dag van het openvallen van de nalatenschap.</p> <p>§ 3. De inbreng van schenkingen geschiedt volgens de intrinsieke waarde van het geschonken goed op de dag van de schenking, geïndexeerd vanaf deze dag tot op de dag van het overlijden, in functie van de index der consumptieprijzen van de maand van het overlijden van de schenker, met als basisindex deze van de maand waarin de schenking werd gedaan. Er wordt geen rekening gehouden met de vruchten die het geschonken goed heeft opgebracht tussen de dag van de schenking en deze van het overlijden van de beschikker, noch met het voordeel dat de begiftigde heeft gehaald uit het genot van het goed tijdens deze periode.</p> <p>Van het eerste lid wordt afgeweken wanneer de begiftigde het recht om te beschikken over de volle eigendom van het geschonken goed niet vanaf de dag van de schenking had. In dat geval, geschiedt de inbreng volgens de waarde van het geschonken goed op de dag van het overlijden van de beschikker, indien de begiftigde het recht om te beschikken over de volle eigendom verkrijgt op het ogenblik van het overlijden. Indien de begiftigde het recht om over de volle eigendom te beschikken verkrijgt op een datum na het overlijden, geschiedt de inbreng volgens de waarde van het geschonken goed op de dag van het overlijden, verminderd met de waarde van de lasten die de uitoefening van het beschikkingsrecht over de volle eigendom verhinderen. Indien de begiftigde het recht om over de volle eigendom te beschikken verkrijgt op een datum na de schenking, doch voor het overlijden van de beschikker, geschiedt de inbreng volgens de waarde van het geschonken goed op deze datum, geïndexeerd vanaf deze dag tot de dag van het overlijden overeenkomstig het eerste lid.</p> <p>§ 4. De intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking is deze vermeld in de akte of uitgedrukt op de dag van de schenking, behoudens indien zij manifest onredelijk is gelet op de staat en de toestand van het goed op de dag van de schenking.</p> <p>§ 5. De intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking vermeld in de akte of uitgedrukt op de dag van de schenking, geldt voor iedere erfgenaar die ze aanvaard heeft in</p>	<p>mede-erfgenaar zelf een schuldvordering ten laste van de massa heeft, wordt het op zijn aandeel in te brengen bedrag slechts aangerekend ten belope van het saldo dat na schuldvergelijking aan de massa toekomt.</p> <p>§ 2. De inbreng van legaten geschiedt volgens de intrinsieke waarde van het gelegateerde goed op de dag van het openvallen van de nalatenschap.</p> <p>§ 3. De inbreng van schenkingen geschiedt volgens de intrinsieke waarde van het geschonken goed op de dag van de schenking, geïndexeerd vanaf deze dag tot op de dag van het overlijden, in functie van de index der consumptieprijzen van de maand van het overlijden van de schenker, met als basisindex deze van de maand waarin de schenking werd gedaan. Er wordt geen rekening gehouden met de vruchten die het geschonken goed heeft opgebracht tussen de dag van de schenking en deze van het overlijden van de beschikker, noch met het voordeel dat de begiftigde heeft gehaald uit het genot van het goed tijdens deze periode.</p> <p>Van het eerste lid wordt afgeweken wanneer de begiftigde het recht om te beschikken over de volle eigendom van het geschonken goed niet vanaf de dag van de schenking had. In dat geval, geschiedt de inbreng volgens de waarde van het geschonken goed op de dag van het overlijden van de beschikker, indien de begiftigde het recht om te beschikken over de volle eigendom verkrijgt op het ogenblik van het overlijden. Indien de begiftigde het recht om over de volle eigendom te beschikken verkrijgt op een datum na het overlijden, geschiedt de inbreng volgens de waarde van het geschonken goed op de dag van het overlijden, verminderd met de waarde van de lasten die de uitoefening van het beschikkingsrecht over de volle eigendom verhinderen. Indien de begiftigde het recht om over de volle eigendom te beschikken verkrijgt op een datum na de schenking, doch voor het overlijden van de beschikker, geschiedt de inbreng volgens de waarde van het geschonken goed op deze datum, geïndexeerd vanaf deze dag tot de dag van het overlijden overeenkomstig het eerste lid.</p> <p>§ 4. De intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking is deze vermeld in de akte of uitgedrukt op de dag van de schenking, behoudens indien zij manifest onredelijk is gelet op de staat en de toestand van het goed op de dag van de schenking.</p> <p>§ 5. De intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking vermeld in de akte of uitgedrukt op de dag van de schenking, geldt voor iedere erfgenaar die ze aanvaard heeft in</p>
---	---

<p>de akte of bij een latere overeenkomst gesloten met de schenker en de begiftigde.</p> <p>De schenker en de begiftigde kunnen overeenkomen dat de inbreng van een schenking bedoeld in paragraaf 3, tweede lid, zal geschieden volgens de intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking, geïndexeerd zoals bepaald in paragraaf 3, eerste lid. Deze waarde geldt voor iedere erfgenaam die ze aanvaard heeft in de akte of bij een latere overeenkomst gesloten met de schenker en de begiftigde.</p> <p>De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van toepassing op de aanvaarding waarvan sprake in het eerste en het tweede lid.</p> <p>De in het eerste en het tweede lid bedoelde verklaring van de erfgenamen ontnemt hen niet het recht om inkorting te vragen overeenkomstig de artikelen 920 tot 928.</p> <p>§ 6. De erfgenaam die tot de inbreng is gehouden, heeft de mogelijkheid om zijn verplichting uit te voeren door het geschonken goed in natura in te brengen, voor zover dit hem nog toebehoort en dit vrij is van elke last of bezetting, waarmee het nog niet bezwaard was ten tijde van de schenking.</p> <p>Deze inbreng geeft aanleiding tot de betaling van een opleg ten laste van de massa, indien de waarde van het goed dat in natura wordt ingebracht de in te brengen waarde zoals bepaald in paragraaf 3 overschrijdt. Indien de waarde van het goed dat in natura wordt ingebracht lager is dan de in te brengen waarde, is een opleg verschuldigd aan de massa, ten laste van de erfgenaam die tot inbreng is gehouden.</p> <p>...</p>	<p>de akte of bij een latere overeenkomst gesloten met de schenker en de begiftigde.</p> <p>De schenker en de begiftigde kunnen overeenkomen dat de inbreng van een schenking bedoeld in paragraaf 3, tweede lid, zal geschieden volgens de intrinsieke waarde van het goed op de dag van de schenking, geïndexeerd zoals bepaald in paragraaf 3, eerste lid. Deze waarde geldt voor iedere erfgenaam die ze aanvaard heeft in de akte of bij een latere overeenkomst gesloten met de schenker en de begiftigde.</p> <p>De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van toepassing op de overeenkomst waarvan sprake in het tweede lid en de aanvaarding waarvan sprake in het eerste en het tweede lid.</p> <p>De in het eerste en het tweede lid bedoelde verklaring van de erfgenamen ontnemt hen niet het recht om inkorting te vragen overeenkomstig de artikelen 920 tot 928.</p> <p>§ 6. De erfgenaam die tot de inbreng is gehouden, heeft de mogelijkheid om zijn verplichting uit te voeren door het geschonken goed in natura in te brengen, voor zover dit hem nog toebehoort en dit vrij is van elke last of bezetting, waarmee het nog niet bezwaard was ten tijde van de schenking.</p> <p>Deze inbreng geeft aanleiding tot de betaling van een opleg ten laste van de massa, indien de waarde van het goed dat in natura wordt ingebracht de in te brengen waarde zoals bepaald in paragraaf 3 overschrijdt. Indien de waarde van het goed dat in natura wordt ingebracht lager is dan de in te brengen waarde, is een opleg verschuldigd aan de massa, ten laste van de erfgenaam die tot inbreng is gehouden.</p> <p>§ 7. Dit artikel is van toepassing niettegenstaande elk andersluidend beding, tenzij in de gevallen waarin dergelijk beding door de wet wordt toegelaten.</p>
---	---

Art. 62 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Wijziging artikel 39 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 858bis. § 1. De giften gedaan aan de langstlevende echtgenoot of de langstlevende</p>	<p>Wijziging artikel 39 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 858bis. § 1. De giften gedaan aan de langstlevende echtgenoot of de langstlevende</p>

<p>wettelijk samenwonende zijn niet vatbaar voor inbreng.</p> <p>§ 2. Noch de langstlevende echtgenoot, noch de langstlevende wettelijk samenwonende kan de inbreng eisen van giften die aan andere erfgenamen zijn gedaan, ongeacht of deze giften tussen de andere erfgenamen aan inbreng zijn onderworpen of daarvan zijn vrijgesteld.</p> <p>§ 3. Bij overlijden van de schenker ontvangt de langstlevende echtgenoot echter het vruchtgebruik van de goederen die de schenker heeft geschonken en waarvan hij zich het vruchtgebruik heeft voorbehouden, op voorwaarde dat de echtgenoot op het tijdstip van de schenking al die hoedanigheid heeft.</p> <p>De artikelen 745quater tot 745septies zijn op dat vruchtgebruik van toepassing.</p> <p>§ 4. De langstlevende wettelijk samenwonende ontvangt bij overlijden van de schenker het vruchtgebruik van het onroerend goed dat tijdens het samenwonen het gezin tot gemeenschappelijke verblijfplaats diende en van de daarin aanwezige huisraad, indien de schenker die goederen heeft geschonken terwijl hij zich het vruchtgebruik ervan had voorbehouden en op voorwaarde dat de wettelijk samenwonende op het tijdstip van de schenking al die hoedanigheid had.</p> <p>Artikel 745octies, § 3, is op dat vruchtgebruik van toepassing.</p> <p>...</p>	<p>wettelijk samenwonende zijn niet vatbaar voor inbreng.</p> <p>§ 2. Noch de langstlevende echtgenoot, noch de langstlevende wettelijk samenwonende kan de inbreng eisen van giften die aan andere erfgenamen zijn gedaan, ongeacht of deze giften tussen de andere erfgenamen aan inbreng zijn onderworpen of daarvan zijn vrijgesteld.</p> <p>§ 3. Bij overlijden van de schenker ontvangt de langstlevende echtgenoot die tot de nalatenschap komt echter het vruchtgebruik van de goederen die de schenker heeft geschonken en waarvan hij zich het vruchtgebruik heeft voorbehouden, op voorwaarde dat de echtgenoot op het tijdstip van de schenking al die hoedanigheid heeft en dat de schenker de titularis van dit vruchtgebruik is gebleven tot de dag van zijn overlijden.</p> <p>De artikelen 745ter tot 745septies zijn op dat vruchtgebruik van toepassing.</p> <p>§ 4. De langstlevende wettelijk samenwonende die tot de nalatenschap komt ontvangt bij overlijden van de schenker het vruchtgebruik van het onroerend goed dat tijdens het samenwonen het gezin tot gemeenschappelijke verblijfplaats diende en van het daarin aanwezige huisraad, indien de schenker zich bij de schenking van deze goederen het vruchtgebruik ervan had voorbehouden, en op voorwaarde dat de wettelijk samenwonende op het tijdstip van de schenking al die hoedanigheid had en dat de schenker de titularis van dit vruchtgebruik is gebleven tot de dag van zijn overlijden.</p> <p>Artikel 745octies, § 3, is op dat vruchtgebruik van toepassing.</p> <p>§ 5. Bij het overlijden van de schenker ontvangt de langstlevende echtgenoot die tot de nalatenschap komt het vruchtgebruik van het onroerend goed dat tijdens het samenwonen het gezin tot gemeenschappelijke verblijfplaats diende en van het daarin aanwezige huisraad, op voorwaarde dat de schenker zich bij de schenking van die goederen het vruchtgebruik ervan had voorbehouden, dat de echtgenoot op het tijdstip van de schenking met de schenker wettelijk samenwoonde en dat de schenker de titularis van dit vruchtgebruik is gebleven tot de dag van zijn overlijden.</p> <p>De artikelen 745ter tot 745septies zijn op dat vruchtgebruik van toepassing</p>
--	--

§ 5. De echtgenoot of de wettelijk samenwonende kan aan dat vruchtgebruik verzaken. De artikelen 1100/2 tot 1100/5 zijn van toepassing op die verzaking wanneer ze plaatsvindt bij leven van de schenker.

§ 6. De echtgenoot of de wettelijk samenwonende kan aan dat vruchtgebruik verzaken. De artikelen 1100/2 tot **1100/6** zijn van toepassing op die verzaking wanneer ze plaatsvindt bij leven van de schenker.

Art. 63 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Invoeging artikel 39/1 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Invoeging artikel 858ter van het Burgerlijk Wetboek)

...

Invoeging artikel 39/1 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Invoeging artikel 858ter van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 858ter. Wanneer de langstlevende echtgenoot recht heeft op het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap, wordt dat vruchtgebruik vastgesteld zoals bepaald in de volgende leden.

Het vruchtgebruik zoals bedoeld in het eerste lid bezwaart de goederen die op de dag van het overlijden aanwezig waren.

Dat vruchtgebruik bezwaart eveneens, onder de voorwaarden bepaald in artikel 858bis, de goederen die door de overledene zijn geschonken en waarvan hij zich het vruchtgebruik had voorbehouden.

Dat vruchtgebruik bezwaart eveneens, onder de voorwaarden en overeenkomstig de nadere regels bepaald in titel II, hoofdstuk III, de andere door de overledene geschonken goederen voor zover de langstlevende echtgenoot de inkorting ervan kan vragen of genieten.

In afwijking van het tweede lid, bezwaart dat vruchtgebruik, onder de voorwaarden en overeenkomstig de modaliteiten bepaald in titel II, hoofdstuk III, de door de overledene gelegateerde goederen enkel voor zover de langstlevende echtgenoot de inkorting ervan kan vragen of genieten.

Art. 64 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 40 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 859 van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 859. § 1. Om de gelijke behandeling van de mede-erfgenamen in de verdeling te verzekeren, wordt de vaststaande schuld die een mede-erfgenaar tegenover de massa heeft, in de te verdelen massa ingebracht. De regels betreffende de inbreng van giften zijn in beginsel van toepassing op de inbreng van schulden.

§ 2. De inbreng van de schulden geschiedt derhalve hetzij door mindere ontvangst, hetzij door betaling van het verschuldigde bedrag aan de massa.

Indien de inbreng door mindere ontvangst geschiedt door vooruitneming, nemen de mede-erfgenamen aan wie de inbreng verschuldigd is, een gelijk bedrag vooraf uit de massa van de nalatenschap.

Indien de inbreng geschiedt door aanrekening op het aandeel van de mede-erfgenaamschuldenaar, dan dooft de schuld uit door schuldvermenging. Indien het in te brengen bedrag het aandeel van de mede-erfgenaar overtreft, blijft de mede-erfgenaar het saldo verschuldigd met toepassing van de voorwaarden en termijnen die voor de oorspronkelijke schuld golden. Indien de mede-erfgenaar zelf een schuldvordering ten laste van de massa heeft, wordt zijn schuld slechts op zijn aandeel aangerekend ten belope van het saldo dat na schuldvergelijking aan de massa toekomt.

§ 3. Tenzij ze betrekking heeft op de prijs van verkochte goederen uit de onverdeeldheid, is de schuld pas opeisbaar vanaf het sluiten van de verdelingsverrichtingen. De mede-erfgenaamschuldenaar kan echter beslissen om de schuld eerder te voldoen.

§ 4. De interesten op de schuld lopen door zoals oorspronkelijk was bedongen of beslist. Indien geen interest was bedongen of opgelegd, dan lopen de interesten van rechtswege vanaf het overlijden, aan de wettelijke rentevoet. Indien de schuld tijdens de onverdeeldheid is ontstaan, lopen de interesten van rechtswege

Wijziging artikel 39 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 859 van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 859. § 1. Om de gelijke behandeling van de mede-erfgenamen in de verdeling te verzekeren, wordt de vaststaande schuld die een mede-erfgenaar tegenover de massa heeft, in de te verdelen massa ingebracht. **De regels betreffende de wijze van inbreng van schenkingen zijn van toepassing op de inbreng van schulden, met uitzondering van de regels betreffende de waardering van schenkingen.**

§ 2. De inbreng van de schulden geschiedt derhalve hetzij door mindere ontvangst, hetzij door betaling van het verschuldigde bedrag aan de massa.

Indien de inbreng door mindere ontvangst geschiedt door vooruitneming, nemen de mede-erfgenamen aan wie de inbreng verschuldigd is, een gelijk bedrag vooraf uit de massa van de nalatenschap.

Indien de inbreng geschiedt door aanrekening op het aandeel van de mede-erfgenaamschuldenaar, dan dooft de schuld uit door schuldvermenging. Indien het in te brengen bedrag het aandeel van de mede-erfgenaar overtreft, blijft de mede-erfgenaar het saldo verschuldigd met toepassing van de voorwaarden en termijnen die voor de oorspronkelijke schuld golden. Indien de mede-erfgenaar zelf een schuldvordering ten laste van de massa heeft, wordt zijn schuld slechts op zijn aandeel aangerekend ten belope van het saldo dat na schuldvergelijking aan de massa toekomt.

§ 3. Tenzij ze betrekking heeft op de prijs van verkochte goederen uit de onverdeeldheid, is de schuld pas opeisbaar vanaf het sluiten van de verdelingsverrichtingen. De mede-erfgenaamschuldenaar kan echter beslissen om de schuld eerder te voldoen.

§ 4. De interesten op de schuld lopen door zoals oorspronkelijk was bedongen of beslist. Indien geen interest was bedongen of opgelegd, dan lopen de interesten van rechtswege vanaf het overlijden, aan de wettelijke rentevoet. Indien de schuld tijdens de onverdeeldheid is ontstaan, lopen de interesten van rechtswege

vanaf de datum van opeisbaarheid, aan de wettelijke rentevoet.

vanaf de datum van opeisbaarheid, aan de wettelijke rentevoet.

Art. 65 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 47 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Vervanging artikel 914 van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 914. § 1. Het deel van de nalatenschap dat overeenkomstig artikel 913 aan de kinderen wordt voorbehouden, kan enkel met vruchtgebruik ten voordele van de langstlevende echtgenoot worden bezwaard zoals hierna bepaald :

1° indien de langstlevende echtgenoot gerechtigd is op het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap, bezwaard dit vruchtgebruik zowel het voorbehouden erfdeel van de kinderen als het beschikbaar gedeelte van de nalatenschap;

2° indien de langstlevende echtgenoot slechts gerechtigd is op het vruchtgebruik van een deel van de nalatenschap, bezwaard dit vruchtgebruik bij voorrang het beschikbaar gedeelte en slechts voor het overschot het voorbehouden erfdeel van de kinderen;

3° indien de langstlevende echtgenoot slechts gerechtigd is op het vruchtgebruik van bepaalde goederen van de nalatenschap en die goederen, als gevolg van de verdeling, worden toegewezen aan de kinderen, mogen die kinderen van de legatarissen van wie het legaat niet door vruchtgebruik ten voordele van de langstlevende echtgenoot is bezwaard, een compensatie eisen. Die compensatie is hun verschuldigd in de vorm van een kapitaal dat overeenstemt met de waarde van het vruchtgebruik die, in voorkomend geval, wordt bepaald zoals aangegeven in artikel 745sexies, § 3.

§ 2. Indien de langstlevende wettelijk samenwonende gerechtigd is op het vruchtgebruik van bepaalde goederen van de nalatenschap en die goederen, als gevolg van de verdeling, worden toegewezen aan de kinderen, mogen die kinderen van de legatarissen van wie het legaat niet door vruchtgebruik ten voordele van de langstlevende wettelijk samenwonende is bezwaard, een compensatie eisen. Die compensatie is hun verschuldigd in de vorm van een kapitaal dat overeenstemt met de

Wijziging artikel 47 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Vervanging artikel 914 van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 914. § 1. Het deel van de nalatenschap dat overeenkomstig artikel 913 aan de kinderen is voorbehouden wordt enkel bezwaard met vruchtgebruik ten voordele van de langstlevende echtgenoot wanneer hij recht heeft op het vruchtgebruik van de gehele nalatenschap en in de mate als bepaald in artikel 858ter.

§ 2. In alle andere gevallen wordt het voorbehouden erfdeel van de kinderen enkel binnen onderstaande grenzen met dat vruchtgebruik bezwaard:

1° wanneer de rechten van de langstlevende echtgenoot werden beperkt tot het vruchtgebruik van een breukdeel van de nalatenschap, bezwaard dat vruchtgebruik eerst het saldo van het beschikbaar deel nadat hierop de giften werden aangerekend zoals bepaald in artikel 922/1, § 3. Indien dat saldo niet volstaat om de langstlevende echtgenoot te voldoen in de hem toegekende rechten van vruchtgebruik, wordt het saldo van het vruchtgebruik dat hem toekomt ten laste gelegd van het voorbehouden erfdeel dat aan de kinderen is toegekend, elk voor een gelijk deel;

2° wanneer de rechten van de langstlevende echtgenoot werden beperkt tot het gedeelte zoals bepaald in artikel 915bis, § 1, bezwaard dat vruchtgebruik eerst het saldo van het beschikbaar deel nadat hierop de giften werden aangerekend zoals bepaald in artikel 922/1, § 3. Indien dat saldo niet volstaat om de langstlevende echtgenoot in zijn rechten van vruchtgebruik te voldoen, kan hij de inkorting eisen van de op het beschikbaar deel aangerekende giften, in de volgorde zoals bepaald in artikel 923. Die inkorting gebeurt overeenkomstig het bepaalde in artikel 920;

3° wanneer de rechten van de langstlevende echtgenoot werden beperkt tot het vruchtgebruik van bepaalde goederen van de

waarde van het vruchtgebruik die, in voorkomend geval, wordt bepaald zoals aangegeven in artikel 745sexies, § 3.

nalatenschap en die goederen, door de verdeling, aan de kinderen zijn toegewezen, kunnen de kinderen een compensatie voor de last van dat vruchtgebruik vorderen, in de mate waarin dit hun recht op een voorbehouden erfdeel van de nalatenschap bezwaart.

In het geval bedoeld in het eerste lid, 2°, kan de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik waarvan hij de inkorting niet kan verkrijgen, hetzij omwille van artikel 915bis, § 2/1 hetzij omdat hij aan de vordering tot inkorting heeft verzaakt, niet ten laste van het voorbehouden erfdeel van de kinderen leggen.

De compensatie bedoeld in het eerste lid, 3°, komt ten laste van de begunstigen van de op het beschikbaar deel aan te rekenen legaten, zoals bepaald in artikel 922/1, § 3, alsook van de kinderen zelf in de mate waarin zij, naast hun voorbehouden erfdeel, in de goederen van de nalatenschap ook een deel of het geheel van het saldo van het beschikbaar deel ontvangen. Zij dragen allen de last van deze compensatie in verhouding tot de waarde van de goederen die zij ontvangen, met uitzondering van het voorbehouden erfdeel van de kinderen.

De globale compensatie is gelijk aan de gekapitaliseerde waarde van het vruchtgebruik van de langstlevende echtgenoot, bepaald overeenkomstig artikel 745sexies, § 3.

§ 3. Wanneer de langstlevende wettelijke samenwonende recht heeft op het vruchtgebruik van bepaalde goederen van de nalatenschap en die goederen, door de verdeling, zijn toegewezen aan de kinderen, kunnen zij een compensatie vorderen voor de last van dat vruchtgebruik, in de mate waarin dit hun recht op een voorbehouden erfdeel van de nalatenschap bezwaart.

Die compensatie komt ten laste van de begunstigen van de op het beschikbaar deel aangerekende legaten zoals bepaald in artikel 922/1, § 3, alsook van de kinderen zelf voor zover zij, naast hun voorbehouden erfdeel, in de goederen van de nalatenschap ook het saldo van het beschikbaar deel geheel of gedeeltelijk ontvangen. Zij dragen allen de last van deze compensatie in verhouding tot de waarde van de goederen die zij ontvangen, behoudens het reservatair erfdeel van de kinderen.

De globale compensatie is gelijk aan de gekapitaliseerde waarde van het vruchtgebruik van de langstlevende wettelijke samenwonende, bepaald overeenkomstig artikel 745sexies, § 3.

Art. 66 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 49 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 915bis van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 915bis. § 1. Niettegenstaande elke andersluidende bepaling verkrijgt de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik van de helft van de massa bedoeld in artikel 922.

§ 2. Giften bij akte onder de levenden of bij testament mogen niet tot gevolg hebben dat de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik of het recht op huur verliest van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap het gezin tot voornaamste woning diende en van het daarin aanwezige huisraad.

In geval van feitelijke scheiding van de echtgenoten heeft dit vruchtgebruik of dit recht op huur betrekking op het onroerend goed waarin de echtgenoten hun laatste echtelijke verblijfplaats hadden gevestigd en op het daarin aanwezige huisraad, op voorwaarde dat de langstlevende echtgenoot daar is blijven wonen of tegen zijn wil verhinderd werd dat te doen en de toewijzing van dit vruchtgebruik of dit recht op huur voldoet aan de eis van billijkheid.

Dat vruchtgebruik wordt toegerekend op het vruchtgebruik dat de langstlevende echtgenoot verkrijgt ingevolge § 1, evenwel zonder daartoe beperkt te zijn.

§ 2/1. In elk geval, kan de langstlevende echtgenoot niet de inkorting vragen van de schenkingen gedaan door de overledene op een tijdstip waarop de echtgenoot deze hoedanigheid niet had, niettegenstaande de opname ervan in de massa bedoeld in artikel 922. Evenmin kan hij voordeel genieten van de inkorting van dergelijke schenkingen gevraagd door de afstammelingen van de overledene.

§ 3. De rechten bedoeld in paragrafen 1 en 2 kunnen bij testament aan de langstlevende echtgenoot worden ontnomen, indien de echtgenoten op de dag van het overlijden sinds meer dan zes maanden gescheiden leefden en indien de erflater of de langstlevende echtgenoot, bij een gerechtelijke akte, als eiser of als verweerder, ofwel een afzonderlijk verblijf had gevorderd, ofwel een vordering tot

Wijziging artikel 49 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 915bis van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 915bis. § 1. Niettegenstaande elke andersluidende bepaling verkrijgt de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik van de helft van de massa bedoeld in artikel 922.

§ 2. Giften bij akte onder de levenden of bij testament mogen niet tot gevolg hebben dat de langstlevende echtgenoot het vruchtgebruik of het recht op huur verliest van het onroerend goed dat bij het openvallen van de nalatenschap het gezin tot voornaamste woning diende en van het daarin aanwezige huisraad.

In geval van feitelijke scheiding van de echtgenoten heeft dit vruchtgebruik of dit recht op huur betrekking op het onroerend goed waarin de echtgenoten hun laatste echtelijke verblijfplaats hadden gevestigd en op het daarin aanwezige huisraad, op voorwaarde dat de langstlevende echtgenoot daar is blijven wonen of tegen zijn wil verhinderd werd dat te doen en de toewijzing van dit vruchtgebruik of dit recht op huur voldoet aan de eis van billijkheid.

Dat vruchtgebruik wordt toegerekend op het vruchtgebruik dat de langstlevende echtgenoot verkrijgt ingevolge § 1, evenwel zonder daartoe beperkt te zijn.

§ 2/1. In elk geval, kan de langstlevende echtgenoot niet de inkorting vragen van de schenkingen gedaan door de overledene op een tijdstip waarop de echtgenoot deze hoedanigheid niet had, niettegenstaande de opname ervan in de massa bedoeld in artikel 922. Evenmin kan hij voordeel genieten van de inkorting van dergelijke schenkingen gevraagd door de afstammelingen van de overledene.

§ 3. De rechten bedoeld in paragrafen 1 en 2 kunnen bij testament aan de langstlevende echtgenoot worden ontnomen, indien de echtgenoten op de dag van het overlijden sinds meer dan zes maanden gescheiden leefden en indien de erflater of de langstlevende echtgenoot, bij een gerechtelijke akte, als eiser of als verweerder, ofwel een afzonderlijk verblijf had gevorderd, ofwel een vordering tot

<p>echtscheiding op grond van artikel 229 had ingeleid, en voor zover de echtgenoten na die akte niet opnieuw zijn gaan samenwonen.</p> <p>In het geval bedoeld in het eerste lid, houdt de aanstelling van een algemene legataris een weerlegbaar vermoeden in van de wil om de langstlevende echtgenoot deze rechten te ontnemen.</p> <p>Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing indien de echtgenoten de overeenkomst bedoeld in artikel 1287, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek tot stand hebben gebracht. Deze overeenkomst heeft uitwerking vanaf de neerlegging van het verzoekschrift tot echtscheiding, tenzij de partijen in de overeenkomst hebben bepaald dat deze uitwerking heeft vanaf de ondertekening.</p> <p>§ 4. Wanneer de langstlevende echtgenoot opkomt samen met erfgenamen aan wie de wet een voorbehouden erfdeel toekent, wordt zijn voorbehouden erfdeel overeenkomstig artikel 914 bij voorrang op het beschikbaar deel aangerekend, en slechts voor het overschot op het voorbehouden erfdeel van de mede-erfgenamen.</p> <p>§ 5. Van het bepaalde in dit artikel kan worden afgeweken in het geval als bedoeld in artikel 1388, tweede lid.</p>	<p>echtscheiding op grond van artikel 229 had ingeleid, en voor zover de echtgenoten na die akte niet opnieuw zijn gaan samenwonen.</p> <p>In het geval bedoeld in het eerste lid, houdt de aanstelling van een algemene legataris een weerlegbaar vermoeden in van de wil om de langstlevende echtgenoot deze rechten te ontnemen.</p> <p>Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing indien de echtgenoten de overeenkomst bedoeld in artikel 1287, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek tot stand hebben gebracht. Deze overeenkomst heeft uitwerking vanaf de neerlegging van het verzoekschrift tot echtscheiding, tenzij de partijen in de overeenkomst hebben bepaald dat deze uitwerking heeft vanaf de ondertekening.</p> <p>[§4 Opgeheven]</p> <p>§4. Van het bepaalde in dit artikel kan worden afgeweken in het geval als bedoeld in artikel 1388, tweede lid.</p>
--	---

<p align="center">Art. 67 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet</p>	
<p align="center">Wijziging artikel 52 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p align="center">(Wijziging artikel 918 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 918. § 1. De inkorting van schenkingen kan niet worden gevraagd door de erfgenamen aan wie de wet een voorbehouden erfdeel toekent die verzaakt hebben aan de vordering tot inkorting van de desbetreffende schenking, door middel van een eenzijdige verklaring, in de schenkingsakte of naderhand. De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van overeenkomstige toepassing op deze verzaking, onverminderd het eenzijdig karakter van de verzaking.</p> <p>De erfgenamen die hebben verzaakt aan de vordering tot inkorting kunnen geen voordeel meer genieten van de inkorting die door anderen zou worden gevraagd.</p>	<p align="center">Wijziging artikel 52 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p align="center">(Wijziging artikel 918 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 918. § 1. De inkorting van schenkingen kan niet worden gevraagd door de erfgenamen aan wie de wet een voorbehouden erfdeel toekent die verzaakt hebben aan de vordering tot inkorting van de desbetreffende schenking, door middel van een eenzijdige verklaring, in de schenkingsakte of naderhand. De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van overeenkomstige toepassing op deze verzaking, onverminderd het eenzijdig karakter van de verzaking.</p> <p>De erfgenamen die hebben verzaakt aan de vordering tot inkorting kunnen geen voordeel meer genieten van de inkorting die door anderen zou worden gevraagd.</p>

<p>§ 2. Niettegenstaande de verzaking aan de vordering tot inkorting bedoeld in paragraaf 1, wordt de waarde van de goederen die het voorwerp uitmaken van de schenking opgenomen in de massa bedoeld in artikel 922.</p> <p>De verzaking aan de vordering tot inkorting kan niet tot gevolg hebben dat de andere giften een grotere inkorting zouden ondergaan dan de inkorting die zij zouden hebben ondergaan bij afwezigheid van dergelijke verzaking.</p> <p>§ 3. De verzaking aan de vordering tot inkorting heeft, in voorkomend geval, geen uitwerking ten aanzien van de voor inbreng vatbare aard van de schenking.</p> <p>§ 4. De verzaking aan de vordering tot inkorting wordt, ongeacht de nadere voorwaarden ervan, geacht geen gift te zijn. Dit vermoeden is onweerlegbaar.</p>	<p>§ 2. Niettegenstaande de verzaking aan de vordering tot inkorting bedoeld in paragraaf 1, wordt de waarde van de goederen die het voorwerp uitmaken van de schenking opgenomen in de massa bedoeld in artikel 922.</p> <p>De verzaking aan de vordering tot inkorting kan niet tot gevolg hebben dat de andere giften een grotere inkorting zouden ondergaan dan de inkorting die zij zouden hebben ondergaan bij afwezigheid van dergelijke verzaking.</p> <p>§ 3. De verzaking aan de vordering tot inkorting heeft, in voorkomend geval, geen uitwerking ten aanzien van de voor inbreng vatbare aard van de schenking.</p> <p>[§ 4 opgeheven]</p>
--	---

Art. 68 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p style="text-align: center;">Wijziging artikel 54 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p style="text-align: center;">(Wijziging artikel 920 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 920.§ 1. Beschikkingen, hetzij onder de levenden, hetzij ter zake des doods, die het beschikbaar gedeelte overschrijden, kunnen na het opvallen van de erfenis tot dat gedeelte ingekort worden.</p> <p>§ 2. Niettegenstaande elk andersluidend beding en behoudens het in artikel 915bis, § 2, bedoelde geval van het voorbehouden erfdeel geschiedt de inkorting enkel in waarde. Zij kan evenwel in natura geschieden op vraag van de begiftigde.</p> <p>§ 3. De beschikkingen, hetzij onder de levenden, hetzij wegens overlijden, die enkel voor het vruchtgebruik moeten worden ingekort maar die betrekking hebben op andere goederen dan die welke worden bedoeld in artikel 915bis, § 2, worden eveneens ingekort in waarde. De vergoeding voor de inkorting is gelijk aan de gekapitaliseerde waarde van dit vruchtgebruik op de dag van het overlijden; ze wordt berekend door de bepalingen van de artikelen 745sexies, § 3, en 745quinquies, § 4, naar analogie toe te passen.</p>	<p style="text-align: center;">Wijziging artikel 54 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p style="text-align: center;">(Wijziging artikel 920 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 920.§ 1. Beschikkingen, hetzij onder de levenden, hetzij ter zake des doods, die het beschikbaar gedeelte overschrijden, kunnen na het opvallen van de erfenis tot dat gedeelte ingekort worden.</p> <p>§ 2. Niettegenstaande elk andersluidend beding en behoudens het in artikel 915bis, § 2, bedoelde geval van het voorbehouden erfdeel geschiedt de inkorting enkel in waarde. Zij kan evenwel in natura geschieden op vraag van de begiftigde.</p> <p>§ 3. De beschikkingen, hetzij onder de levenden, hetzij wegens overlijden, die enkel voor het vruchtgebruik moeten worden ingekort maar die betrekking hebben op andere goederen dan die welke worden bedoeld in artikel 915bis, § 2, worden eveneens ingekort in waarde. De vergoeding voor de inkorting is gelijk aan de gekapitaliseerde waarde van dit vruchtgebruik op de dag van het overlijden; ze wordt berekend door de bepalingen van de artikelen 745sexies, § 3, en 745quinquies, § 3, naar analogie toe te passen.</p>

§ 4. In afwijking van paragraaf 2 geschiedt de inkorting van legaten in natura wanneer de begiftigde geen erfgenaam is.	§ 4. In afwijking van paragraaf 2 geschiedt de inkorting in volle of blote eigendom van legaten in natura wanneer de begiftigde geen erfgenaam is.
---	---

Art. 69 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Wijziging artikel 58 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 925 van het Burgerlijk Wetboek)</p>	<p>Wijziging artikel 58 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 925 van het Burgerlijk Wetboek)</p>
<p>Art. 925. Wanneer de waarde van de schenkingen onder de levenden het beschikbaar gedeelte overschrijdt of daarmee gelijk is, vervallen alle beschikkingen bij testament bedoeld in artikel 920, § 2, tweede lid.</p>	<p>Art. 925. Wanneer de waarde van de schenkingen onder de levenden het beschikbaar gedeelte overschrijdt of daarmee gelijk is, vervallen alle beschikkingen bij testament bedoeld in artikel 920, § 4.</p>

Art. 70 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet	
<p>Wijziging artikel 63 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 1100/1 van het Burgerlijk Wetboek)</p>	<p>Wijziging artikel 63 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake</p> <p>(Wijziging artikel 1100/1 van het Burgerlijk Wetboek)</p>
<p>Art. 1100/1. § 1. Men kan geen erfkeuze maken omtrent een nalatenschap die nog niet is opengevallen, noch enige verbintenis aangaan of enige overeenkomst sluiten omtrent de attributen van de hoedanigheid van erfgenaam of legataris, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald. Evenmin kan men enig beding maken of enige overeenkomst sluiten betreffende de toekomstige nalatenschap van een derde, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>Aldus is elke overeenkomst met betrekking tot de erfkeuze, tot het principe of de nadere regels van de inbreng, alsook tot het principe of de nadere regels van de inkorting betreffende een nalatenschap die nog niet is opengevallen, verboden, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>§ 2. Overeenkomsten of bedingen onder kosteloze titel betreffende de eigen toekomstige nalatenschap van een partij kunnen evenmin worden gesloten of</p>	<p>Art. 1100/1. § 1. Men kan geen erfkeuze maken omtrent een nalatenschap die nog niet is opengevallen, noch enige verbintenis aangaan of enige overeenkomst sluiten omtrent de attributen van de hoedanigheid van erfgenaam of legataris, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald. Evenmin kan men enig beding maken of enige overeenkomst sluiten betreffende de toekomstige nalatenschap van een derde, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>Aldus is elke overeenkomst met betrekking tot de erfkeuze, tot het principe of de nadere regels van de inbreng, alsook tot het principe of de nadere regels van de inkorting betreffende een nalatenschap die nog niet is opengevallen, verboden, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>§ 2. Overeenkomsten of bedingen onder kosteloze titel betreffende de eigen toekomstige nalatenschap van een partij kunnen evenmin worden gesloten of</p>

<p>opgemaakt, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>§ 3. Overeenkomsten of bedingen onder bezwarende titel betreffende de eigen toekomstige nalatenschap van een partij kunnen wel geldig worden gesloten of opgemaakt in de vorm van een notariële akte wanneer zij onder bijzondere titel zijn, tenzij in de gevallen waarin de wet dit uitdrukkelijk verbiedt. Een overeenkomst of beding is onder bijzondere titel, wanneer de overeenkomst of het beding niet de algemeenheid van de goederen betreft die de partij bij zijn overlijden zal nalaten, en evenmin een evenredig deel van de goederen die de partij zal nalaten, noch al zijn onroerende goederen, al zijn roerende goederen, of een evenredig deel van al zijn onroerende goederen of van al zijn roerende goederen bij zijn overlijden.</p> <p>Overeenkomsten of bedingen onder bezwarende titel betreffende de eigen toekomstige nalatenschap van een partij die de algemeenheid van de goederen betreffen die de partij bij zijn overlijden zal nalaten, of een evenredig deel van de goederen die de partij zal nalaten, of al zijn onroerende goederen, al zijn roerende goederen, of een evenredig deel van al zijn onroerende goederen of van al zijn roerende goederen bij zijn overlijden, zijn niet toegelaten, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>(Wijziging artikel 1100/3 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/3. Elke erfovereenkomst die niet door de wet is toegelaten, is absoluut nietig.</p> <p>Hetzelfde geldt voor de overeenkomsten opgesteld met miskening van artikel 1100/5 en, in het geval het een overeenkomst bedoeld in artikel 1100/7 betreft, met miskening van deze bepaling.</p> <p>[...]</p>	<p>opgemaakt, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>§ 3. Overeenkomsten of bedingen onder bezwarende titel betreffende de eigen toekomstige nalatenschap van een partij die de algemeenheid van de goederen betreffen die de partij bij zijn overlijden zal nalaten, of een gedeelte van de goederen die de partij zal nalaten, of al zijn onroerende goederen, al zijn roerende goederen, of een gedeelte van al zijn onroerende goederen of van al zijn roerende goederen bij zijn overlijden, zijn niet toegelaten, tenzij in de gevallen bij de wet bepaald.</p> <p>§ 4. Overeenkomsten of bedingen onder bezwarende titel zijn altijd toegelaten, als ze onder bijzondere titel zijn gesloten of gemaakt, zelfs als ze de toekomstige nalatenschap van een partij betreffen, en zelfs als die partij zich het recht voorbehoudt om tijdens zijn leven over het voorwerp van die overeenkomst of dat beding te beschikken. Een overeenkomst of beding is onder bijzondere titel, wanneer de overeenkomst of het beding niet de algemeenheid van de goederen betreft die de partij bij zijn overlijden zal nalaten, en evenmin een gedeelte van de goederen die de partij zal nalaten, noch al zijn onroerende goederen, al zijn roerende goederen, of een gedeelte van al zijn onroerende goederen of van al zijn roerende goederen bij zijn overlijden.</p> <p>De artikelen 1100/5 en 1100/6 zijn niet van toepassing op de erfovereenkomsten in deze paragraaf vermeld.</p> <p>(Wijziging artikel 1100/3 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/3. Elke erfovereenkomst die niet door de wet is toegelaten, is absoluut nietig.</p> <p>Hetzelfde geldt voor de overeenkomsten opgesteld met miskening van artikel 1100/5 en, in het geval het een overeenkomst bedoeld in artikel 1100/7 betreft, met miskening van deze bepaling.</p> <p>Wanneer het gaat om een overeenkomst inzake de eigen toekomstige nalatenschap van een partij, verandert de nietigheid bedoeld in het eerste en tweede lid evenwel in een relatieve nietigheid op de dag van het overlijden van die partij, onder voorbehoud van de miskening van de vereiste opgelegd door artikel 1100/5, § 1, die behept blijft met een absolute nietigheid.</p>
--	--

<p align="center">(Wijziging artikel 1100/4 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/4. § 1. De erfovereenkomst heeft, in hoofde van de ondertekenaar, niet de vervroegde aanvaarding van de nalatenschap waarop zij betrekking heeft tot gevolg.</p> <p>§ 2. Elke erfovereenkomst toegelaten door de wet bindt degene die tot de nalatenschap komt bij plaatsvervulling van de ondertekenaar.</p> <p>§ 3. Ingeval de erfovereenkomst in hoofde van de ondertekenaars een verzaking aan rechten in een niet opengevallen nalatenschap tot gevolg heeft, kan deze verzaking door de verzaker worden herroepen in de volgende gevallen :</p> <p>1° indien de begunstigde van de verzaking een aanslag op het leven van de verzaker heeft gepleegd;</p> <p>2° indien hij zich tegenover hem heeft schuldig gemaakt aan mishandelingen, misdrijven of grove beledigingen.</p> <p>Behoudens andersluidend beding in de overeenkomst, heeft de herroeping enkel gevolgen ten aanzien van de verzaking verricht door de verzaker ten voordele van de begunstigde.</p> <p>De herroeping heeft nooit van rechtswege plaats. De eis tot herroeping moet ingesteld worden binnen een jaar, te rekenen van de dag van het feit waarvan de verzaker de begunstigde van de verzaking beschuldigt of van de dag waarop het feit de verzaker bekend kon zijn en uiterlijk op de dag van de afsluiting van de vereffening-verdeling van de nalatenschap.</p> <p>[...]</p>	<p align="center">(Wijziging artikel 1100/4 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/4. § 1. De erfovereenkomst heeft, in hoofde van de ondertekenaar, niet de vervroegde aanvaarding van de nalatenschap waarop zij betrekking heeft tot gevolg.</p> <p>§ 2. Elke erfovereenkomst toegelaten door de wet bindt degene die tot de nalatenschap komt bij plaatsvervulling van de ondertekenaar.</p> <p>§ 3. Ingeval de erfovereenkomst in hoofde van de ondertekenaars een verzaking aan rechten in een niet opengevallen nalatenschap tot gevolg heeft, kan deze verzaking door de verzaker worden herroepen in de volgende gevallen :</p> <p>1° indien de begunstigde van de verzaking een aanslag op het leven van de verzaker heeft gepleegd;</p> <p>2° indien hij zich tegenover hem heeft schuldig gemaakt aan mishandelingen, misdrijven of grove beledigingen.</p> <p>Behoudens andersluidend beding in de overeenkomst, heeft de herroeping enkel gevolgen ten aanzien van de verzaking verricht door de verzaker ten voordele van de begunstigde.</p> <p>De herroeping heeft nooit van rechtswege plaats. De eis tot herroeping moet ingesteld worden binnen een jaar, te rekenen van de dag van het feit waarvan de verzaker de begunstigde van de verzaking beschuldigt of van de dag waarop het feit de verzaker bekend kon zijn en uiterlijk op de dag van de afsluiting van de vereffening-verdeling van de nalatenschap.</p> <p>§ 4. Elke verzaking aan rechten in een niet opengevallen nalatenschap die voortvloeit uit een door de wet toegelaten erfovereenkomst wordt, ongeacht de nadere voorwaarden ervan, geacht geen gift te zijn. Dit vermoeden is onweerlegbaar.</p>
<p align="center">(Wijziging artikel 1100/5 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/5. § 1. Elke erfovereenkomst wordt in een notariële akte opgenomen.</p> <p>§ 2. Het ontwerp van overeenkomst wordt door de instrumenterende notaris aan elke partij meegedeeld. De instrumenterende notaris legt tegelijk een vergadering vast waarop de inhoud van de overeenkomst en de gevolgen ervan aan alle partijen worden toegelicht. Bij die gelegenheid informeert hij elke partij over de mogelijkheid een aparte raadsman te kiezen of een individueel onderhoud met hem te hebben.</p>	<p align="center">(Wijziging artikel 1100/5 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/5. § 1. Elke erfovereenkomst wordt in een notariële akte opgenomen.</p> <p>§ 2. Het ontwerp van overeenkomst wordt door de instrumenterende notaris aan elke partij meegedeeld. De instrumenterende notaris legt tegelijk een vergadering vast waarop de inhoud van de overeenkomst en de gevolgen ervan aan alle partijen worden toegelicht. Bij die gelegenheid informeert hij elke partij over de mogelijkheid een aparte raadsman te kiezen of een individueel onderhoud met hem te hebben.</p>

<p>Op de gezamenlijke, door hem te beleggen vergadering wijst hij nogmaals op die mogelijkheid.</p> <p>Deze vergadering kan pas worden gehouden na verloop van een termijn van vijftien dagen die ingaat op de dag waarop het ontwerp van overeenkomst wordt meegedeeld. De overeenkomst kan niet worden ondertekend vóór het verstrijken van een termijn van één maand die ingaat vanaf de dag waarop die vergadering heeft plaatsgevonden. Elke partij kan een beroep doen op een andere notaris, die haar zal bijstaan bij het verlijden van de akte.</p> <p>De datum van verzending van het ontwerp van de overeenkomst en de datum waarop de in het eerste lid bedoelde vergadering heeft plaatsgevonden, worden in de overeenkomst vermeld.</p> <p>Er kan niet worden afgeweken van de in het tweede lid bedoelde termijnen, zelfs niet met instemming van de partijen.</p> <p>§ 3. De paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op de overeenkomst opgelegd door artikel 1287, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek. Paragraaf 2 is niet van toepassing op schenkingen bij huwelijkscontract aan de echtgenoten en aan de kinderen die uit het huwelijk zullen worden geboren, bedoeld in de artikelen 1081 tot 1090.</p> <p>(Wijziging artikel 1100/7 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/7. § 1. Op ieder ogenblik kan een ouder, samen met al zijn of haar vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, een globale erfovereenkomst opstellen. Deze overeenkomst stelt het bestaan vast van een evenwicht tussen deze vermoedelijke erfgenamen, rekening houdende met onder meer de schenkingen die de ouder hen respectievelijk heeft toegestaan vóór de overeenkomst, als voorschot op erfdeel of bij vooruitmaking, met de schenkingen toegekend in de overeenkomst zelf en, in voorkomend geval, met de situatie van elk van de vermoedelijke erfgenamen.</p> <p>Teneinde dit evenwicht vast te stellen, kunnen de partijen overeenkomen dat andere voordelen die voordien of in de overeenkomst zelf aan de vermoedelijke erfgenamen zijn toegekend, met schenkingen worden gelijkgesteld.</p> <p>De overeenkomst kan eveneens één of meerdere vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn toebedelen door middel van een schuldvordering ten laste van de uitdrukkelijk in de overeenkomst aangeduide partijen.</p>	<p>Op de gezamenlijke, door hem te beleggen vergadering wijst hij nogmaals op die mogelijkheid.</p> <p>Deze vergadering kan pas worden gehouden na verloop van een termijn van vijftien dagen die ingaat op de dag waarop het ontwerp van overeenkomst wordt meegedeeld. De overeenkomst kan niet worden ondertekend vóór het verstrijken van een termijn van één maand die ingaat vanaf de dag waarop die vergadering heeft plaatsgevonden. Elke partij kan een beroep doen op een andere notaris, die haar zal bijstaan bij het verlijden van de akte.</p> <p>De datum van verzending van het ontwerp van de overeenkomst en de datum waarop de in het eerste lid bedoelde vergadering heeft plaatsgevonden, worden in de overeenkomst vermeld.</p> <p>Er kan niet worden afgeweken van de in het tweede lid bedoelde termijnen, zelfs niet met instemming van de partijen.</p> <p>§ 3. De paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op de overeenkomst opgelegd door artikel 1287, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek. Paragraaf 2 is niet van toepassing op schenkingen bij huwelijkscontract aan de echtgenoten en aan de kinderen die uit het huwelijk zullen worden geboren, bedoeld in de artikelen 1081 tot 1100.</p> <p>(Wijziging artikel 1100/7 van het Burgerlijk Wetboek)</p> <p>Art. 1100/7. § 1. Op ieder ogenblik kan een ouder, samen met al zijn of haar vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, een globale erfovereenkomst opstellen. Deze overeenkomst stelt het bestaan vast van een evenwicht tussen deze vermoedelijke erfgenamen, rekening houdende met onder meer de schenkingen die de ouder hen respectievelijk heeft toegestaan vóór de overeenkomst, als voorschot op erfdeel of bij vooruitmaking, met de schenkingen toegekend in de overeenkomst zelf en, in voorkomend geval, met de situatie van elk van de vermoedelijke erfgenamen.</p> <p>Teneinde dit evenwicht vast te stellen, kunnen de partijen overeenkomen dat andere voordelen die voordien of in de overeenkomst zelf aan de vermoedelijke erfgenamen zijn toegekend, met schenkingen worden gelijkgesteld.</p> <p>De overeenkomst kan eveneens één of meerdere vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn toebedelen door middel van een schuldvordering ten laste van de uitdrukkelijk in de overeenkomst aangeduide partijen.</p>
--	--

De overeenkomst vermeldt het geheel van de huidige en vroegere schenkingen en voordelen waarmee rekening wordt gehouden en vermeldt hoe de partijen dit evenwicht hebben opgevat en aanvaard.

§ 2. Eveneens kunnen de ouders gezamenlijk, op ieder ogenblik, samen met al hun respectievelijke vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, de erfovereenkomst bedoeld in paragraaf 1 opstellen.

In dit geval, kan het evenwicht tussen de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn bedoeld in paragraaf 1 worden bereikt rekening houdende met onder meer het geheel van schenkingen en voordelen respectievelijk toegekend door ieder van de beschikkers.

§ 3. De schenkingen toegekend in de overeenkomst bedoeld in dit artikel door een ouder of door de ouders gezamenlijk worden beheerst door het gemeen recht inzake schenkingen, inzonderheid wat de bekwaamheid tot schenken en ontvangen betreft.

§ 4. Elke vermoedelijke erfgenaam in rechte nederdalende lijn van de beschikker kan erin toestemmen dat zijn eigen kinderen in zijn plaats worden toebedeeld. In die hypothese omvat de overeenkomst alle kinderen van de vermoedelijke erfgenaam in rechte nederdalende lijn die verzaakt om persoonlijk te worden toebedeeld.

In de nalatenschap van de vermoedelijke erfgenaam in rechte nederdalende lijn die heeft toegestemd dat zijn eigen kinderen in zijn plaats worden toebedeeld, worden de door hen van de beschikker verkregen goederen behandeld alsof ze deze rechtstreeks van hun ouder hebben verkregen.

§ 5. Onverminderd het evenwicht bedoeld in paragraaf 1 tussen de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn die de overeenkomst ondertekenen, mag de beschikker eveneens, in de overeenkomst, een of meerdere kinderen van zijn echtgenoot of wettelijk samenwonende partner toebedelen.

§ 6. De toestemming van de partijen in de overeenkomst brengt de verzaking mee, in hoofde van elk van hen, aan de vordering tot inkorting en aan het verzoek tot inbreng met betrekking tot de giften waarop de overeenkomst betrekking heeft. Dit wordt vermeld in de overeenkomst.

Evenwel brengt de toestemming van de minderjarige niet de gevolgen bepaald in het eerste lid met zich mee, ten aanzien van

De overeenkomst vermeldt het geheel van de huidige en vroegere schenkingen en voordelen waarmee rekening wordt gehouden en vermeldt hoe de partijen dit evenwicht hebben opgevat en aanvaard.

§ 2. Eveneens kunnen de ouders gezamenlijk, op ieder ogenblik, samen met al hun respectievelijke vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, de erfovereenkomst bedoeld in paragraaf 1 opstellen.

In dit geval, kan het evenwicht tussen de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn bedoeld in paragraaf 1 worden bereikt rekening houdende met onder meer het geheel van schenkingen en voordelen respectievelijk toegekend door ieder van de beschikkers.

§ 3. De schenkingen toegekend in de overeenkomst bedoeld in dit artikel door een ouder of door de ouders gezamenlijk worden beheerst door het gemeen recht inzake schenkingen, inzonderheid wat de bekwaamheid tot schenken en ontvangen betreft.

§ 4. Elke vermoedelijke erfgenaam in rechte nederdalende lijn van de beschikker kan erin toestemmen dat zijn eigen kinderen in zijn plaats worden toebedeeld. In die hypothese omvat de overeenkomst alle kinderen van de vermoedelijke erfgenaam in rechte nederdalende lijn die verzaakt om persoonlijk te worden toebedeeld.

In de nalatenschap van de vermoedelijke erfgenaam in rechte nederdalende lijn die heeft toegestemd dat zijn eigen kinderen in zijn plaats worden toebedeeld, worden de door hen van de beschikker verkregen goederen behandeld alsof ze deze rechtstreeks van hun ouder hebben verkregen.

§ 5. Onverminderd het evenwicht bedoeld in paragraaf 1 tussen de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn die de overeenkomst ondertekenen, mag de beschikker eveneens, in de overeenkomst, een of meerdere kinderen van zijn echtgenoot of wettelijk samenwonende partner toebedelen.

§ 6. De toestemming van de partijen in de overeenkomst brengt de verzaking mee, in hoofde van elk van hen, aan de vordering tot inkorting en aan het verzoek tot inbreng met betrekking tot de giften waarop de overeenkomst betrekking heeft. Dit wordt vermeld in de overeenkomst.

Evenwel brengt de toestemming van de minderjarige niet de gevolgen bepaald in het eerste lid met zich mee, ten aanzien van

<p>schenken bedoeld in de overeenkomst toegekend aan zijn vermoedelijke mede-erfgenamen, hoewel de toestemming van de vermoedelijke mede-erfgenamen deze gevolgen met zich meebrengt, met betrekking tot de schenkingen bedoeld in de overeenkomst, toegekend aan de minderjarige.</p> <p>Niettegenstaande de verzaking aan de vordering tot inkorting bedoeld in het eerste lid, wordt de waarde van de overeenkomstig paragraaf 1 in de overeenkomst vermelde schenkingen opgenomen in de massa bedoeld in artikel 922.</p> <p>De verzaking aan de vordering tot inkorting kan evenwel niet tot gevolg hebben dat de giften gedaan aan derden onderworpen zijn aan een grotere inkorting dan deze die zij zouden hebben ondergaan bij afwezigheid van dergelijke verzaking.</p> <p>§ 7. De echtgenoot van de beschikker kan tussenkomen in de in paragraaf 1 bedoelde overeenkomst teneinde hierin toe te stemmen. Behoudens andersluidende bepaling in de overeenkomst, heeft de toestemming van deze, in zijn hoofde, de verzaking aan de vordering tot inkorting ten aanzien van de giften bedoeld in de overeenkomst tot gevolg. Hiervan wordt melding gemaakt in de overeenkomst.</p> <p>§ 8. Het opdagen, na de overeenkomst, van nieuwe vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, die uit eigen hoofde tot de nalatenschap zouden geroepen zijn, heeft geen invloed op de geldigheid van de overeenkomst, maar deze blijft zonder uitwerking ten hunnen opzichte.</p> <p>Ten opzichte van de erfgenamen bedoeld in het eerste lid, worden de schenkingen bedoeld in de overeenkomst, wat betreft de inkorting en de inbreng, vermoed gezamenlijk te zijn gedaan aan het geheel van de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, partijen bij de overeenkomst.</p> <p>Hetzelfde geldt voor de langstlevende echtgenoot die, terwijl hij de hoedanigheid van echtgenoot had op het ogenblik van de ondertekening van de overeenkomst, hierin niet is tussengekomen teneinde hierin toe te stemmen.</p> <p>De langstlevende echtgenoot die deze hoedanigheid na de ondertekening van de overeenkomst heeft verkregen, kan de inkorting niet vragen van de erin begrepen schenkingen.</p> <p>§ 9. De waardering van de voordelen en de schenkingen begrepen in de overeenkomst is definitief. De aldus toegestane verdeling kan</p>	<p>schenken bedoeld in de overeenkomst toegekend aan zijn vermoedelijke mede-erfgenamen, hoewel de toestemming van de vermoedelijke mede-erfgenamen deze gevolgen met zich meebrengt, met betrekking tot de schenkingen bedoeld in de overeenkomst, toegekend aan de minderjarige.</p> <p>Niettegenstaande de verzaking aan de vordering tot inkorting bedoeld in het eerste lid, wordt de waarde van de overeenkomstig paragraaf 1 in de overeenkomst vermelde schenkingen opgenomen in de massa bedoeld in artikel 922.</p> <p>De verzaking aan de vordering tot inkorting kan evenwel niet tot gevolg hebben dat de giften gedaan aan derden onderworpen zijn aan een grotere inkorting dan deze die zij zouden hebben ondergaan bij afwezigheid van dergelijke verzaking.</p> <p>§ 7. De echtgenoot van de beschikker kan tussenkomen in de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde overeenkomst teneinde hierin toe te stemmen. Behoudens andersluidende bepaling in de overeenkomst, heeft de toestemming van deze, in zijn hoofde, de verzaking aan de vordering tot inkorting ten aanzien van de giften bedoeld in de overeenkomst tot gevolg. Hiervan wordt melding gemaakt in de overeenkomst.</p> <p>§ 8. Het opdagen, na de overeenkomst, van nieuwe vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, die uit eigen hoofde tot de nalatenschap zouden geroepen zijn, heeft geen invloed op de geldigheid van de overeenkomst, maar deze blijft zonder uitwerking ten hunnen opzichte.</p> <p>Ten opzichte van de erfgenamen bedoeld in het eerste lid, worden de schenkingen bedoeld in de overeenkomst, wat betreft de inkorting en de inbreng, vermoed gezamenlijk te zijn gedaan aan het geheel van de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn, partijen bij de overeenkomst.</p> <p>Hetzelfde geldt voor de langstlevende echtgenoot die, terwijl hij de hoedanigheid van echtgenoot had op het ogenblik van de ondertekening van de overeenkomst, hierin niet is tussengekomen teneinde hierin toe te stemmen.</p> <p>De langstlevende echtgenoot die deze hoedanigheid na de ondertekening van de overeenkomst heeft verkregen, kan de inkorting niet vragen van de erin begrepen schenkingen.</p> <p>§ 9. De waardering van de voordelen en de schenkingen begrepen in de overeenkomst is definitief. De aldus toegestane verdeling kan</p>
--	--

bovendien niet worden betwist voor benadeling.	bovendien niet worden betwist voor benadeling.
§ 10. De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van toepassing op de overeenkomst bedoeld in dit artikel.	§ 10. De artikelen 1100/2 tot 1100/6 zijn van toepassing op de overeenkomst bedoeld in dit artikel.

Art. 71 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 66 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging overgangsbepaling en inwerkingtreding van de wet van 31 juli 2017)

Art. 66. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de nalatenschappen die zijn opgevallen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de nalatenschappen bedoeld in het eerste lid, zo ook ten opzichte van de giften gedaan door de erflater voorafgaandelijk aan de inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. In afwijking van § 1, tweede lid, worden de materiële en formele geldigheid van giften, erfovereenkomsten of verklaringen die zijn gedaan voorafgaandelijk aan de inwerkingtreding van deze wet bij toepassing van de dan geldende regels, onverlet gelaten door deze wet.

Hetzelfde geldt voor de kwalificatie van een schenking die is gedaan voorafgaandelijk aan de inwerkingtreding van deze wet, als een schenking op voorschot van erfdeel, of als een schenking bij vooruitmaking en buiten erfdeel of met vrijstelling van inbreng, ongeacht of de kwalificatie voortvloeit uit de wet, een testament of een overeenkomst.

Evenzo blijven de eerdere bepalingen met betrekking tot de wijze van inbreng van de schenkingen, met inbegrip van de waarderingsregels voor schenkingen met het oog op de inbreng, van toepassing op de schenkingen die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn gedaan, wanneer :

1° er uitdrukkelijk is bedongen dat de schenking vatbaar is voor inbreng in natura;

2° of wanneer de schenker, **ten laatste op 1 september 2019, met inbegrip van laatstgenoemde datum**, voor een notaris door middel van een in authentieke vorm opgemaakte verklaring heeft aangegeven dat hij wenst dat die vroegere bepalingen van toepassing blijven op alle schenkingen die hij heeft gedaan vóór de inwerkingtreding van deze wet.

Eveneens blijven de eerdere bepalingen met betrekking tot de wijze van inkorting van de schenkingen, met inbegrip van de waarderingsregels voor schenkingen met het oog op de inkorting, van toepassing op de schenkingen die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn gedaan, wanneer:

1° er uitdrukkelijk is bedongen dat de schenking vatbaar is voor inkorting in natura;

2° of wanneer de schenker, **ten laatste op 1 september 2019, met inbegrip van laatstgenoemde datum**, voor een notaris door middel van een in authentieke vorm opgemaakte verklaring heeft aangegeven dat hij wenst dat die vroegere bepalingen van toepassing blijven op alle schenkingen die hij heeft gedaan vóór de inwerkingtreding van deze wet.

§ 3. Wanneer, met toepassing van paragraaf 2, tweede lid, een schenking moet worden ingebracht door de langstlevende echtgenoot dan wel ten aanzien van die laatste, blijft artikel 858bis van het Burgerlijk Wetboek, zoals dat van toepassing was vóór de vervanging ervan bij artikel 39 van deze wet, van kracht voor zover dat voor die inbreng nodig is.

Wanneer, vóór de inwerkingtreding van deze wet, een schenking wordt gedaan met vrijstelling van inbreng ten aanzien van de langstlevende echtgenoot, is artikel 858bis, § 3, zoals vervangen bij artikel 39 van deze wet, niet van toepassing.

§ 4. Artikel 918 van het Burgerlijk Wetboek, zoals dat bestond vóór de vervanging ervan bij artikel 52 van deze wet, blijft van toepassing op de vóór de inwerkingtreding van deze wet verleden akten waarop dat artikel van toepassing was.

Art. 72 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 68 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 188 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen)

Art. 188. In geval van overlijden van de verzekeringnemer is de verzekeringsprestatie, overeenkomstig het Burgerlijk Wetboek, onderworpen aan de inkorting, en behoudens zekere vrijstelling van inbreng uitgaande van de verzekeringnemer, aan de inbreng.

Wijziging artikel 68 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 188 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen)

Art. 188. In geval van overlijden van de verzekeringnemer is de verzekeringsprestatie, overeenkomstig het Burgerlijk Wetboek, onderworpen aan de inkorting en, behoudens ~~zekere vrijstelling van inbreng uitgaande van de verzekeringnemer,~~ **aan de inbreng.**

Art. 73 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 71 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 4/1 van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Basel op 16 mei 1972, en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister)

Art. 4/1. Het centraal register van testamenten kan, voor wat betreft de erfovereenkomsten als bedoeld in artikel 4, § 1, 3°, worden geraadpleegd tijdens het leven van de partijen bij de erfovereenkomst, door de partijen zelf, door de toekomstige erflater, door de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn van de partijen bij de erfovereenkomst, door de notaris die de erfovereenkomst heeft verleden, en door de notaris die gelast wordt met de opmaak hetzij van een schenking, hetzij van een erfovereenkomst, hetzij van een uiterste wilsbeschikking voor dezelfde toekomstige erflater.

Wijziging artikel 71 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel 4/1 van de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Basel op 16 mei 1972, en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister)

Art. 4/1. Het centraal register van testamenten kan, voor wat betreft de erfovereenkomsten als bedoeld in artikel 4, § 1, 3°, worden geraadpleegd tijdens het leven van de partijen bij de erfovereenkomst, door de partijen zelf, door de toekomstige erflater, door de vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn van de partijen bij de erfovereenkomst, door de notaris die de erfovereenkomst heeft verleden, en door de notaris die gelast wordt met de opmaak hetzij van een schenking, hetzij van een erfovereenkomst, hetzij van een uiterste wilsbeschikking voor dezelfde toekomstige erflater.

Het centraal huwelijksovereenkomstenregister kan door eenieder worden geraadpleegd voor zover deze hun belang kunnen aangeven.

Het centraal huwelijksovereenkomstenregister kan door eenieder worden geraadpleegd voor zover deze hun belang kunnen aangeven.

Art. 74 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Wijziging artikel 72 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel hercodificatie)

Art. 72. De Koning kan, in de vorm van een of meerdere boeken van een Burgerlijk Wetboek, de bepalingen van boek I en boek III van het Burgerlijk Wetboek, met inbegrip van diegene gewijzigd en ingevoegd door deze wet, codificeren, evenals de bepalingen die hieraan uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen aanbrengen tot aan het tijdstip van de codificatie

Daartoe kan Hij :

1° de volgorde en de nummering van de te codificeren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te codificeren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te codificeren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen om ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen.

De codificatie vervangt de bepalingen bedoeld in het eerste lid en treedt in werking op de dag van de bekrachtiging ervan bij de wet.

Wijziging artikel 72 van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse bepalingen terzake

(Wijziging artikel hercodificatie)

Art. 72. De Koning kan, **in de vorm van boek 4 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, de relevante bepalingen van het Burgerlijk Wetboek of van andere wetten inzake erfenissen, schenkingen en testamenten**, met inbegrip van diegene gewijzigd en ingevoegd door deze wet, codificeren, evenals de bepalingen die hieraan uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen aanbrengen tot aan het tijdstip van de codificatie

Daartoe kan Hij :

1° de volgorde en de nummering van de te codificeren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te codificeren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te codificeren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen om ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen.

De codificatie vervangt de bepalingen bedoeld in het eerste lid en treedt in werking op de dag van de bekrachtiging ervan bij de wet.

Art. 75 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

(Hercodificatie)

Art. 75. De Koning kan, in de vorm van een of meerdere onderverdelingen van boek 2 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, de relevante bepalingen van het Burgerlijk Wetboek of van andere wetten inzake relatievermogensrecht, met inbegrip van diegene gewijzigd en ingevoegd door deze wet, codificeren, evenals de bepalingen die hieraan uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen aanbrengen tot aan het tijdstip van de codificatie. Daartoe kan Hij: 1° de volgorde en de nummering van de te codificeren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen; 2° de verwijzingen die voorkomen in de te codificeren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen; 3° zonder afbreuk te doen aan

de beginselen die in de te codificeren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen om ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen. De codificatie vervangt de bepalingen bedoeld in het eerste lid en treedt in werking op de dag van de bekrachtiging ervan bij de wet.

Overgangsbepalingen

Art. 76 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 2 is van toepassing op de echtscheidingen die volgen uit een verzoek ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Art. 77 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

De artikelen 3 tot 6 zijn enkel van toepassing op de nalatenschappen opengevallen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Art. 78 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

§ 1. De artikelen 7 tot 49 zijn van toepassing op de echtgenoten die een huwelijk aangaan vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet en op de reeds gehuwde echtgenoten die vanaf die datum overgaan tot een wijziging van hun huwelijksvermogensstelsel die de ontbinding ervan tot gevolg heeft.

§ 2. De artikelen 7 tot 47 zijn, onverminderd de huwelijksovereenkomsten die de echtgenoten op geldige wijze zouden hebben gesloten vooraleer de datum van inwerkingtreding van deze wet, van toepassing op de echtgenoten die reeds gehuwd zijn vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet en van wie het huwelijksvermogensstelsel nog niet ontbonden was op de datum van inwerkingtreding van deze wet, zulks onder de hierna vermelde voorbehouden:

1° de artikelen 13, 14, 16 en 21 zijn enkel van toepassing op de goederen verkregen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet;

2° de artikelen 18 en 19 zijn enkel van toepassing op de bestuurshandelingen verricht vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet.

§ 3. In afwijking van paragraaf 2 zijn niet onderworpen aan de artikelen 7 tot 47, de echtgenoten van wie het huwelijksvermogensstelsel zal worden ontbonden na de datum van inwerkingtreding van deze wet maar met uitwerking vóór die datum, naar aanleiding van:

1° een vordering tot gerechtelijke scheiding van goederen overeenkomstig artikel 1470 van het Burgerlijk Wetboek;

2° een vordering tot echtscheiding overeenkomstig artikel 1254, § 1, eerste of tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek; of

3° een vordering tot echtscheiding door onderlinge toestemming overeenkomstig artikel 1288bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 79 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Artikel 50 is van toepassing op de contracten gesloten vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Art. 80 Wet Wijziging Huwelijksvermogensrecht en Reparatie Erfwet

Deze wet treedt in werking op de dag van de inwerkingtreding van de wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake.

